



4. CYPRUS INTERNATIONAL CONGRESS of EDUCATION RESEARCH

“Educational Research in the New Social Structures”

03-05 December 2018

Kyrenia, North Cyprus

ABSTRACTS

<http://congress.kibriseab.org>



**Cyprus Education
Research Association**



**Final International
University**



**World Education
Research Association**

**4. Kıbrıs Uluslararası Eğitim Araştırmaları Kongresi
Kongre Bildirileri Özet Kitabı**

**4. Cyprus International Congress of Education Research
Book of Abstract**

İÇİNDEKİLER / INDEX

Açılış Konuşması / Opening Speech	4
Kemal Yücel Araştırma Onur Ödülü / Kemal Yucel Research Honorary Award	8
Düzenleme Kurulu / Organizing Committee	9
Bilimsel Danışma Kurulu / Academic Advisory Board	10
Çağrılı Konuşmacılar / Keynote Speakers	12
Atölye Çalışmaları / Workshops	14
Bildiri Özetleri / Abstracts	15
Katılımcılar / Participants	79

Açılış Konuşmaları

Değerli Eğitim Araştırmacıları,

3-5 Aralık 2018 tarihlerinde Kuzey Kıbrıs, Girne’de gerçekleştirilen 4. Kıbrıs Uluslararası Eğitim Araştırmaları Kongresi’nde (CICER’18), Kıbrıs Eğitim Araştırmaları Birliği ve Uluslararası Final Üniversitesi olarak sizleri ağırlamaktan büyük kıvanç duyuyoruz. Bu yılki kongrenin teması ‘Yeni Toplumsal Yapıda Eğitim Araştırmaları’ olarak belirlenmiştir. Endüstri 4.0 Dönemi’ne dünya çapında hazırlanma çabaları başlamıştır. Eğitim sistemleri gelecekteki insan niteliklerini belirleyip, gelecekteki meslekleri icra edecek olan şimdiki öğrencilere kazandırmak zorundadır. Bu amaçla eğitim araştırmaları gelecekte geçerli olacak ‘insan nitelikleri’ni belirlemek durumunda. Endüstri ve teknolojideki üretimin ne yönde evrileyeceğini belirleyip, şimdiki öğrencilerin söz konusu nitelikleri kazanması için çaba sarf edilmelidir. Geçmişte olduğu gibi geleceğin toplumsal yapısını ve insan niteliklerini de eğitim şekillendirecektir. Görünen odur ki, uzmanlaşma daha da artacak ve insanların daha ince becerilerle donatılması gerekecektir. Bu yılki tema da bu doğrultuda belirlenmiştir. Gelecekteki insan niteliklerini şimdiden belirleyip, karar vericilerin eğitim araştırmalarının sonuçları doğrultusunda politikalarını saptamalarında, kongrenin katkı sağlayacağı umudunu taşıyoruz.

Kongremizde 4. Kemal Yücel Araştırma Onur Ödülü de sahibini bulacaktır. Ödül için bildiri gönderen akademisyenlere de teşekkür ederiz. Ayrıca kongremizde atölye düzenlemiş olan değerli akademisyen hocalarımıza da teşekkür ederiz.

Bu yıl bir ilk olarak kongremizi Uluslararası Final Üniversitesi ile ortak düzenlemiş bulunuyoruz. Üniversite rektörümüz sayın Prof. Dr. Abdullah Yücel Öztoprak ve Sayın Genel Sekreter Yrd. Doç. Dr. Bülent Taşel hocamıza ile Kongre Eş Başkanı sayın Prof. Dr. Gülşen Musayeva Vefalı’ya tüm akademisyen meslektaşlarımıza da teşekkür ederiz.

KEAB olarak geleneksel hale dönüştürdüğümüz kongremiz, bizlerin amacımıza ulaştığımızın göstergesidir. Bu yolda motivasyonumuz artarak devam etmektedir.

Tüm katılımcıların KKTC’de güzel ve mutlu anlar geçirmelerini dileriz. Kongrenin de eğitim bilimi ve tüm katılımcılar açısından üretken ve yararlı geçeceğine inancımız tamdır

Yrd. Doç. Dr. Kemal Akkan BATMAN

KEAB Başkanı ve Kongre Eş Başkanı

Sayın Cumhurbaşkanım,
Sayın Bakanım,

Üniversitemizin değerli mütevelli heyeti üyeleri, değerli kongre organizatörleri ve katılımcıları, kıymetli konuşmacılar, değerli akademisyenler, değerli konuklar ve sevgili öğrencilerimiz,

Uluslararası Final Üniversitesi ve Kıbrıs Eğitim Araştırmaları Birliği tarafından düzenlenen 4. Kıbrıs Uluslararası Eğitim Araştırmaları Kongresi'ne hoş geldiniz. Değerli konuklar, 2015 yılında kurulan Uluslararası Final Üniversitesi kısa bir geçmişe sahip olmasına karşın; Türkiye'nin Final Eğitim Kurumları'nın 38 yıllık deneyimi ile ülkemizin turizm ve ulaşım alanlarının en başarılı kurumlarından DMG grubun güçlü geçmişini arkasına alarak, ülkemizde eğitim anlamında güçlü bir biçimde yolculuğuna başlamıştır. 2016-2017 Akademik yılında ilk öğrencilerini kabul ederek 7 lisans programında 16 ülkeden 92 öğrenciyle öğretime başlayan Üniversitemiz, içinde bulunduğumuz akademik yılda 7 fakülte ve 3 yüksekokulda 30 farklı ülkeden toplam 675 öğrenciye eğitim vermektedir.

Kurulduğu günden itibaren, kaliteyi merkez alan bir anlayışla faaliyetlerini sürdüren üniversitemizde tüm programlarımız Avrupa Yüksek Öğretim Alanı Standartlarına uygun olarak ve uluslararası akreditasyonlar alacak şekilde hazırlanmıştır. Kaliteden ödün vermeden sürdüreceğimiz eğitim-öğretim faaliyetlerimizin yanında hizmetlerimizi sürdürdüğümüz ülkemizin gelişimine katkı koymanın da görevlerimiz arasında olduğuna inanıyoruz. Genel kabul gören “yaşam boyu eğitim” ilkesine ek olarak “yaşam boyu öğrenme” ilkesini de vizyonumuza katarak, ülkemize ve bilim dünyasına katkı koymak adına birçok akademik, kültürel ve sanatsal faaliyet tasarlıyoruz. Bu akademik yılda da planlamasına dahil olmaktan kıvanç duyduğumuz bilimsel etkinliklerimizden biri olan ve Kıbrıs Eğitim Araştırmaları Birliği ile ortak hazırladığımız **4. Kıbrıs Uluslararası Eğitim Araştırmaları Kongresi**, bu yıl belirlediğimiz “Yeni Toplumsal Yapıda Eğitim Araştırmaları” teması ile toplanıyor. Siz değerli katılımcıların yapacağı birbirinden kıymetli katkıları ile toplanan Kongre'de eğitim bilimleri alanında çalışan bilim insanlarının uluslararası bir platformda buluşmaları, eğitim araştırmalarının bulgularını tartışmaları ve alana yeni katkılar getirmeleri amaçlanmıştır. Bir bilim insanı olarak, bu amaçla bir araya gelen bilim insanlarının eğitim araştırmalarına katma değer katacakları inancındayım.

Bildiğiniz üzere, 3 gün sürecek olan Kongre'de eğitim bilimleri alanında uzman kişilerin özel sunumlarına, özel konulardaki atölye çalışmalarına da yer verilecek... Bana göre, Kongre'nin en önemli çıktılarında birisi de “Kemal Yücel Araştırma Onur Ödülü”nün dördüncü kez sahibini bulması olacaktır. 71 yaşında yüksek lisans yapan, 6 dil bilen, ömrünün sonuna kadar öğrenme hevesi sönmeyen; ülkesini seven ve ülkesinin gelişmesi için çaba gösteren Kemal Yücel, eğitimin bir toplum için en temel uğraş olduğunu belirtmiştir. Kendisinin bu ilkelerinden hareketle Kongremiz, eğitim bilimi araştırmacılarının yapmış oldukları bilimsel çalışmaların katma değerini güçlendirmek ve eğitim araştırmalarının önemini vurgulamak amacıyla bu ödülü verecektir.

Değerli konuklar 4. Kıbrıs Uluslararası Eğitim Araştırmaları Kongresi'nin araştırma ve eğitim alanına faydalı sonuçlar doğurmasını dilerim. Organizasyonun gerçekleştirilmesinde emeği geçen herkese teşekkürlerimi sunuyorum. İnanıyorum ki bundan sonra da, uluslararası yapıyla daha birçok başarılı organizasyonlara katkı koyacağız... Kongre'nin verimli geçmesini diler, katılımınızdan dolayı teşekkür eder, hepimize saygılar sunarım.

Prof. Dr. Abdullah ÖZTOPRAK, Rector of Final International University

Opening Speech

Esteemed Education Researchers,

We are pleased to welcome you at the 4th Cyprus International Research Congress (CICER'18), as Cyprus Educational Research Association and Final International University. The theme of this year's congress is 'Educational Research in New Social Structure'. The efforts to prepare for the Industry 4.0 Period have begun. Educational systems have to identify the future human characteristics and provide these to current students who will perform in the future professions. For this purpose, educational research needs to determine the future human qualities. Efforts should be made to determine the ways in which industrial and technological production will evolve and efforts should be made to ensure that the students acquire these qualifications. As in the past, education will shape the social structure and human qualities of the future. It seems that specialization will increase further and people will need to be equipped with more subtle skills. This year's theme is determined accordingly. We hope that the Congress will contribute to the determination of policy makers' policies in line with the results of educational research.

In our congress, the 4th Kemal Yücel Research Honor Award will be presented to the owner. We would also like to thank the academicians who submitted papers for the award. We would also like to thank our esteemed academicians who have organized a workshop in our congress.

This year, we organized our congress jointly with Final International University. We would also like to thank Prof. Dr. Abdullah Yücel Öztoprak, the Rector of the University, Assist Prof. Dr. Bülent Taşel the General Secretary, and Prof. Dr. Gülşen Musayeva, the Co-Chair of the Congress, and all of our academics.

Our congress has become a tradition, and this is an indication that we have reached our goal. On this road, our motivation continues to increase.

We wish all participants to have nice and happy moments in TRNC. We believe that the congress will be productive and beneficial in terms of educational science.

Assist. Prof. Dr. Kemal Akkan BATMAN

CERA President and Congress Co-Chair

Your Excellency Mr. President,
Dear Minister,
Dear Members of the FIU Board of Trustees, Congress Organizers and Participants,
Distinguished Plenary Speakers, Rector, Vice-Rectors, General Secretary, Deans, Directors,
FIU Academic and Administrative Staff, Students and Guests,

It is our privilege today to welcome you all to the 4th Cyprus International Educational Research Congress (CICER '18) jointly organized by Cyprus Educational Research Association and Final International University. The congress theme is “Educational Research in the New Social Structures” and the aim has been to provide an international platform for educational researchers from various contexts to network with associates, share and discuss their research experiences and findings, gain novel insights and contribute to the field.

We are delighted to welcome you to our University. Final International University first opened its doors to students in 2015 and already we have 675 students from 30 countries, and are fast increasing the number and variety of programs we offer. At FIU, we aim to provide an education that is international in spirit and in its values. In designing our curriculum and our approach to learning, we have drawn on the international framework of ESG - the European Standards and Guidelines as well as the latest framework of Key Competences for Lifelong Learning identifying the knowledge, skills, and competences required by 21st century university graduates. Importantly, the volume of research we produce, and our engagement in collaboration with our colleagues, fellow researchers and universities in different countries have also been on the increase.

We would like to thank all those involved in the organization of this international event, the FIU Rectorate, Drs. Batman and Beidoğlu from the Cyprus Educational Research Association, FIU Dean and Vice-Dean of the Educational Sciences Faculty and our administrative staff.

We hope our guests will enjoy their stay here, and we will all have a valuable and beneficial congress.

Thank you...

Prof. Dr. Gülşen Musayeva VEFALI
Co-chair of the Congress Organizing Committee
Vice-Rector for Academic Affairs, Final International University

KEMAL YÜCEL

Araştırma Onur Ödülü



Amaç ve Kapsam

Kıbrıs Eğitim Araştırmaları Birliği (KEAB), derneğin kuruluş amaçlarına bağlı olarak eğitimi araştırmayı temel alarak; eğitimin, eğitim sistemleri uygulayıcılarına ve eğitim bilimi araştırmacılarına yönelik ortaya çıkardığı katma değeri güçlendirmek ve eğitim araştırmalarının önemini vurgulamak amacıyla, her yıl gerçekleştirilmek üzere **“4. KEMAL YÜCEL ARAŞTIRMA ONUR ÖDÜLÜ”** bu yıl kongre kapsamında düzenlemiştir.

Ödül

- Ödül Plaketi ve belgesi
- Para ödülü
- 1 yıllık KEAB (Kıbrıs Eğitim Araştırmaları Birliği) Üyeliği



Değerlendirme Kriterleri

Değerlendirme kriterleri; değerlendirmedeki ağırlıkları, esasları aşağıda belirtilenler kapsamında olacaktır.

1. Özgünlük ve Yenilikçilik:

- Araştırmanın özgünlüğü ve yenilikçi unsurları içermesi,
- Daha önce çalışılmış bir konu ise, ilgili konuyu farklı açıdan ele alması ve sonuçlandırması,
- Araştırma amacı, kurgusu ve yönteminin uygunluğu,
- Kullanılan yöntemin farklılığı, yeniliği, araştırma dünyasına getirdiği yeni düşünce, yarattığı değer, tasarım sürecindeki özgünlüğü.

2. Bulguların Paylaşımı:

- Araştırma bulgularının, araştırmanın amacına uygunluğu,
- Bulguların açık, net ve anlaşılır olarak sunulması,
- Grafik, tablo ve diğer görsellerle desteklenmesi,

3. Toplumsal Boyutu ve Uygulanabilirliği:

- Araştırmanın ortaya çıkarttığı sonuçlar açısından topluma kazandırdığı net yarar ve katma değer özellikleri,
- Sonuçların ve önerilerin yeni fikirlerin oluşmasına öncülük etmesi,
- Uygulayıcılara yönelik önerilerin açıklığı, netliği ve uygulanabilirliği,
- Araştırmacılara yönelik önerilerin açıklığı, netliği ve uygulanabilirliği.

Onur Kurulu / Honorary Board

Mustafa AKINCI

Cumhurbaşkanı / President

Cemal Gürsel ÖZYİĞİT

Milli Eğitim ve Kültür Bakanı / Minister of National Education and Culture

Prof. Dr. Abdullah ÖZTOPRAK

Uluslararası Final Üniversitesi Rektörü / Rector of Final International University

Prof. Dr. Hasan BULUT

Fırat Üniversitesi - Uluslararası Final Üniversitesi / Fırat University - Final International University

Düzenleme Kurulu / Organizing Board

Yrd. Doç. Dr. Kemal Akkan BATMAN (Kongre Eş Başkanı)

Prof. Dr. Gülşen Musayeva VEFALI (Kongre Eş Başkanı)

Doç. Dr. Müge BEİDOĞLU

Doç. Dr. Yağmur ÇERKEZ

Yrd. Doç. Dr. Sülen Şahin KIRALP

Yrd. Doç. Dr. Azize UMMANEL

Salih SARPTEN

Barış UZUNAHMET

Senem KÖKLÜ

Özge PASTIRMACIOĞLU

Uğur ÇINAR

Bilimsel Danışma Kurulu / Academic Advisory Board

1. **Prof. Dr. Ali Yıldırım** – (Middle East Technical University -Turkey)
2. **Prof. Dr. Binnur Yeşilyaprak** – (Turkey)
3. **Prof. Dr. Cem Birol** – (Final International University -TRNC)
4. **Prof. Dr. Dean Owen** – USA
5. **Prof. Dr. Dinçay Köksal** - (Canakkale 18 Mart University-Turkey)
6. **Prof. Dr. Fahriye Altınay** – (Near East University - TRNC)
7. **Prof. Dr. Fidan Korkut Owen** – (Bahçeşehir University – Turkey)
8. **Prof. Dr. Figen Çok** – (Başkent University – Turkey)
9. **Prof. Dr. George Head** – (University of Glasgow - Scotland)
10. **Prof. Dr. Gönül Akçamete** – (Near East University - TRNC)
11. **Prof. Dr. Gülşen Musayeva Vefalı** – (Final International University -TRNC)
12. **Prof. Dr. Hasan Şimşek** – (Istanbul Kültür University – Turkey)
13. **Prof. Dr. Kerim Gündoğdu** – (Adnan Menderes University – Turkey)
14. **Prof. Dr. Mehmet Durdu Karşlı** - (Eastern Mediterranean University -TRNC)
15. **Prof. Dr. Mustafa Yunus Eryaman** - (Hamburg University -German)
16. **Prof. Dr. Necati Cerrahoğlu** - (Canakkale 18 Mart University-Turkey)
17. **Prof. Dr. Norman Denzin** – (Illinois University-USA)
18. **Prof. Dr. Osman Cankoy** - (Atatürk Teachers Training Academy - TRNC)
19. **Prof. Dr. Özcan Demirel** - (Cyprus International University - TRNC)
20. **Prof. Dr. Özgür Erdu Baker** – (METU- Turkey)
21. **Prof. Dr. Sema Kaner** – (Final International University -TRNC)
22. **Prof. Dr. Serdar Erkan** – (Final International University -TRNC)
23. **Prof. Dr. Tak Cheung Chan** - (Kennesaw State University-USA)
24. **Prof. Dr. Veysel Sönmez** – (Cyprus International University - TRNC)
25. **Prof. Dr. Zehra Altınay** – (Near East University - TRNC)
26. **Doç. Dr. Adam Nir** – (Kudüs Hebrew University -İsrael)
27. **Doç. Dr. Ahmet Güneyli** – (Near East University - TRNC)
28. **Doç. Dr. Çise Çavuşoğlu** – (Near East University - TRNC)
29. **Doç. Dr. Eda Yazgın** – (Eastern Mediterranean University -TRNC)
30. **Doç. Dr. Güner Konedraı** - (Atatürk Teachers Training Academy - TRNC)

31. **Doç. Dr. Müge Beidoğlu** – (Atatürk Teachers Training Academy - TRNC)
32. **Doç. Dr. Nurdan Atamtürk** – (Near East University - TRNC)
33. **Doç. Dr. Sibel Dinçyürek** – (Eastern Mediterranean University -TRNC)
34. **Doç. Dr. Şevket Benhür Oral** – (Khalifa University of Science and Technology -KU-Abu Dhabi)
35. **Doç. Dr. Walter S. Polka** – (Niagara Univesity-USA)
36. **Doç. Dr. Yağmur Çerkez** – (Near East University - TRNC)
37. **Doç. Dr. Yeliz Akıntuğ** – (Eastern Mediterranean University -TRNC)
38. **Yrd. Doç. Dr. Anıl Görkem** – (European University of Lefke - TRNC)
39. **Yrd. Doç. Dr. Ayhan Taner Erdoğan** – (Final International University -TRNC)
40. **Yrd. Doç. Dr. Azize Ummanel** - (European University of Lefke - TRNC)
41. **Yrd. Doç. Dr. Çağda Kıvanç Çağanağa** - (European University of Lefke - TRNC)
42. **Yrd. Doç. Dr. Emrah Soykan** – (Near East University - TRNC)
43. **Yrd. Doç. Dr. Esed Yağcı** – (Hacettepe University - Turkey)
44. **Yrd. Doç. Dr. Hakan Atamtürk** - (Near East University - TRNC)
45. **Yrd. Doç. Dr. Halil Kamışlı** – (Final International University -TRNC)
46. **Yrd. Doç. Dr. İsmail Ertunç Özatenc** - (Atatürk Teachers Training Academy - TRNC)
47. **Yrd. Doç. Dr. Kemal Akkan Batman** - (Atatürk Teachers Training Academy - TRNC)
48. **Yrd. Doç. Dr. Nazım Kaşot** – (Near East University - TRNC)
49. **Yrd. Doç. Dr. Nesibe Akıntuğ** – (Final International University -TRNC)
50. **Yrd. Doç. Dr. Neslihan Kuloğlu Türker** – (Final International University -TRNC)
51. **Yrd. Doç. Dr. Onur Özmen** – (TED University -Turkey)
52. **Yrd. Doç. Dr. Peter R. Litchka** - (Loyola University - USA)
53. **Yrd. Doç. Dr. Sevilay Atmaca** – (Cyprus International University - TRNC)
54. **Yrd. Doç. Dr. Sibel Kaymakamoğlu** – (European University of Lefke - TRNC)
55. **Yrd. Doç. Dr. Sülen Şahin Kıralp** – (European University of Lefke - TRNC)
56. **Dr. Ersin Çağlar** – (European University of Lefke - TRNC)
57. **Dr. Nazan Cenkova Çomunoğlu** – (Atatürk Teachers Training Academy - TRNC)
58. **Dr. Sezay Özçelik** – (Atatürk Teachers Training Academy - TRNC)
59. **Dr. Yücel Yazgın** - (Near East University - TRNC)

ÇAĞRILI KONUŞMACILAR / KEYNOTE SPEAKERS



(Video Presentation)

**Prof. Dr.
Vamık VOLKAN**

Kıbrıs doğumlu Vamık Volkan, 1956 yılında Ankara Tıp Fakültesi'nden mezun olduktan sonra ABD'ye gitti. 45 yıl Virginia Üniversitesi'nde psikiyatri hocalığı ve 18 yıl bu üniversitenin bir hastanesinde başhekimlik yaptı. 2002'de emekliye ayrıldıktan sonra her yıl 3-4 ayı Kıbrıs'taki evinde geçiriyor.

Prof. Volkan, Tel Aviv'deki Yitzak Rabin Merkezi'nin ilk konuk bilim adamı, Boston'da Harvard Hukuk Fakültesi'nin konuk profesörü, Viyana Üniversitesi'nde konuk politik Psikoloji Profesörü olarak çalıştı. Ayrıca Ege Üniversitesi, Ankara Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ve Bahçeşehir Üniversitesi'nde de misafir hocalık yaptı.

Viyana'da Dünya Psikiyatri Birliği tarafından Sigmund Freud ödülüne de layık görülen Prof. Volkan, Türk-Amerikan Nöropsikiyatri Derneği, International Society of Political Psychology, American College of Psychoanalysts ve değişik kurumların başkanlığını yaptı. 50'nin üzerinde yayımlanmış ve birçok dile çevrilmiş kitabı; 500'e yakın da bilimsel yazısı var. Amerikan Psikiyatri Cemiyeti'nin sponsorluğunu yaptığı bir projeye katılan ve 6 yıl süren Arab-İsrail gayri resmi diyaloglarında yer alan Prof. Volkan, ayrıca dünyanın sorunlu birçok yerinde "hasım" delegeleri bir araya getiren gayri resmi diplomasi toplantılarına başkanlık yaptı. Bunlar arasında ABD -Sovyetler Birliği, ABD -Rusya, Rusya-Baltık ülkeleri, Hırvatistan-Bosna, Gürcistan-Güney Osetya, Türkiye-Yunanistan da yer alıyor. Prof. Volkan, "tramatize" olmuş (travma geçirmiş) toplumlara da yardım etti. Bunlar arasında Diktatör Enver Hoca'nın ölümünden sonra Arnavutluk ve Sadam Hüseyin'in kuvvetlerinin çekilişinden sonra Kuveyt toplumlari da var.

Ayrıca ABD'nin eski Cumhurbaşkanı Jimmy Carter'in yönetimindeki dünya işlerinde barışçıl yol arayan Uluslararası Müzakere Ağı'nda 10 seneden fazla bir zaman üyelik yapan Prof. Volkan, bu çalışmaları nedeniyle 27 ülkeden gelen destek mektuplarıyla 4 kez Nobel Barış Ödülü'ne aday gösterildi.

2016 yılında Nobel'den sonra dünyanın en saygın ödülllerinden biri olarak kabul edilen ve psikanaliz dalında verilen Mary Sigorni Ödülü'ne Prof. Dr. Vamık David Volkan layık görüldü.



Dr. Mike HAYLER
Brighton Üniversitesi
Birleşik Krallık

This presentation will consider the importance of narrative learning in the education of teachers and draw upon research carried out with Dr Keith Turvey which investigated the ways in which student teachers might use blogging to yield a collaborative and personalised approach to their professional learning. Through narrative analysis, we find the process of blogging lends itself to pre-service teachers' professional learning in at least two significant ways. Firstly, blogging can open the potential for collaboration through the discursive space that exists for student teachers as they negotiate the demands placed upon them from school-based and University-based elements of their pre-service course. Secondly, blogging appears to be compatible with a narrative conception of professional learning in which pre-service teachers work collaboratively towards improved synthesis and understanding of their past and present pedagogical experiences, conceptions and beliefs, personalising their passage into the profession.

Dr Mike Hayler, İngiltere, Brighton Üniversitesi'nde Eğitim Fakültesi'nde profesyonel doktora, yüksek lisans ve lisans programları üzerinde çalışmaktadır. Öğretmenlerin eğitimini, anlatının kimlik oluşturmadaki rolünü ve pedagojinin gelişimini alanlarındaki araştırmaları yanı sıra otoetnografi ve yaşam tarihi üzerine de çalışmaları bulunmaktadır. Son yayınları aşağıda gibidir:

- Hayler, M. and Williams, J. (2017) Narratives of Learning from Co-editing, Writing and Presenting Stories of Experience in *Self-Study Studying Teacher Education*, 14 (1). pp. 103-119. ISSN 1742-5964
- Turvey, K. and Hayler, M. (2017) Collaboration and personalisation in teacher education; the case of blogging *Teaching and Teacher Education*, 68. pp. 42-52. ISSN 0742-051X
- Hayler, Michael (2017) Always a story In: Goodson, Ivor, Antikainen, Ari, Antikainen, Sikes, Pat and Andrews, Molly, eds. *The Routledge international handbook of narrative and life history*. Routledge, London, UK, pp. 102-115. ISBN 9781138784291
- Hayler, Michael (2017) Here, there and everywhere: measurement, assessment and attainment In: Rudd, Timothy and Goodson, Ivor, eds. *Negotiating neoliberalism: developing alternative educational visions*. *Studies in professional life and work*. Sense, Rotterdam, pp. 13-26. ISBN 9789463008525

- Hayler, Michael (2017) Thirty two ways to tell a story of teaching: self-narrative and pedagogy In: Hayler, Michael and Moriarty, Jessica, eds. Self-narrative and pedagogy: stories of experience within teaching and learning. Studies in professional life and work. Sense, Rotterdam, pp. 1-13. ISBN 9789463510219
- Hayler, Michael (2016) On the journey of becoming a teacher educator In: Williams, Judy. and Hayler, Michael, eds. Professional learning through transitions and transformations: teacher educators' journeys of becoming. Self-Study of Teacher Education Practices. Springer, Switzerland, pp. 1-12. ISBN 9783319220284

ATÖLYELER / WORKSHOPS

Atölye 1: Sınıfımdaki bireysel farklılıkların farkındayım: Çoklu Zeka kuramı
Yrd. Doç. Dr. Senem Şanal Erginel – Uluslararası Final Üniversitesi

Atölye 2: Okul Denetmeni Olma Kriterleri ve Portfolyoların Önemi
Dr. Osman Vaiz – Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Atölye 3: Kıbrıs'ta Çevre Eğitiminde Kullanılabilecek Sınıf Dışı Ortamlar ve Bu Ortamlarda Çevre Eğitimi Yaparken Dikkat Edilmesi Gerekenler
Yrd. Doç. Dr. Nazım Kaşot – Yakın Doğu Üniversitesi

Atölye 4: Çocuklarda Cinsel Gelişim ve Cinsel Eğitim
Yrd. Doç. Dr. Ayşe Bengisoy – Lefke Avrupa Üniversitesi

Atölye 5: Bireyle Psikolojik Danışma Uygulaması
Yrd. Doç. Dr. Anıl Görkem – Lefke Avrupa Üniversitesi

Atölye 6: Anaokulu ve İlkokul Çocuğunda Sayı Hissi ve Geliştirilmesi
Prof. Dr. Sinan Olkun – Uluslararası Final Üniversitesi

Atölye 7: Öğrencilerim için ilkyardım Öğreniyorum
Yrd. Doç. Dr. Halil Kamışlı – Uluslararası Final Üniversitesi

Atölye 8: Ruh Sağlığında Pozitif Psikoterapinin Etkin Kullanımı
Yrd. Doç. Dr. Asuman Bolkan - Kıbrıs İlim Üniversitesi

Atölye 9: Zihinsel Yetersizliği Olan Bireyler İçin Ölümü Anlama Ve Yas Süreci İle Başa Çıkabilme Stratejileri
Yrd. Doç. Dr. Neslihan Kuloğlu Türker – Uluslararası Final Üniversitesi

Atölye 10: Düşündüm. İstedim. Gerçekleştirdim.
Yrd. Doç. Dr. Sevilay ATMACA – Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Nalan SINAY – Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Atölye 11: Matematiksel Modelleme Yoluyla Sihirbazlık Etkinlikleri
Prof. Dr. Osman Cankoy – Atatürk Öğretmen Akademisi

Atölye 12: Yaratıcı Yazma Becerisi ve Öğretimi
Doç. Dr. Ahmet Güneşli – Yakın Doğu Üniversitesi

Atölye 13: Eğitimde Güncel Yaklaşımlar: Okullarımızda Fark Yaratmak
Dr. Özlem Dağman – Atatürk Öğretmen Akademisi

BİLDİRİ ÖZETLERİ / ABSTRACTS

MATEMATİKSEL ÖĞRENME GÜÇLÜĞÜ OLAN ÇOCUKLARDA BİLGİSAYAR DESTEKLİ ÖĞRETİMİN ÖĞRENMEYE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Kazım KÜÇÜKALKAN

Yakın Doğu Üniversitesi, kazim.kucukalkan@gmail.com

Mehmet BEYAZSAÇLI

Girne Üniversitesi, beyazsacli34@gmail.com

ÖZET

Çağdaş bir toplum olma ve kaliteli bir yaşam sürdürebilme açısından eğitim ve öğretim, bireyin doğumundan ölümüne kadar gerçekleşen önemli bir süreçtir. Bu süreçte okullar çocuğun öğrenmesi açısından en etkili kaynaktır. Ancak bazı öğrenciler sınıftaki diğer öğrencilere göre daha düşük performans göstermekte, belirlenen kazanımlara ulaşmakta başarısız olmakta ve öğrenme güçlüğü ile karşı karşıya kalmaktadırlar. Öğrenme güçlüğü yaşayan çocukların, performans ölçümleri sonrası tanımlanmış öğrenim hedeflerine ulaşamadıkları belirtilmektedir. Amerikan psikiyatri derneği tanı kriterlerine göre özel öğrenme güçlüğü okul çağında başlayan bir gelişim bozukluğu olarak görülmekte ve bu dönemde müdahalenin önemine vurgu yapılmaktadır. Bu çalışmada deneysel araştırmaların sistematik bir gözden geçirilmesi olarak tanımlanan meta-analiz yöntemi ile farklı ülkelerde yapılan çalışmaların sonuçları değerlendirilerek, bilgisayar destekli öğretimin matematiksel öğrenme güçlüğü olan çocukların öğrenmeleri üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla EBSCOhost, ScienceDirect ve ERIC veri tabanları taranmıştır. Çalışmalardan hangilerinin meta analize dâhil edileceğine yönelik seçimlerin yapılmasında belirli ölçütler kullanılmıştır. Meta analiz öncesi ölçüt değerlerin sağlanması açısından kodlama anahtarı oluşturulmuştur. Kodlama anahtarında; araştırmanın yazarı, yapıldığı yıl, yapıldığı ülke, araştırmanın konusu, kullanılan ölçme araçlarının geçerlik ve güvenilirlik katsayıları, anlamlılık değeri, standart sapma, kullanılan öğretim yöntemi ve örneklem büyüklüğüne yer verilmiştir. Analizlerde Comprehensive Meta Analysis yazılımı kullanılmıştır. Analiz değerleri deney ve kontrol grubu puanları üzerinden yapılmıştır. Bu ölçütler belirlenirken, araştırmaların 2007-2018 yıllarında yayınlanmış makalelerden oluşması; matematiksel öğrenme güçlüğü olan ve ilkökula devam eden çocuklar üzerinde uygulanması; ölçme aracının geçerlik ve güvenilirliğinin verilmiş olması; bulgularında istatistiksel olarak anlamlılık, standart sapma ve örneklem büyüklüğü değerlerine yer verilmiş olmasına bakılmıştır. Çalışmada toplam örneklem büyüklükleri deney grubu için 1364, kontrol grubu için 926'dır. Etki değerinin hesaplanmasında, rastgele etkiler modeli kullanılmıştır. Begg ve Mazumdar rank ilişki testi, Hedges's g etki büyüklüğü, huni ve orman grafiği analizleri yorumlanmıştır. Çalışmada anlamlılık düzeyi 0.05'dir. Güvenirlik değeri Classic fail-safe N testi sonucuna bakılarak yapılmıştır. Çalışma bulgularını anlamsız kılacak 5404 karşı çalışma yapılmasına gerek duyulduğu bulunmuştur. Bu değer çalışmanın oldukça güvenilir olduğunu ve ek çalışmaya gerek duyulmadığına işaret etmektedir. Uygulanan programların etki büyüklükleri önemsiz ($g < 0.15$), küçük ($0.14 < g < 0.40$), orta ($0.39 < g < 0.75$), yüksek ($0.74 < g < 1.10$), çok yüksek ($1.9 < g < 1.45$) ve mükemmel ($g > 1.44$) düzeylere göre sınıflandırılmıştır. Çalışma bulguları bilgisayar destekli öğretim türleri arasında öğrencilerin eğlenerek öğrenmelerini sağlayan, etkinlik tarzında uygulamaların, görsel şekil ve testler ile oyun benzeri dersleri içeren bilgisayarlarla zenginleştirilmiş öğretimin en düşük etki büyüklüğüne, öğrencilerin belli süreçler sonucunda performanslarını değerlendirmek için sınıf içerisinde klasik eğitim yöntemleri ile yapılan testler, sınavlar ve uygulamaların sonuçlarının ortalamasını alarak çocuğun değerlendirilmesini sağlayan, performansını gösteren bilgisayar yazılımlarının ise en yüksek etki büyüklüğüne sahip olduğu bulunmuştur. Ayrıca etki büyüklükleri incelendiğinde, doğu ülkelerinde yüksek; batı ülkelerinde ise orta düzeyde etki büyüklüğü bulunmuştur. Sonuç olarak bilgisayar destekli öğretimin matematiksel öğrenme güçlüğü olan çocukların öğrenme becerileri üzerindeki etkisi ve kalıcılığı literatür kapsamında farklılık ve paralel sonuçlar açısından tartışılmıştır. İlkokul çocuklarının akademik başarısını artırmak, matematiksel öğrenme güçlüğü olan çocukların daha etkili ve verimli öğrenebilmesini sağlamak açısından bilgisayar destekli öğretim türlerinin kullanımı konularında çalışmaların artırılması, özellikle Türk örneklem üzerinde, özel eğitim alanında yapılmış meta analiz çalışmalarının az sayıda olması nedeniyle bu alanda yeni çalışmalara önem verilmesi, eğitim öğretim müfredatının özel eğitim ihtiyaçları gözetilerek planlanması, öğretmenlerin özel eğitim becerilerinin artırılması, eğitimde teknoloji desteğinin öğrenme verimini artırması açısından önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Matematik, Öğrenme Güçlüğü, Bilgisayar, Eğitim.

TÜRK ÖRNEKLEMDE DEPRESYON YAYGINLIĞININ CİNSİYET VE GELİŞİM DÖNEMLERİNE GÖRE İNCELENMESİ

Mehmet BEYAZSAÇLI

Girne Üniversitesi, beyazsaclic34@gmail.com

ÖZET

Günümüzde depresyon; yalnızlık, içe kapanıklık, sevgisizlik, olumsuz düşünce ve ümitsizliğin içinde barındığı bireysel ve toplumsal açıdan psikolojik bir sorundur. Bu çalışmanın amacı, Türk örneklemde depresyonun cinsiyet ve gelişim dönemlerine göre etki büyüklüğünün incelenmesidir. Veriler 2004-2018 yılları arasındaki tez ve makale çalışmalarından elde edilmiştir. Türkiye’deki örneklem üzerinde depresyon yaygınlığının cinsiyet ve gelişim dönemlerine göre etki büyüklüğü Meta analiz yöntemi ile incelenmiştir. Meta analiz farklı çalışmalardan elde edilen sonuçların birleştirilerek genel bir sonuca ulaşılmasını sağlayan analiz biçimidir. Arama motoru üzerinden ULAKBİM, YÖK TEZ merkezi, Google Akademik, EBSCOhost, Web of Science veri tabanlarından psikiyatrik tanı almamış örneklem üzerinde depresyon ölçme araçlarıyla yapılmış çalışmalar taranmıştır. Çalışma evreni Türk örneklemini kapsamaktadır. Meta Analiz öncesi ölçüt değerlerin sağlanması açısından kodlama anahtarları oluşturulmuştur. Kodlama anahtarında araştırmacının yazarı, yapıldığı yıl, araştırmacının konusu, kullanılan ölçme araçlarının geçerlik ve güvenilirlik katsayıları, aritmetik ortalama, standart sapma ve örneklem büyüklüğü kodlanmıştır. Çalışmada örneklem seçim yöntemi olarak ölçüt örnekleme kullanılmıştır. Ölçüt olarak; psikiyatrik tanı almamış Türk örneklem üzerinde yapılan çalışmalara yer verilmiş olması, aritmetik ortalama, standart sapma, örneklem miktarlarının verilmiş olması, ölçek güvenilirliğinin verilmiş olması ve çalışmaların izinli tez ve makaleleri kapsamı şartları aranmıştır. Bu ölçütlere uygun 26 çalışma Meta analize dahil edilmiştir. Çalışma 3490 kadın ve 3576 erkek örneklemini kapsamaktadır. Analizde Comprehensive Meta Analysis yazılımı kullanılmıştır. Meta analizde öncelikle yanlılık değeri Huni grafiği ve Begg ve Mazumdar rank ilişki testine göre ($p < 0.05$) incelenmiştir. Sonrasında cinsiyet ve gelişim dönemlerinden çocuk, ergen, yetişkin, genç yetişkin ve yaşlı değişkenlerine göre etki büyüklükleri Orman grafiği Hedges’s g değerine göre hesaplanmıştır. Analiz değerleri deney ve kontrol grubu puanları üzerinden yapılmıştır. Deney grubunda kadın, kontrol grubunda erkek örnekleme yer verilmiştir. Etki büyüklüğü değerleri; önemsiz ($g < 0.15$), küçük ($0.14 < g < 0.40$), orta ($0.39 < g < 0.75$), yüksek ($0.74 < g < 1.10$), çok yüksek ($1.9 < g < 1.45$) ve mükemmel ($g > 1.44$) düzeylere göre sınıflandırılmıştır. Meta analiz etki değerinin hesaplanmasında Q değeri kullanılmış ve heterojen dağılıma bağlı olarak rastgele etkiler modeli kullanılmıştır. Çalışma anlamlılık düzeyi 0.05’dir. Güvenirlik değeri Classic fail-safe N testi sonucunda çalışmayı anlamsız ($p > 0.05$) kılacak 559 ek çalışmaya gerek duyulmaktadır. Bu değer çalışmanın güvenilir olduğunu göstermektedir. Depresyonun cinsiyete göre genel etki büyüklüğü küçük düzeyde ve kadınlar üzerinde daha yüksek bulunmuştur. Gelişim dönemlerinden çocuk ve ergenlerde küçük düzeyde, genç yetişkin ve yetişkinlerde önemsiz düzeyde, yaşlılarda orta düzeyde ve kadınlar üzerinde daha yüksek etki büyüklüğü bulunmuştur. Huzurevinde zaman geçiren yaşlı kadınlarda etki büyüklüğü orta düzeydedir ($g = -0.678$). Kendi evinde zaman geçiren yaşlı kadınlarda küçük düzeyde etki büyüklüğü ($g = -0.268$) bulunmuştur. Günlük zamanının çoğunu okulda geçiren öğrenci grubunda ise önemsiz düzeyde etki büyüklüğü ($g = -0.096$) bulunmuştur. Depresyonla mücadelede toplumun her yaş grubunu içine alacak şekilde çalışmalara önem verilmesi, huzurevi yaşlılarına destek sağlayıcı planlamaların yapılması, kadın depresyonlarındaki artışın nedenleri bireysel, kültürel ve ortama bağlı olarak incelenmesi, huzurevi aktivitelerine ve yaşlı nüfusun toplumsal aidiyet duygusunu geliştirmeye önem verilmesi, çevresel şartların yaşlı dostu projelerle desteklenmesi, yaşlıların umut eğitim programları ile yaşam kalitelerinin desteklenmesi, yaşlı bireylerde sosyal güvencesizlik, eşle, aile yanında veya tek başına yaşama koşullarına bağlı olarak artan yalnızlık ve değersizlik duygusu ile mücadele edilmesi, çocuk, genç yetişkin ve yetişkin bireylerde cinsiyete göre depresyon nedenleri literatür bağlamında tartışılmış ve alanda çalışma yapan eğitimcilere ışık tutacak önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Etki Büyüklüğü, Yaşlı, Yetişkin, Çocuk.

3. SINIF FEN BİLİMLERİ DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMININ ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİNE GÖRE DEĞERLENDİRİLMESİ

Miray OĞUZGİRAY YILDIZ

Milli Eğitim Bakanlığı, mirayoguzgiray@gmail.com

Ceren Su KAKALIÇOĞLU

Göztepe Özel Eğitim Mesleki Eğitim Merkezi, cerensukakalicoğlu@gmail.com

ÖZET

2014-2015 Eğitim öğretim yılında MEB Talim Terbiye Kurulu Başkanlığının aldığı karar ile Fen Bilimleri dersi 3. Sınıf düzeyinde verilmeye başlanmıştır. Tüm öğrencileri fen okuryazarı bireyler olarak yetiştirme vizyonu ile yapılan bu değişiklikte, Fen Bilimleri dersinin uygulanmasında, öğrencinin aktif, öğretmenin ise rehber ve yönlendirici olacağı olacağı öğrenme ortamları temel alınmıştır. Programın amacına ulaşması için onu etkin bir şekilde işleyecek ve etkin yöntem ve teknikleri kullanacak öğretmenler çok önemli bir rol oynamaktadır. Yeni öğretim programı, içeriği, amaçları, vizyonu ve yaklaşımları dikkate alındığında eğitim çevreleri tarafından, etkili ve kaliteli bir program olarak görülmektedir. Ancak öğretim programları ne kadar mükemmel hazırlanırsa hazırlansın, eğitim ortamlarında uygulanmadığı sürece geçerliliği yoktur. Öğretim programlarının eğitim ortamlarında uygulayıcıları şüphesiz öğretmenlerdir. Daha önceki öğretim programlarında olduğu gibi, bu programda da öğretmenlere çok önemli görevler düşmektedir. Öğretmenlerin özellikle yeni öğretim programlarına karşı olumlu tutum geliştirmeleri, programları eskisiyle değiştirmeye istekli olmaları, yeni öğretim programlarını kabullenmeleri gerekmektedir (Tekbiyık ve Akdeniz, 2008). Bu çalışmada programın uygulayıcısı olan öğretmenlerin görüşlerine göre fen bilimleri programının amaçlarının ve kazanımlarının öğrencilere uygunluğunun, amaç içerik tutarlılığının, dersleri işlerken farklı yöntem ve teknik kullanımına imkan sağlamasının, değerlendirme etkinliklerinin uygunluğunun, program hakkındaki önerilerinin ve programa yönelik olumlu olumsuz görüşlerinin tespiti amaçlanmıştır. Çalışmadaki veriler İstanbul ilinde görev yapmakta olan 20 sınıf öğretmenin görüşleri ile programın amaçları, içeriği, dersleri işlerken kullandıkları yöntem ve tekniklere, değerlendirme tekniklerine, programın öğrenci düzeyine uygunluğuna yönelik yapılan görüşmeler ile elde edilmiştir. Yarı yapılandırılmış görüşme soruları oluşturulurken program geliştirme unsurlarından olan amaç, içerik, eğitim durumları ve değerlendirme öğeleri dikkate alınarak hazırlanmıştır. Hazırlanan soruların uygunluğu bir alan uzmanının görüşlerine göre yeniden düzenlenmiş ve uygulamaya hazır hale getirilmiştir. Elde edilen verilerin betimsel analizi yapılmıştır. Öncelikle öğretmenler sırasıyla kendi içlerinde birden başlanarak rakamlarla kodlanmıştır. Gerçekleştirilen tüm görüşmelerin, üzerinde hiçbir değişiklik yapmadan görüşme formlarına dökümü yapılmıştır. Elde edilen cevaplardan tematik bir çerçeve oluşturulmuştur. Oluşturulan tematik çerçeve doğrultusunda, veriler okunarak, temaların frekans değerleri çıkarılmıştır. Son olarak düzenlenen veriler tanımlanarak, bu veriler doğrudan alıntılarla desteklenerek bulgular yorumlanmıştır.

Çalışmanın sonuçlarına bakıldığında, fen bilimleri dersi öğretim programının öğrenciye uygunluğu konusunda bir sorun olmadığı, kazanımlarının gerçekleştirilebilir olduğu, amaçlarının içerik ile oldukça tutarlı olduğu, farklı yöntem teknik kullanımına oldukça uygun olduğu, öğrencilerin aktif katılımlarına uygun olduğu, öğrencilerin işbirliği yapma becerilerini desteklediği, okul donanımına uygun olmadığı, değerlendirme etkinliklerinin ise öğrencilere uygun olduğu şeklindedir. Yenilenen fen bilimleri öğretim programının geliştirilmesi noktasında katılımcı öğretmenlerin önerileri; içeriğin geliştirilmesi, sorgulayan öğrenci profiline uygun şekilde öğrenciler yetiştirilmesi, kitapların ve etkinliklerin zenginleştirilmesi, program değerlendirme çalışmalarının yapılması ve grup çalışmalarının desteklenmesi şeklindedir.

Anahtar Kelimeler: Fen Bilimleri, 3. Sınıf, yeni program, öğretmen görüşleri

KAYGI, PANİK ATAĞ VE DEPRESYON TANISI KONMUŞ YETİŞKİN PSİKOTERAPİSİNDE YOGANIN ETKİN ROLÜ

Asuman BOLKAN

Kıbrıs İlim Üniversitesi, asucan2013@gmail.com

ÖZET

Günümüzde yaşanan ekonomik krizler, savaşlar ve göçler ile birlikte artan sağlık sorunları bireyleri çözüm arayışı içine sokmakta ve birçok araştırmanın ve çalışmanın da konusunu oluşturmaktadır. Psikolojinin yanı sıra psikoterapinin ve psikolojik danışmanın hızla geliştiği günümüzde modern tıptı destekleyen geleneksel tıp alanındaki tedavi uygulamalarının da ne kadar etkili olabildiğini ortaya koymaktadır. İncelenen çeşitli araştırmalarda gözleendiği üzere tamamlayıcı tıp uygulamaları ile birlikte stres, korku ve kaygıyı azaltmak, psikolojik çökkünlük ile birlikte var olmaya başlayan yaşamdan zevk almama, olumsuz düşünceler gibi semptomların giderek kaybolduğu tespit edilmiştir. Tamamlayıcı tıp uygulamasının, çeşitli psikolojik sorunların göstergesi olarak baş gösteren uykusuzluk ve enerji düşüklüğu vb. gibi hastalık semptomlarını azaltmak, hasta motivasyonunu arttırmak ve iyileşmesini kolaylaştırmak gibi pek çok faydaları bulunmaktadır. Bacanlı (2017) bir çalışmasında ‘‘Yoga, psikanaliz gibi konuları bütünleştirerek "Psikoyoga" adlı bir SA yöntemi geliştirmiş olan Dr. B. Edwin (1982) tüm bu analiz yöntemlerinin amacının "olumlu sonuçlara ulaşmak, sağlığın düzelmesi, durumların değişmesi, olumlu davranışları bulmak" olduğunu belirtmektedir. Modern psikiyatrinin de "bozuklukları giderme girişiminde, uzun süreli uygulama gerektiren ve çok masraflı olan psikanaliz yöntemi dışında hiçbir çözüm bulamadığını" yazmaktadır. Yoga, bireyin kendi iç dünyasına yapmış olduğu zihinsel bir yolculuktur. Kişilerin fiziksel, zihinsel, bedensel bütünlüğu ve kendi özü ile baş başa kalmasını sağlar. Bireyin yaşam enerjisi yükseltilerek kişinin stresten uzaklaşması, daha sakin ve daha konsantre olması sağlanır. Bu çalışmanın amacı, ulaşılabilir kaynaklardan bilgileri tarayarak ve klinik deneyimlerimle destekleyerek modern tıba ilaveten tamamlayıcı ve alternatif tedavilerden yoga ile sağaltım sürecine destek koymaktır. Yetişkin psikoterapisinde tanısı konmuş belli başlı psikolojik sorunlarla baş etmede kullanılabilirliğini gözden geçirmek, bu tedavilerin kullanım alanlarını olumlu ve olumsuz yanları ile sunarak farkındalık yaratmak, yetişkin hastalarda uygulanabilirliğini değerlendirmek ve literatüre katkı sağlamaktır.

Anahtar kelimeler: Psikoterapi, anksiyete, depresyon, panik atak, yoga, pranayama, asana

8-11 YAŞ ARASI ÇOCUKLARIN DEPRESYON DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Yağmur ÇERKEZ

Yakın Doğu Üniversitesi, yagmur.cerkez@neu.edu.tr

Fatma Burçin HOCAOĞLU

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, burcinhocaoglu90@gmail.com

ÖZET

Bu araştırmanın temel amacı; ilköğretim 1. Kademe 8-12 yaş öğrencilerin depresyon düzeylerinin belirlenmesi ve bunlarla beraber cinsiyet, yaş, kardeş sayısı ve anne baba birliktelik durumları gibi farklı demografik özelliklere göre bu ilişkilerin farklılık gösterip göstermediğinin tespit edilmesidir. Çocukluk döneminde okul yaşantıları boyunca edinilen tutum ve davranışlar bireylerin hayatları boyunca öğrenme eğilimlerinin belirleyicileri olmaktadır. Duygusal ve sosyal açıdan da sağlıklı gelişmelerine yardımcı olmak amacıyla özellikle önleyici rehberlik hizmetlerinin okulöncesi dönemden başlayarak sunulması çocukların sağlıklı gelişimi açısından büyük önem taşımaktadır. KKTC’nde çoğu ilkokulda rehberlik hizmeti verilmemektedir. Bu nedenden dolayı çocuklarda depresyon düzeylerinin belirlenmesinin önemli bir veri sağlayacağı düşünülmektedir. Ayrıca araştırma bu açıdan büyük önem taşımaktadır. Araştırmaya ilkokullarda, 3. 4. ve 5. sınıflarda öğrenim gören 1106 öğrenci katılmıştır. Bu araştırmanın çalışma grubunu 2017-2018 Eğitim-Öğretim yılında KKTC’ndeki ilkokullarda, 3. 4. ve 5. sınıflarda öğrenim gören 1106 öğrenci oluşturmuştur. Çocukların 524’ü kız (47.4%) ve 582’si erkek (52.6%) olmakla beraber, yaşları 8 ile 12 arasındadır. Ayrıca, 140 (12.7%) katılımcının ebeveynleri boşanmış, 966 (87.3%) katılımcının ebeveynleri evlidir. Katılımcıların 162’si (14.6%) tek çocuk, 616’sı (55.7%) iki kardeş, 328’i (29.7%) ikiden fazla kardeşe sahip olduklarını belirtmişlerdir. Öğrencilerin 524’ü kız ve 582’si erkek olmakla beraber, yaşları 8 ile 12 arasındadır. Nicel verilerin toplandığı araştırmada veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu ve Çocuklar İçin Depresyon Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde katılımcıların Demografik Bilgi Formu ve Çocuklar İçin Depresyon Ölçeği ’nden elde edilecekleri puanların dağılım, frekans, standart sapma ve aritmetik ortalamaları ile ilgili tablolar oluşturulmuştur. Anket uygulaması sonucu elde edilen veri seti SPSS 20.0 paket programında analiz edilmiştir. Verilerin istatistiksel çözümünde t-testi, korelasyon ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre depresyon puanlarında cinsiyete ve ebeveynlerin birliktelik durumuna göre anlamlı düzeyde bir farklılık görülürken depresyondaki kızların oranının erkeklere göre daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Depresyon düzeyleri kardeş sayısı bakımından anlamlı bir farklılık göstermiş ve bununla beraber depresyon düzeylerinde tek ve ikiden fazla kardeş arasında anlamlı fark bulunmuştur. İki kardeşten fazla kardeşi olanların tek çocuğa göre depresyon düzeyleri daha yüksektir. Son olarak çocukların 964’ünde (87.2%) depresyon görülmezken, 142’sinin (12.8%) depresyonda olduğu ortaya çıkmıştır. Bundan sonra yapılacak araştırmalarda daha geniş bir örneklem grubu ile ortaöğretim ve yüksek öğrenim kurumlarındaki öğrenciler ile de yapılabilir. Analiz sonuçları göstermiştir ki, depresyon puanlarında cinsiyete ve ebeveynlerin birliktelik durumuna göre anlamlı düzeyde bir farklılık vardır. Depresyondaki kızların oranı erkeklere göre daha fazladır. Anne-babası boşanmış olan çocukların minimum olumsuz yaşantı veya risk ile bu durumu atlatabilmesi için anne ve babaların bu süreçte çocuk için psikolojik danışma ve rehberlik hizmeti almaları önerilmektedir. Ayrıca anne-babaların eğitim düzeylerinin de depresyon üzerinde etkili olabileceği düşünülmektedir. Yapılan bu çalışmada 8-11 yaş çocukların depresyon düzeyleri farklı değişkenler açısından incelenmiştir. Yapılan analiz sonuçları literatürdeki çocuklarda depresyon düzeylerine katkı sağlayan niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, çocuk, aile, ilkokul, kardeş sırası

BOŞANMA SÜRECİNDE VE SONRASINDA KADINLARIN YAŞADIKLARI PROBLEMLERİN VE PROBLEMLERLE BAŞETME YÖNTEMLERİNİN İNCELENMESİ

Fatma Burçin HOCAOĞLU

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, burcinhocaoglu90@gmail.com

Münevver YALÇINKAYA

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, boşanmış kadınların boşanma sebepleri ile boşanma sürecinde ve boşanma sonrasında yaşadıkları problemlerin ve bu problemler ile baş etme yöntemlerinin belirlenmesidir. Araştırmanın evrenini Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde (KKTC) yaşayan boşanmış kadınlar oluşturmaktadır. Araştırmada, çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden, ölçüte dayalı örnekleme tekniği dikkate alınmıştır. Nitel veri toplama tekniği ile ele alınan bu araştırmada, veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Boşanmış kadınla yapılan ilk görüşmeden sonra bu ilk görüşmeci kendisi gibi boşanmış olan başka bir katılımcıya yönlendirmiştir. Bu yolla ulaşılan çalışma grubuna 2017-2018 yılında KKTC'nin İskele, Gazi Mağusa, Lefkoşa ve Girne kentlerinde ikamet eden 28 boşanmış kadın katılmıştır. Bu araştırmada önceden hazırlanmış görüşme soruları, araştırmaya katılan 28 boşanmış kadın ile yüz yüze görüşülerek sorular cevaplandırılmıştır. Veri toplama aracı olarak geliştirilen görüşme formuna uzman görüşleri doğrultusunda son hali verilmiştir. Görüşme formunda; boşanmış kadınları boşanmaya iten sebepler, boşanma sürecinde ve sonrasında yaşanan problemler, boşanma sürecinde ve sonrasında yaşanan problemler ile baş etme yöntemlerine yönelik sorular yer almaktadır. Araştırmacılar tarafından geliştirilen görüşme sorularının hazırlanmasında; soruların kolaylıkla anlaşılması ve çok boyutlu olmaması, yanıltıcıyı yönlendirici olmaması gibi ilkelere dikkat edilmiştir. Toplanan veriler içerik analizi yolu ile analiz edilmiştir. Veri analizleri sonucunda kadınların belirttikleri en önemli boşanma sebepleri; fikir ayrılıkları, ilgisizlik, maddi sorumsuzluk olurken en az görülen sebepler ise yaş farkı ve kıskançlıktır. Boşanma sürecinde yaşanan problemlerin başında psikolojik çöküntü, dış müdahale ve mal paylaşımı gelirken, en az ailenin destek vermemesi ve farklı ülkelerde yaşamaktan dolayı boşanamama problemleri görülmüştür. Boşanma sonrası yaşanan problemlerde en önemli problemler; boşanmış kadına karşı toplumun olumsuz bakış açısı, maddi sıkıntılar ve psikolojik çöküş yer almaktadır, en az görülen problemler ise gelecek kaygısı ve yalnızlıktır. Problemler ile baş etme yöntemlerinin başında ise aileden ve arkadaşlardan gelen sosyal destek, en azı ise maddi güç kazanmaktır. Sorumluluk ve değer algılarının gelişmesi açısından bu alanda rehberlik ve psikolojik danışma hizmetleri ve aile danışmanlığı kapsamında çalışmalar yapılması önerilmektedir. Yine bu kapsamda, Boşanmaların sağlıklı bir şekilde gerçekleştirilebilmesi ve yaşanabilecek problemlerin en aza indirilebilmesi adına aile mahkemelerinde aile danışmanının bulunması sağlanabilir. Toplumdaki tüm bireylerin yararlanması için, Aile danışmanlığı merkezlerinin yerel yönetimlerin bünyesine alınması sağlanabilir. Yerel yönetimlerce, evliliklerin boşanma ile sonuçlanması ile birlikte oluşabilecek problemler ile baş etme yollarına yönelik bilinçlendirme çalışmaları yapılabilir. KKTC oldukça küçük bir toplumdur ve dışarıdan alınan göçün ve dışarıya verilen göçün dengesi oldukça etkilendiğini bilinmektedir. Bu durumun evliliklere yansması ise farklı kültürlerin bir araya gelmesi ile beraber eşler arasında fikir ayrılıkları ve çatışmalar yaşanması olarak ortaya çıkabileceği düşüncesinden hareketle boşanmaların azalması ve kısmen önlenmesi için kitle iletişim kanallarında uzman kişilerce eğitim programları sunulabilir. Kadınların yaşanan sorunlarla baş etmeleri konusunda, ailelerinden önemli bir destek aldıkları dikkate alındığında, onların ve ailelerinin iletişim becerilerini, problem çözme becerilerini geliştirecek programlar geliştirilip uygulanabilir. Bunun yanında daha etkili baş etme yöntemleri konusunda uzmanlardan yardım alınarak programlar düzenlenebilir. İlerde yapılacak araştırmalara yönelik olarak ise şunlar önerilebilir: daha geniş çalışma grubu ile daha kapsamlı ve çok boyutlu araştırmalar yapılabilir. Boşanma konusunda bilimsel araştırmalar çoğaldıkça, boşanmaların önlenmesi ya da boşanma sonucu oluşan

bunalımla baş edebilmekle ilgili eğitimler, artış göstereceğinden boşanma konusu çeşitli boyutları ile ele alınabilir.

Anahtar Kelimeler: Boşanmış kadınlar, boşanma süreci, problemler ile baş etme yolları

BESLENME VE SAĞLIK EĞİTİMİNİN SAĞLIĞI GELİŞTİRME VE KORUMADAKİ ÖNEMİ

Nazal BARDAK

Lefke Avrupa Üniversitesi, nbardak@eul.edu.tr

ÖZET

Günümüzde sağlık, insanın fiziksel, sosyal, duygusal ve manevi durum gibi yaşamının bütün boyutlarıyla ilgili bir kavram olarak düşünülmektedir. Bu anlamda sağlığın iyileştirilmesi ve korunması noktasında yaşam şekli önem taşımaktadır. Sağlık davranışlarının başlatılması ve sürdürülmesi nde kullanılan stratejilerin en başında konuya ilişkin bilgi verme yer almaktadır. Beslenme sosyal olarak öğrenilen bir davranış olduğundan sosyal baskılardan etkilenir. Beslenme eğitimi birok farklı grupta sağlıklı alışkanlıklar gelişimine katkıda bulunur hipotezi ile birçok eğitim çalışması yürütülmüştür. Okullarda verilen Beslenme Eğitimi Programları mutlaka öğretmenleri de kapsamalıdır. Verilen eğitimler, öğrenenlerin sağlık durumları ve morallerini olumlu yönde etkilemiş, bu da eğitim kalitesini yükseltmiştir. Bu derlemede amaç literatüre ışık tutmaktır. Konu ile ilgili literatür araştırması yapıp güncel eğitim çalışmalarını değerlendirilip, derlenecektir. Beslenme eğitimi programı çocuk ve adolesanların televizyondan yanlış yönde etkilenmelerini de azaltmaktadır. Amerika'da 6. Ve 7. Sınıflara televizyon izleme süresini azaltma, sebze ve meyve tüketimini artırma, fazla yağlı besinlerin tüketimini azaltma, fiziksel aktiviteyi artırmaya yönelik iki yıl verilen eğitimlerin ardından eğitim başlangıcı ve sonunda şişmanlık prevalansı azalmış, amaçlar doğrultusunda sağlıklı beslenme ve fiziksel aktivite alışkanlığı kazandırabilmek için pozitif sonuçlar alınmıştır. Şili Sağlık Bakanlığı, şişmanlık, diyabet, hipertansiyon, koroner kalp hastalıkları gibi kronik hastalıkların devlet bütçesinde devlet bütçesinde önemli yer tutması nedeniyle, 1997'de Sağlığı Düzenleme Programı başlatılmıştır. Bu program içerisinde yer alan Sağlıklı Okullar Projesi'nde sağlıklı beslenme ve fiziksel aktivite konusunda, bilgi, tutum ve davranışların değiştirilmesi için çalışılmış, sonuçta olumlu çıktılar elde edilmiştir. Ebeveyn veya hasta bakıcı katımlı eğitimlerin daha verimli ve sonuçların daha net olduğu gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, Sağlık, Beslenme Eğitimi, Obezite

KAYNAŞTIRMA UYGULAMALARI YAPAN SINIF ÖĞRETMENLERİNİN ETKİLİ SINIF YÖNETİMİ BECERİLERİ İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

Vasfiye KARABIYIK

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, vkarabiyik@ciu.edu.tr

Necla İŞIKDOĞAN UĞURLU

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

ÖZET

Eğitim ve öğretim etkinliklerinin gerçekleştirildiği sınıflar farklı özelliklerdeki çocukların bir arada bulunup etkileşim içinde olduğu, kendine özđü bir yapısı, iklimi bulunan toplumsal yapılardan oluşmaktadır (Küçükahmet, 2012). Öğrencilerde istedik davranışların oluşturulmasında, öğretim programlarının amaçlarına ulaşılmasında sınıf öğretmenleri merkezde yer almaktadır. Öğrencilere olumlu sınıf ikliminin ve iyi bir öğrenme alanının oluşturulmasında sınıf öğretmenleri etkili sınıf yönetimi becerileri ile ilgili bilgilere sahip olmalı ve bu bilgileri sınıf içinde başarılı bir şekilde uygulamaları gerekmektedir. Etkili sınıf yönetimi becerilerinde öğretmenler sınıflarında her öğrencinin kendi hızında öğrenebileceği, etkinliklere tüm öğrencilerin katılabileceği, öğretim etkinliklerinin çocukların özelliklerine göre uyarlanabileceği, problem davranışların ortaya çıkmadan ortadan kalktığı olumlu bir iklimin oluşturulmasını sağlamalıdır (Evertson ve Emmer, 2013). Bu konuda yapılan çalışmalarda öğretmenlerin öğrencilerin göstermiş olduğu problem davranışları etkili sınıf yönetimi becerilerine dayandırmayıp öğrencilerden ve ailelerden kaynaklandığını belirttikleri görölmektedir. Öğretmenler ayrıca öğrencilerin yetersizliğinin probleme davranışa neden olduğunu belirttikleri ya da ailelerin ilgisizliği yüzünden sorunlar yaşadıklarını belirttikleri görölmektedir (Akalin, 2015). Oysaki etkili sınıf yönetimi sayesinde problem davranışların ortaya çıkmadan önlenebileceği alandaki diğer pek çok çalışmayla desteklenmektedir. Günümüzde genel eğitim okullarında özel gereksinimleri bulunan öğrencilerin kaynaştırma hizmetlerinden yararlanması sınıflardaki öğrenci çeşitliliğini artırmaktadır. Dolayısıyla sınıf öğretmenlerinin etkili sınıf yönetimi becerilerinde kaynaştırma öğrencilerinin bireysel özelliklerini de göz önünde bulundurarak eğitim öğretim etkinliklerinde uyarlamalar yapması ve bu öğrencilerin fırsat eşitliğinden yararlanmasını sağlaması gerekmektedir. Kaynaştırma ortamlarında öğretmenler etkili sınıf yönetimi becerileriyle ilgili olarak öğrencilerin özelliklerine göre mutlaka zamanı planlama, materyal seçimi, öğretim yönteminin belirlenmesi, bir konudan diğer konuya ya da dersten derse geçiş becerilerinin planlanma, sınıf kurallarını öğrenciyle birlikte oluşturma gibi pek çok alanda düzenlemeler ve uygulamalar yapılmalıdır. Bu sayede öğrencilerin problem davranışlarının ortaya çıkması engellenmekte ve eğitim öğretime ayrılan süre artmaktadır. Alanyazında kaynaştırma ortamlarında etkili sınıf yönetimiyle ilgili çalışmalara bakıldığında özel gereksinimli öğrencilerle yaşanan güçlükler, öğretmenlerin zamanı etkili kullanması, sınıf yönetiminde kullanılan yöntemlerin etkililiği ile ilgili olmak üzere çalışmaların yapıldığı görölmektedir (Akalin, 2012; Sucuoğlu ve Demirtaşlı, 2009; Bakkaloğlu, 2008; Soodak ve McCarty (2006). Kaynaştırma ortamlarında sınıf yönetimiyle öğretmen-öğrenci ilişkilerini inceleyen araştırmalar sınıf yönetimine ilgili öğretmen ve öğrencilerin sınıf içi davranışlarına ilişkin önemli bilgiler vermektedir. Alanyazında kaynaştırma uygulamalarının yer aldığı KKTC'de etkili sınıf yönetimi becerileriyle ilgili olarak sınıf öğretmenlerinin yaşadıkları güçlükleri ve bu güçlükler karşısındaki çözüm önerilerini içeren çalışmaların sınırlı olduğu görölmektedir. Bu nedenle yapılan çalışmanın önemli olduğu düşünölmektedir. Bu araştırma, sınıflarında kaynaştırma uygulamaları yapan sınıf öğretmenlerinin sınıf yönetimi becerisi konusunda yaşadıkları güçlükleri ve bu güçlüklerle ilgili çözüm önerilerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda 1) Kaynaştırma ortamlarında sınıf öğretmenlerinin etkili sınıf yönetimi becerileriyle ilgili görüşleri nelerdir? 2) Kaynaştırma ortamlarında sınıf öğretmenlerinin etkili sınıf yönetimiyle ilgili yaşadıkları sorunlar ve çözüm önerileri nelerdir? sorularına cevap aranmaktadır. Çalışma nitel araştırma yönteminde olup betimsel yaklaşımla ile desenlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu KKTC/Lefkoşa ilçesinde bulunan Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı iki ilköğretim okulunda görev yapan 6 sınıf öğretmeni ile iki özel okulda görev yapan 6 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Sınıf öğretmenlerinin kendi anlatım ve algılarının temel alınacağı çalışmada sınıflarında farklı yetersizlikleri bulunan öğrencilerin sınıf yönetimi becerilerinde karşılaştıkları güçlüklerin neler olduğu ve bu konudaki çözüm önerileri ile ilgili görüşleri ayrıntılı ve bütönsel olarak analiz edilecektir. Bu nedenle veriler betimsel analiz tekniğiyle analiz edilecektir. Yarı yapılandırılmış

görüşme tekniğinin kullanıldığı çalışmanın verilerin toplama aşaması devam etmekte olup sonrasında araştırmadan elde edilecek bulgular eğitim politikaları ve kaynaştırma ortamlarında etkili sınıf yönetimi becerileri bağlamında tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Etkili sınıf yönetimi, kaynaştırma, sınıf öğretmeni

ENHANCING EFFECTIVE LANGUAGE TEACHING: THE PLACE OF AUTHENTIC MATERIALS AND INNOVATIONS IN ELT

Filiz YALÇIN TILFARLIOĞLU

Gaziantep University, fyalcin@gantep.edu.tr

Vasıf KARAGÜCÜK

Münire Kemal Kınoğlu Middle School, vaf_krgck@hotmail.com

ABSTRACT

English Language Teaching is changing and evolving all the time, so this evolution keeps bringing fruitful language learning innovations to the language classrooms. In this field (ELT), some persuasive voices about materials have been heard, and those “voices” generally insists on using authentic materials for language teaching. There are some benefits of using authentic materials such as; they bring real discourse to the classrooms, have a positive effect on learner motivation, have an intrinsic educational value, foster the sense of achievement, encourage reading for pleasure, create more autonomous learners, support a more creative and innovative approach to language learning, and more importantly, they give a chance to create a perspective of continuous improvement, research and reflection for the language teachers, so that more and more useful innovations can take place in this field. By implementing innovations in language classrooms, teachers can facilitate learning easily, bring enjoyment to to classes, experiment new ideas, take some manageable risks in order to fullfill their full potential and more importantly, they can start to develop their own way of teaching, and at the same time they can create an identity of teacher-researcher. The field of English Language Teaching is in the era of “post-method” and It has been seen that there is no best method appropriate for the all teaching contexts, learner needs and the styles of the language instructors. It is advisable for language teachers to experiment, take some risks, use some imagination and innovation for the sake of the more efficient language learning and teaching, and the use of authentic materials can be helpful in facilitating the innovation movements that the field of English Language Teaching desperately needs, because in the application process of the authentic materials teachers generally have to adapt the material by adding, omitting, modifying, simplifying and reordering. Moreover, this adaptation process requires critical thinking, problem solving, creativity, innovation, collaboration, teamwork, and leadership. In other words, by utilizing the authentic materials teachers may develop the sense of “seeking of perfection in language teaching” and “the mindset of continuous improvement movements in language learning”. In this study, descriptive research design was used and the role of using authentic materials in language classrooms were questioned in order to bring innovations to the field and increase the efficiency of the language teaching. According to the discussion and the conclusion of the study, the utilization of the authentic materials in English classes and innovative teaching is necessary for the present and the future of the language education in order to help students reach their full potential and meet the educational needs of the learners. Authentic materials are useful in serving the long term intellectual needs of the students, and at the same time they constitute new and valuable language materials both for the teachers and the learners. Creating effective teaching skills is a necessity for all English teachers in order to meet the obligations of the modern language education and ever-changing needs of the language learners, so according to the study, it is advisable for language teachers to enhance their effective teaching skills by implementing authentic materials with the help of innovative ideas for the language learning and teaching. Finally, It has been seen that the use authentic materials supports creating more effective and innovative language teaching procedures and more successful language learners.

Keywords: Authentic Materials, Innovations In ELT, Effective Teacher, Language Learning.

EĞİTİMDE KARŞILAŞILAN SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ: ÜLKEMİZİN DÜNYADAKİ YERİ

Filiz YALÇIN TILFARLIOĞLU
Gaziantep Üniversitesi, fyalcin@gantep.edu.tr

Vasıf KARAGÜCÜK
Münire Kemal Kınoğlu Ortaokulu, vasf_krgck@hotmail.com

ÖZET

Eğitim, en özet haliyle; bilgiyle etkileşim haline girerek yeni bilgiler oluşturma ve ilgili bilgileri de öğrenme yoluyla bireysel olarak iyi bir yaşam seviyesine ulaşmanın, toplum açısından ilerlemenin ve gelişmenin çağdaş uygarlıklar arasında yer almanın en temel yoludur. Dahası, insan haklarıyla uyumlu, demokratik siyasal ve toplumsal bir sistemin de kurulup geliştirilmesi hiç kuşkusuz eğitimden geçer. Eğitim aynı zaman da bir ülkenin her zaman ihtiyaç duyacağı kaliteli ve ahlaklı bireyleri yetiştirmesini sağlayan bir zemindir ve bu yönüyle de eğitim bir süreç olarak ele alınmalıdır. Bütün öğrenme ve öğretme süreçleri evrensel doğruların ve eğitim bilimlerinin ışığında verimli, doğru ve kaliteli bir çerçevede şekillendirilir ve yönetilirse, ulusal, toplumsal ve bireysel ilerleme ve gelişmenin de önündeki bütün engeller kalkar. Eğitim sistemi dahilinde de yetiştirilen bireyler ülkenin ekonomi, hukuk, eğitim, sağlık, ticaret, tarım, siyaset alanlarında da çalışarak ülkelerini uygar toplumlar arasında konumlandırır. Dolayısıyla, bir ülkedeki eğitim sorunları çözüldüyse, diğer alanlardaki sorunlarda zincirleme olarak kendiliğinden çözülür. İşte bu sebepten ötürü eğitim dünyada en çok tartışılan en çok geliştirilmeye çalışılan alanların başında gelmektedir. Eğitim, öğretim ve öğrenme konuları tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de sürekli konuşulmakta, tartışılmakta ve değişime uğramaktadır. Eğitimin iyi yönde ilerlemesi, sürekli değişen ve gelişen bir dünyada zorunluluk haline gelmiştir. İnsanların beklentileri, gelişen teknoloji ve bilgi paylaşımı, eğitimin sürekli gelişip aynı zamanda da değişmesini zorunlu kılmaktadır. Ancak, sözü edilen bu değişiklikler; potansiyel birçok soruyu, sorunu, hataları da yanında getirme riskini taşımaktadır. Diğer bir deyişle, dünyanın herhangi bir köşesinde uygulanıp başarılı olan eğitimsel değişiklikler ve yenilikler ülkemizde de uygulandığında aynı oranda başarılı olabilir veya tamamiyle hayal kırıklığıyla sonuçlanabilir. Bu noktada önemli olan, dünyada ortaya çıkan eğitim-öğretim yeniliklerinden geri kalmayarak, ilgili değişiklikleri takip ederek ve hatta onların önüne geçmeye çalışarak, kendimize ait sürekli olarak geliştirilebilir ve uygulanabilir bir eğitim sistemi inşa etmektir. İlgili çalışmada betimsel araştırma deseninden faydalanılmıştır. Yapılan alan taramaları dahilinde eğitim alanının; ideolojik, yönetsel, programsal sorunlar olduğu görülmüştür. İlgili sorunların da çözülebilmesi için öğretmen, öğrenci, veli, okul yöneticileri, öğretim programları, eğitimdeki yenilikler ve sürekli gelişim gibi eğitsel bileşenlerin birlikte ele alınarak ülkede uygulanabilecek temel bir sistemin oturtulması gerekmektedir. Öğrencilerin, öğretmenlerin, okul yöneticilerinin ve velilerin fikirlerine önem veren, görüşlerini alan demokratik çözümler üretilmelidir. Eğitim alanında ilerleyebilmek için merkezinin okul paydaşları olduğu, sürekli gelişim ve yenilik etkinliklerinin tüm sistem çerçevesine yayıldığı ve diğer okullarında bundan çıkarımlar yaparak gelişmeye katkı oluşturabileceği saygı temelli bir eğitimsel yaklaşım hem ülkemizi kalkındıracak hem de PISA gibi önemli testlerde ülkemizi istanilen standartlara yükseltebilecektir. Dolayısıyla, Dünyada eğitim alanında ortaya çıkan problemlerin nasıl çözümlendiği incelenerek, Türkiye’de karşılaşılan eğitim-öğretim sorunları için çözüm önerileri geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Öğretim, Öğrenme, Eğitsel Problemler, Çözüm Önerileri.

TÜRKİYE, GÜNEY KORE VE NORVEÇ'TEKİ MESLEKİ EĞİTİMİN KARŞILAŞTIRILMASI: TÜRKİYE'DE MESLEKİ EĞİTİMİN GELİŞTİRİLMESİNE YÖNELİK ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Fulya ODUNCU

Altınbaş Üniversitesi, fulya.oduncu@altinbas.edu.tr

Gökçe GÜLEN

Altınbaş Üniversitesi

ÖZET

Araştırmanın amacı, Türkiye ile Güney Kore ve Norveç arasındaki mesleki eğitim sistemlerinin karşılaştırılarak analiz edilmesidir. Çalışmada mesleki eğitim uygulamalarında çokça eleştirilen Türkiye dünya ekonomisinde yükselişle dikkat çeken ve bu yükselişin sebeplerinden biri olarak gösterilen mesleki eğitim politikalarıyla Güney Kore ve Kanun kapsamında Mesleki Eğitim Ulusal Konseyi tarafından denetlenen ve Mesleki Eğitim sınavları yapan ve sertifikalar veren Mesleki Eğitim Komiteleri bulunan ,2 yıl okul eğitimi ve 2 yıl da işyerinde eğitimin zorunlu tutulduğu Norveç'in mesleki eğitim sistemleri araştırılmıştır. Çalışma, nitel araştırmaya uygun olarak doküman analizi yöntemiyle yapılmıştır. Analizler sonucunda Türkiye, Güney Kore ve Norveç ülkelerindeki mesleki eğitimin gözle görülür farklılıklar gösterdiği kanısına varılmıştır. Türkiye'de meslek lisesi ve meslek yüksekokullarının sayılarının yeterli olduğu, ancak mesleki eğitimde teorik eğitime fazlaca yer verildiği ve uygulama hususunda eksiklikler bulunduğu göze çarpmaktadır. Bunun yanı sıra; hükümet politikaları ve sektörel desteğinde minimum düzeyde kaldığı görülmüştür. Güney Kore'de mesleki eğitime verilen önem, ekonomik gelişme ile birlikte işsizlikte azalma olduğu saptanmıştır. Mutlu ülke olarak adlandırılan Norveç'in mesleki eğitim konusunda gelişmesinde, devletin fazlasıyla kaynak aktarmasının en etkili yöntem olduğu saptanmıştır. Diğer yandan, Norveç eğitim sisteminde bireylerin psikolojilerine ve sosyal-kültürel hayatına verilen önem göze çarpmakla birlikte "eşitlik" ilkelerine sıkı sıkıya bağlı kalmaları , ezbere bilgi yüklemekten ziyade doğal hayatı öğrenmenin üzerinde durmaları ve eğitim modellerini buna göre şekillendirmeleri ; okuldan mezun olmak ve üniversiteye girmek için sınav zorunluluğu bulunmaması, programlarını öğrencilerin ihtiyaçlarını ,değişen ve gelişen sanayi ve iş olanaklarını da göz önüne alarak tasarlamaları, öğrencilere mesleki rehberlik verme konusuna özen göstermeleri hususunda ,Türkiye ve Güney Kore'ye oranla farklılıklar içerdiği belirlenmiştir. Araştırmadan elde ettiğimiz sonuçlara göre; Türkiye ile Güney Kore ve Norveç'in verileri karşılaştırıldığında Türkiye'de mesleki eğitimin iyileştirilmesi konusunda önerilerde bulunulmuştur. Bu öneriler kapsamında yasa koyucular ve milli eğitim bakanlığının alacağı önlemler çerçevesinde orta vadede çözüme varılacağı ümit edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mesleki Eğitim, Türkiye, Güney Kore, Norveç

HUKUK EĞİTİMİNDE ALTERNATİF BİR MODEL OLARAK HUKUK KLİNİKLERİ

Duygu HATİPOĞLU

Uluslararası Final Üniversitesi, duygu.hatipoglu@gmail.com

ÖZET

Türkiye’de hukuk mesleği belirli bir gruba özgülendirilmiştir. Hukuk mesleğini icra edebilmek için kişilerin müfredatı belirlenmiş, 4 yıllık lisans eğitimi almaları gerekmektedir. Hukukçuların, toplumdaki farklı kişi ve gruplara adaletin sunulmasında vazgeçilmez rolleri vardır. Topluma sunulan adalet hizmetinin niteliğini etkileyen pek çok unsur bulunmaktadır. Hukukun üstünlüğü prensibinin benimsenme derecesi, hakimlerin tarafsızlığı, avukatların dürüstlüğü ve kalitesi gibi olguların yanında, hukuki hizmetin kalitesini etkileyen bir olgu da hukuk eğitiminin kendisidir. Genelde teorik olan hukuk eğitiminde, küreselleşmenin ve değişen toplumsal yapının dinamiklerini kavrayacak ve adalet hizmetlerinde ortaya çıkan yeni ihtiyaçlara cevap verebilecek hukukçuların yetiştirilmesi adına yeni yöntemler benimsenmekte ve uygulanmaktadır. Hukuk camiasının çok katmanlı ve kompleks yapısında, hukuk eğitiminde yeni ihtiyaçların karşılanması ve mevcut eksikliklerin giderilmesi adına hukuk klinikleri uygulaması dünyada yaygınlaşmaya başlamıştır. Özellikle 1970’lerden itibaren ABD ve Güney Afrika Cumhuriyetinde uygulanmaya başlayan hukuk klinikleri, Türkiye’de de Adalet Bakanlığı Stratejik Planı’nda yer almakta ve Türkiye’nin çeşitli üniversitelerinde farklı uygulamalarla hayata geçmektedir. Hukuk kliniklerinin bir amacı hukuk eğitiminde teorik eğitimin pratik karşılığını öğrencilere vermektir. Bir diğer amacı da, toplumdaki dezavantajlı ve kırılgan grupların adalete erişim süreçlerini kolaylaştırmaktır. Hukuk klinikleri, hukuk eğitiminde farklı bir yöntem ve adalete erişim süreçlerinde etkili bir araç olatacak ele alınsa da, kliniklerin tek bir biçime sahip olmadığını belirtmek gerekir. Hukukun yerel karakterine paralel biçimde şekillenen hukuk eğitimi ve hukuk eğitiminde hukuk klinikleri pratiği, uygulandığı bölgenin ekonomik, sosyal ve toplumsal özellikleri doğrultusunda değişebilmektedir. Bu çalışmada, dünyada ve Türkiye’de hukuk eğitiminde hukuk klinikleri konusu ele alınmaktadır. Küreselleşme, adalet pratikleri ve algılarının hukuk mesleğine ve hukuk eğitimine yansımaları mümkün değildir. Farklı tip uyumsuzlukların ortaya çıkışı, uyumsuzlukların çözüm yollarının çeşitlenmesi, adalet ihtiyacında olan grupların ve bu grupların ihtiyaçlarının farklılaşması hukukçu tipinin de değişmesi ihtiyacını doğurmuştur. Hukuk kliniklerinin, bir zamanlar kaynak kısıtlılığı nedeniyle her konuyu bilmesi ve hatta ezberlemesi gereken hukuk öğrencisine verilen teorik eğitimin gerçek hayat karşısında işlevsiz kalması sonucunda bocalayan hukuk öğrencisini, meslek hayatına hazırlama saikiyle ortaya çıktığı söylenebilir. Hukuk fakültesi lisans programını bitiren kişiler hukukçu sıfatını doğrudan kazanırlar ve hakimlik-savcılık, avukatlık ve noterlik mesleklerini icra edeceklerse, ilgili meslek örgütü/kuruluşunun öngördüğü eğitimleri tamamlarlar. Öte yandan hukuk eğitimi ile meslek eğitimi farklıdır. Hukuk mesleklerinin gerektirdiği özellikleri kazandırmak için meslek mensuplarına verecekleri eğitim, ancak hukuk fakültesi eğitiminde temeli atılmış bir eğitimin üzerine olabilir. Bu eğitimin temelinde muhakeme becerisinin gelişmesi, farkındalık, etik ilkelerin içselleştirilmesi yer alması beklenmektedir. Bu çalışmada hukuk klinikleri, bahsedilen temel hukuk eğitimindeki alışlagelmiş yöntemlerin dışında bir yöntem olarak ele alınacaktır. Ayrıca hukuk eğitiminde dünyadan klinik örneklerine yer verilecektir. Dünya örneklerinde, gündelik hayatta hukuk klinikleri (street law), canlandırma klinikleri (simulation clinics), alternatif uyuşmazlık çözümü klinikleri gibi farklı klinik biçimleri mevcuttur. Türkiye’de de, son on yıldır hukuk klinikleri, hukuk eğitiminde dikkat çekici bir yöntem olarak ele alınmakta ve hayata geçirilmektedir. Dünyadan örneklerin yanında, Türkiye’deki hukuk eğitimi ve hukuk kliniklerinden örnekler, çalışmanın bir diğer başlığıdır. Örneklerde hukuk kliniği uygulamasındaki farklılıklar göz önünde bulundurulacaktır. Hukuk kliniklerinin Türkiye uygulamalarının ortak amacı bir yandan hukuki uyuşmazlıkların çözüm mekanizmalarında avukat tutma imkanı olmayan vatandaşların hukuki bilgiye ücretsiz ulaşmasıyla, diğer yandan hukuk öğrencilerinin avukatlık becerisi kazanmasıdır. Ortak amaç bu olsa da, bu amaç gerçekleştirilirken farklı usuller görülmektedir. Hukuk klinikleriyle ilgili üzerinde durulması gereken bir diğer nokta, kliniklerin yasal mevzuata dayanmamalarıdır. Yasal bir düzenleme olmaması, klinik çalışmasında yer alan öğrencileri ve vatandaşları zor durumda bırakabilecek sonuçlar doğurabilecektir. Özellikle Bilgi Üniversitesi, Ankara Üniversitesi, Anadolu Üniversitesi hukuk kliniği uygulamaları, farklı pratikleri bağlamında değerlendirilecektir. Çalışmanın son kısmında, K.K.T.C. hukuk fakültelerinde hukuk kliniği uygulamasının olanakları ve hukuk kliniklerinin K.K.T.C.’de sürdürülen hukuk eğitimine olası katkıları ve etkileri üzerinde durulacaktır. Hukuk kliniklerinin hukuk öğrencilerinin çeşitli

becerilerini artırması ve belirlenmiş müfredattaki derslerde öngörülen çıktılarının hayata geçmesine katkısı değerlendirilecektir. Ayrıca Kıbrıs'ta Türk hukuku eğitimi gören öğrenciler, Türk hukuk sisteminden etkilenmiş ancak farklı bir hukuk sistemi uygulamasına, Kıbrıs hukukuna tanık olmaktadır. Bu durum, hukuk klinikleri çalışması bakımından öğrencilerin farklı bir hukuk sistemini ve uygulamasını deneyimlemek açısından bir avantaja dönüşebilir.

OKUL ÖNCESİ EĞİTİM YAPILARINDA FİZİKSEL ORTAM BAĞLAMINDA “ÖZEL OKUL” ve “DEVLET OKULU” KARŞILAŞTIRMASI

Çimen ÖZBURAK

Yakın Doğu Üniversitesi, cimen.ozburak@neu.edu.tr

Yasemin AKKAR

Yakın Doğu Üniversitesi, yasemin.akkar@neu.edu.tr

ÖZET

Eğitimde içinde bulunulan yapay ortamın yani okul yapısının önemi tartışılmaz bir gerçektir. Kaliteli eğitim için fiziksel ortam eksikliği olduğu durumlarda öğretmen, öğrenci ve amaca yönelik öğretim programı üçgeninin iyi kurgulanması yetersiz kalmaktadır. Özellikle okul öncesi dönemi çocukları için hem okula alışma süreci bağlamında hem de öğrenmeyi tetikleyici gücü açısından bina genel tasarımı, dersliklerin düzenlenmesi ve mekan zenginliği büyük önem taşımaktadır. Okul seçimi yapılırken, daha önce kreşe gitmediği düşünülen bir çocuğun ailesinden ve evinden ilk kez ayrılarak geldiği okul öncesi eğitim merkezinin fiziksel ortam yeterliliği ailelerin ilk dikkat ettiği özelliklerdendir. Çoğu ailenin özel okulları seçmesindeki sebep bu yeterliliklerin iyi olacağını düşünmelerindedir. Her aile çocuğunun iyi bir eğitim almasını ister. İyi eğitim sadece öğretmenin veya eğitim programının niteliği demek değildir. Fiziksel ortam bunları etkileyen en önemli faktörlerden biridir. Literatüre bakıldığı zaman, yapılan araştırmalara göre fiziksel ortam kalitesinin öğrenmeyi ve okula alışma sürecini etkilediği görülebilmektedir. Bu bağlamda, ailelerin günümüzde okul seçimi yaparken bina ve mekan kalitesine de önem verdiği görülmektedir. Özel okulların tercih sebebi olmalarının bir nedeni de budur. Özel okullar okul yapı tasarımı, derslik mekan tasarımı, her aktiviteye ayrı ortam sağlanması (bilgisayar odası, tv odası, resim odası, uyuku odası gibi) bakımından daha geniş imkanlar sunmaktadır. Bu özellikler hem çocuklara hem de ailelere çekici gelmektedir ve yine bu nedenlerdendir ki ülkemizde her yıl çoğu aile bütçelerini gerekirse zorlayarak özel okulları tercih etmektedir. Özel okullara bakıldığı zaman çeşitli yapı ve mekan tasarımlarına rastlamak mümkündür. Özellikle belirli bir konsepte dayalı eğitim veren, okul ve mekan tasarımlarını da buna göre şekillendiren örnekler mevcuttur. Klasik eğitim anlayışının yavaş yavaş etkisini yitirdiği günümüzde çağdaş eğitim yaklaşımlarına ve belirli bir öğretime yönelik hazırlanmış okul öncesi programları bulunmaktadır. Bu yaklaşımlara göre tasarlanmış okul yapıları, alışla gelmiş bina tasarımlarından farklıdır. Örneğin doğa odaklı eğitim vermeye programlanmış ve okul yapısında her dersliğin kendi iç bahçesine sahip olduğu, bildiğimiz okul bina özelliklerinden uzak, çocukların doğa ile bütünleşmesini destekleyici okullar buna örnek olarak verilebilmektedir. Okul yapı tasarımında finansal kaynağın sağlanabilmesi fiziksel ortam ve iç donatıları için birincil şarttır. Devlet/özel okullar özellikle bütçe temini ve kullanımı konusunda farklılıklar göstermektedir. Bu bağlamda devlet okulları kendi kaynaklarının yanı sıra sadece veli desteği ve sponsorların katkıları ile finanse edilmektedir. Oysa özel okullar velilerden talep ettikleri okul harçları sayesinde daha çok maddi desteğe sahiptir. Buna rağmen ülkemize bakıldığı zaman son yıllarda inşa edilen veya yeniden düzenlenen devlet okullarının özel okul seviyesine ulaşmak üzere olduğu görülebilmektedir. Özel okulları aratmayacak tasarım ve donanımına sahip okul yapı örneklerine rastlamak mümkündür. Finansal kaynağın miktarından fazla eğitime ne kadar ayrıldığı ve ne kadar harcandığı önemlidir. Yapılan çalışmada amaç devlet ve özel okulların fiziksel ortamlarının araştırılarak karşılaştırma yapılmasıdır. Bu bağlamda fiziksel ortam farklılıkları ve benzerlikleri ortaya koyularak örnekler üzerinden irdelenmiştir. Yapılacak araştırmanın okul öncesi yapılarında fiziksel ortam yeterliliklerinin çocuklar üzerindeki etkilerini anlamakta, ülkemizde devlet/özel okulların eğitim yapı tasarımına verdikleri önemi ortaya koymakta ve ayırdıkları bütçeleri anlamaya faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi; okul öncesi mimari tasarımı; devlet okul yapıları; özel okul yapıları

TÜRKİYE'DE KADIN AKADEMİSYENLERİN GENEL BİR DEĞERLENDİRMESİ

Fulya ODUNCU

Altınbaş Üniversitesi, fulya.oduncu@altinbas.edu.tr

Gökçe GÜLEN

Altınbaş Üniversitesi

ÖZET

Kadınların günümüzde iş gücüne katılım oranlarının yükselmesiyle birlikte, özellikle akademik alanda sayıları günden güne artış gösterdiği görülmektedir. Özellikle Avrupa Birliği ve OECD ülkeleri göz önünde bulundurulduğunda, Türkiye'nin kadın akademisyen oranının bir çok Avrupa ve OECD ülkelerinden fazla olduğu kanısına varılmaktadır. Akademide İsveç, Finlandiya, Kanada gibi ülkeler en iyi sıralamaya sahipken; Avusturya, Almanya, Güney Kore ülkeleri özellikle Japonya en kötü oranları içermektedir. Türkiye %44 kadın katılımıyla akademi de tatmin edici sonuçlar vermektedir. Ancak kadınlar akademi de ne kadar yüksek oranlarda temsil edilseler de akademide yöneticilik konusunda yeterli sayıda olmadıkları sonucu çıkmaktadır. Rektörlük koltuğunda kadınlar %6.5'luk bir oranı temsil ederken; sadece 3 devlet üniversitesinde kadın rektör bulunmaktadır: İzmir Demokrasi Üniversitesi, Dokuz Eylül Üniversitesi ve Yalova Üniversitesi. Ayrıca Türkiye'de rektör yardımcılarının %11'i, dekanların %16'sı kadın iken; dekan yardımcılarının %29'u ve bölüm başkanları %29'u kadın akademisyenlerden oluşmaktadır. Rakamlar diğer ülkelere göre tatminkar gözükse de rektör, yani kadınların üniversite de yöneticilik konumlarında yeterli düzeyde bulunmadığı anlaşılmaktadır. Bununla birlikte kadınların akademik alan olarak fen bilimlerinde yeteri kadar yer almamaktadır. Özetle kadınlar akademik kariyer büyük oranda yönelmişlerdir. Bahsi geçen birkaç husus dışında akademi de başarılı sayılacak bir konumda ve sayı da buldukları söylenebilir. Kadınların akademide bulunmalarının başlıca sebepleri arasında esnek çalışma saatleri yer almaktadır. Bazı üniversiteler 09:00-17:00 arasında mesai saati zorunluluğu koysalar da, üniversitelerin genelinde böyle bir sınırlama söz konusu değildir. Esnek çalışma saatleri sayesinde kadınlar günümüzün en popüler araştırma konularından biri haline gelen iş yaşam dengesini kurabilmektedirler. Hem işlerine hem de ailelerine yeterli ve gerekli zamanı ayırarak iş yaşam dengesini sağlamaktadırlar. Çünkü unutulmamalıdır ki, kadınlar işlerin de başarılı olmayı hedefledikleri kadar aynı zaman da hem etrafları tarafından hem de kendilerince iyi bir anne, iyi bir eş olarak değerlendirilmek istemektedirler.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Kadın Akademisyenlik, İş-Yaşam Dengesi.

OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ ÇOKLU ZEKA KURAMI ETKİNLİKLERİNİ TERCİH ETME DURUMLARININ İNCELENMESİ

Nazım KAŞOT

Yakın Doğu Üniversitesi, nazim.kasot@neu.edu.tr

Kemal Akkan BATMAN

Atatürk Öğretmen Akademisi, kemakbatman@kktc.net

ÖZET

Bu çalışmada, Yakın Doğu Üniversitesi, Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümü, Çevre Eğitimi dersi kapsamında okutulan Çevre Eğitimi ders kitabında yer alan Çoklu Zeka Kuramı(ÇZK) etkinliklerini, okul öncesi öğretmen adaylarının tercih etme durumları incelenmiştir. Çevre Eğitimi ders kitabı yapılandırmacılık anlayışı temelinde yazılmıştır. Ayrıca Çevre Eğitimi ders kitabı, ÇZK etkinlikleri ile desteklenmiştir. Konuların sunumundan sonra konunun özelliğine göre ÇZK Alanlarına uygun örnek proje etkinlikleri verilmiştir. Çevre Eğitimi kitabında yer alan ÇZK ile ilgili etkinliklerden, hangi alana ait olanların daha çok tercih edildiği belirlenmeye çalışılmıştır. Ayrıca öğretmen adaylarının hangi zeka alanlarına daha yakın oldukları belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırma Yakın Doğu Üniversitesi 2017-2018 öğretim yılında, Okul Öncesi Öğretmenliği bölümü 4. Sınıf toplam 23 öğretmen adayı ile yürütülmüştür. Araştırmanın amacı doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır; (1) Öğretmen adaylarının en çok tercih ettikleri ÇZK ile ilgili alanlar hangileridir? (2) Öğretmen adaylarının yeterli olarak tespit edilen ÇZK ile ilgili alanları hangileridir? (3) Öğretmen adaylarının desteklenmesi gereken ÇZK alanları hangileridir? Araştırmada nitel durum çalışması deseni kullanılmıştır. Araştırmanın verileri döküman incelemesi (document analysis) ile toplanmıştır. Araştırmanın alt problemlerine yanıt bulmak için okul öncesi öğretmen adaylarının hazırlamış oldukları yazılı projeler ‘döküman’ olarak kullanılmıştır. Döküman incelemesi; araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar (Yıldırım ve Şimşek, 2008). Toplanan veriler, başlıca örüntüleri belirleme, kodlama ve kategorilere ayırma işlemlerini kapsayan, “içerik analizi” tekniği ile analiz edilecektir. Öğretmen adaylarının projeleri çoklu zeka menüleri temel alınarak incelenmiştir. Projeler, Batman (2002)’ın doktora tez çalışmasında da kullandığı çoklu zeka menüleri temel alınarak incelenmiştir. ÇZK menüleri Kagan ve Kagan (1998) ile Linda Campbell (1996)’in hazırladıkları menülerden yararlanılarak oluşturulmuştur. Menülerden yararlanılarak, katılımcı öğretmen adaylarının hazırladıkları ÇZK etkinlikleri tek tek incelenerek, her birinin Çoklu Zeka Kuramı ile ilgili hangi alana ait olduğu saptanmaya çalışılmıştır. İnceleme sonucunda okul öncesi öğretmen adaylarının hazırlamış oldukları etkinliklerin hangi zeka alanlarına ait olduğu belirlenmiştir. Frekans ve yüzde hesabından yararlanarak, etkinliklerin çoklu zeka alanlarına dağılımı toplam olarak saptanmıştır. Etkinlikler 8 zeka alanına göre tablolastırılmıştır. Verilerden elde edilen bulgulara göre önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar sözcükler: Çevre Eğitimi, Öğretim, Çoklu Zeka Kuramı, Çoklu Zeka Kuramı Etkinlikleri.

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN YALNIZLIK VE KAYGI SÜREÇLERİNİN İNCELENMESİ

Ayhan ÇAKICI EŞ

Yakın Doğu Üniversitesi, ayhan.cakicies@neu.edu.tr

Gizem ÖNERİ UZUN

Yakın Doğu Üniversitesi, gizem.oneri.uzun@neu.edu.tr

Şebnem GÜLDAL KAN

Yakın Doğu Üniversitesi, sebnem.guldal@neu.edu.tr

ÖZET

Yalnızlık, bireyin sosyal ilişkiler yönünden içe dönük yaşaması ile ortaya çıkar. Bu araştırmanın amacı üniversite öğrencilerinin yalnızlık ve kaygı süreçlerinin incelenmesidir. Duygusal veya sosyal yalnızlıktan hangisinin daha acı veya zevkli olduğu ise kişiden kişiye değişen göreceli bir kavramdır. Yalnızlık kavramını bireyin benliğinin farklı bölümleri ile yaşadığı psikolojik yalnızlık, kişinin bireylerle iletişim kopukluğundan ötürü yaşadığı kişilerarası yalnızlık, kültürel şok veya kültürel sorunlar nedeniyle yaşadığı kültürel yalnızlık veya dinsel yabancılaşma ile yaşadığı kozmik yalnızlık olarak dört grupta incelenmektedir. Yalnızlık, en büyük servet olarak tanımlanmakla birlikte, insanın kendisini hiç tanımadığı bir toplumda ya da toplulukta bulunduğundan daha fazla yalnız olamayacağı anlamındadır. Yalnızlığın kişiye acı verdiği, olumsuz bir his olduğu bilinmektedir. Yalnızlık duygusu umutsuzluk ve mutsuzluk içerip bireye acı veren bir durum olmasıyla yalnız olmayı isteme durumundan ayrılır, bu da kişiyi daha kaygılı yapar. Kaygı dediğimiz durumda ise insan doğası gereği sosyal bir varlıktır. Yalnızlık, hemen her zaman kaçınılan ve kaygı, öfke, üzüntü ve diğerlerinden kendini farklı hissetme duygularının eşlik ettiği istenmeyen ve hoş olmayan bir deneyim olarak açıklanmakta ve bilinenin aksine ileriki yaşlardan çok ergenler ve genç yetişkinler arasında sık bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Genç Yetişkinlikteki yalnızlığın özellikle, bu döneminin verdiği sıkıntılar ve eleştirel bakıştan kaynaklandığının altını çizmiştir. Genel kabul gören yalnızlık tanımında yalnızlık bireyin varolan sosyal ilişkileri ile arzuladığı sosyal ilişkileri arasındaki farklılık sonucu yaşanan hoş olmayan bir duygu durumudur. Bu nedenle yalnızlık fiziksel yakın olmayla ilgili bir duygu durumu değildir. Bir insan birçok arkadaşı olsa da toplum içinde kendini yalnız hissedebilir. Kısacası yalnızlık bireyin tek başına olmasıyla açıklanamaz. Yalnızlıkta kişinin hangi insanla ya da kaç kişiyle ilişkili olduğu değil bu ilişkilerini nasıl yaşadığı önemli bir olgudur. Kaygı en genel ifadesiyle göre üzüntü, endişe duyulan düşünce ve tasa olarak açıklanmaktadır. Bireyde stres yaratan durumun getirdiği yüksek enerjiye tekabül eden psikolojik bir reaksiyondur. Bireylerde kaygının ortaya çıkmasından, gelişmesine, sıklığından yoğunluğuna kadar farklılıklar görülmektedir. Bu değişimin etmenleri arasında; genetik özellikler, cinsiyet, karakter, zekâ, kendilik algısı, toplumsal kimlik ve rol gibi faktörler gösterilebilir. Sosyal ilişkiler, günümüzde farklı boyutlarıyla tartışılan bir olgudur. Modernleşme sürecinin bir yansıması olarak toplumsal değerlerde çözümler ve toplumsal yapıyı oluşturan dinamiklerin işleyişinde değişiklikler meydana gelmiştir. Bu sürecin zaman içerisinde bireylerarası ilişkilerin değerini artırmasıyla birlikte, sosyal ilişkiler daha fazla önem kazanmaya başlamış ve sosyal ilişkiler olgusu farklı bakış açılarıyla değerlendirilmiştir. Araştırmanın önemi Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne okumak için gelen öğrencilerin yaşadıkları yalnızlık ile ilgili kaygı düzeylerini ortaya çıkarmaktır. Araştırmada nicel araştırma desenine bağlı olarak betimsel analiz kullanılmıştır. Araştırma sırasında elde edilen verilerin analizi, SPSS 24.0 paket programı ile çözümlenmiştir. Nicel verilerin frekans ve yüzdeleri hesaplanmıştır. Bu ölçekleri üniversite öğrencilerinin sınıf düzeyi, cinsiyet, doğum yeri, bölüme bağlı olarak korelasyon analizi ve Tek yönlü Anova testi uygulanmıştır. Çalışma grubunu 2018-2019 güz döneminde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde bulunan özel bir Üniversitede öğrenim gören Rehberlik ve psikolojik danışmanlık Ana bilim dalı, Okulöncesi öğretmenliği Anabilim dalı ve Özel Eğitim Öğretmenliği Anabilim dalı lisans programlarına devam eden 600 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Araştırmada Kişisel bilgi formu, UCLA Yalnızlık Ölçeği ve Sürekli Kaygı Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgulara göre, Üniversite düzeyinde öğrenim görmek için KKTC'ye gelen birinci sınıf düzeyinde okuyan öğrencilerin okula ve kaldıkları ortama bağlı olarak adapte olmaları bakımından dördüncü sınıfta okuyan

öğrencilere nazaran yalnızlık ve kaygı süreçleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Ancak ikinci ve üçüncü sınıflarda öğrenim gören üniversite öğrencilerin yalnızlık ve kaygı süreçlerinde anlamlı bir fark bulunmamıştır. Cinsiyete bağlı olarak değişkenler arasında kızlar erkeklere oranla yalnızlık ve kaygı süreçleri arasında anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Bölümlere göre değişkenlere bakıldığında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde okuyan öğrencilerin ilk yıllarında kendilerini daha yalnız hissettikleri ile ilgili bulgularda anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır.

Anahtar kelimeler: Yalnızlık, Kaygı, Sosyal İlişkiler, Üniversite Öğrencisi.

İLKÖĞRETİM 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN SAYI HİSSİ GELİŞİMİ VE SOSYO-EKONOMİK DÜZEYLERİNİN SAYI HİSSİNE ETKİSİ

Sinan OLKUN

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, sinanolkun@gmail.com

Nesrin HÜRRIYETOĞLU

Hatay Bahçeşehir Koleji, akrannesrin19@gmail.com

ÖZET

Bu araştırmada, literatürde yer alan sayı hissi ile ilgili çalışmalar incelenmiş, sayı hissini etkileyebileceği düşünülen, sosyo-ekonomik düzeyin etkisi araştırılmaya çalışılmıştır. Araştırma kapsamında okul öncesi eğitim alan ve almayan öğrenciler de karşılaştırılmıştır. Böylelikle sosyo-ekonomik durum karşılaştırması yapılırken öğrencilerin okul öncesi eğitim süreçlerinde geçirmiş oldukları yaşantı ve deneyimler de incelenmiştir. Bu çalışmanın amacı, ilköğretim 1. sınıf öğrencilerinin sayı hissi gelişim süreçlerinde geçirmiş oldukları yaşantılara paralel olan sosyo-ekonomik düzeylerinin sayı hissine etkisini incelemektir. Bu amaçla, Olkun S. (2015) tarafından geliştirilen sayı hissi ölçeği 2017-2018 eğitim-öğretim yılında Hatay ilinin Antakya ilçesinde bulunan bir özel okulda öğrenim gören 40 öğrenci 1. Sınıf öğrencisi ile bir devlet okulunda öğrenim gören 40 1. Sınıf öğrencisine uygulanmıştır. Çalışma toplamda 80 1. Sınıf öğrencisiyle yürütülmüştür. Bu çalışmanın sayı hissi ile ilgili akademik çalışmalar için yararlı bir yapı sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sayı hissi, matematik eğitimi, sosyo-ekonomik düzey, Sayı hissi ölçeği.

STANCE IN EFL GRADUATE WHOLE-CLASS DISCUSSION

Abbas HADIZADEH

Final International University, abbas.hadizadeh@final.edu.tr

ABSTRACT

In recent years, there has been a notable upsurge of interest in studies on stance in contexts involving English for academic purposes. These studies view language in terms of the pragmatic functions that it serves in the socio-cultural contexts of its use. Hence the research to date provides valuable insights into the socio-cultural, interactional and performative nature of language through focus on how language users express and develop stance in natural discourses. In literature, stance has been used interchangeably with subjectivity and evaluation and stance taking has been viewed as the moment-by-moment choices speakers make that index how they relate themselves to others (Englebretson, 2007). For Ochs (1992), stance expression involves particular linguistic forms that directly index *evidential stances* such as certainty, *interpersonal stances* such as friendliness, or *social actions* such as expressing apologies. More recently, Du Bois (2007, p.163) defined stance as “a public act by a social actor, achieved dialogically through overt communicative means, of simultaneously evaluating objects, positioning subjects (self and others), and aligning with other subjects, with respect to any salient dimension of the sociocultural field”. The related studies have mostly addressed stance expression in university students’ academic writing by mainly adopting a quantitative approach, specifically examination of the frequency, and range of certain lexico-grammatical devices in target language and learner/specialized corpora (Biber, Johansson, Leech, Conrad & Finegan, 1999; Chafe & Nichols, 1986; Conrad & Biber, 2000; Hunston & Thompson, 2000; Hyland, 1996a,b, 2005, 2006; Ochs, 1989; Precht, 2000). However, stance expression in academic contexts involving whole-class discussions has remained an under-researched area (Biber, 2006). Moreover, the limited number of stance studies on oral academic discourse have mostly explored stance display rather than stance development on the part of language users over a period of time. This is mostly due to the fact that collecting attested classroom data throughout a given course of study can be problematic. It is noteworthy that whole-class discussions are an indispensable and routine aspect of oral academic discourse in graduate contexts in that participants continuously engage in discussions of a range of academic issues which can at times be challenging for some graduate candidates. Therefore, this study aimed to address the above-mentioned gap by investigating stance expression and stance development, if any, in a graduate context over a one semester graduate course. It involved a cohort of seven ELT graduate students in one of the international universities in Northern Cyprus. The study adopted a mixed-method approach; the data on oral academic discourse were collected through audio-recording of the whole-class discussions in 12 graduate sessions over a semester. Subsequently, the attested data were transcribed into a specialized corpus of around half a million words. Further, the study examined interpersonal-attitudinal stance markers indexing students’ stance to the proposition of their contributions to the unfolding oral academic discourse as well as to the audience-the other participants. It focused on the identification, quantitative analysis and interpretation of such stance markers as *deontic modals* (have to, must, should), *attitudinal adverbs* (unfortunately, surprisingly) as well as *attitudinal expressions* (it is necessary) in the corpus data on whole-class discussions. Further, the contributions of each participant were examined for the evidence of the attitudinal stance markers in their respective contributions to the oral academic discourse. The results of the study showed that some of the cohort not only expressed but also developed stance on a range of academic issues through participation in the whole-class discussions over the semester. The study offers some implications for the graduate courses/programs in EFL contexts.

Keywords: Stance, oral academic discourse, whole-class discussions, stance expression and development

A SURVEY OF “STUDENTS’ VOICES” FROM THE CLASSROOM

Reema RAO

International Final University, reema.rao@final.edu.tr

ABSTRACT

Motivation is considered to be the main driving force for performing a certain action or achieving a goal. In education, motivation plays an important role in that it helps students achieve learning outcomes (Koca, 2016). It has been held that student satisfaction is directly related to effectiveness of teachers’ practice (Dornyei, 2001) In order to elicit students’ opinions on teachers’ performance questionnaire administration cannot be sufficient since students may choose not to complete or return questionnaires. This outcome therefore can affect the reliability of any survey endeavour. Dornyei (2001) stated that motivation is a very important factor in learning a second language. If an individual is de-motivated s/he will not be able to learn the target language effectively and the ultimate responsibility in this regard has traditionally been associated with teachers. This study explored students’ “voices”, specifically their concerns and choices in relation to their teachers’ practice. It allowed them to express their opinions about teachers’ professional practices that motivate them in and outside the classroom. The study adopted a cross-sectional research design and for its research purposes it adapted ‘Teacher Motivational Behaviour Questionnaire’ (Dornyei & Csizer, 1998). Thirteen (13) items specifically related to teacher classroom practice were selected from the English version of the original questionnaire. Thus, the questionnaire comprised items related to teacher’s lecturing style, personal features, rapport with students, error correction and evaluation techniques and lastly giving and evaluating homework. The questionnaire was piloted with 15 students who were subsequently excluded from the study. The Cronbach Alpha coefficient of the questionnaire, 0.94, can be considered adequate. The questionnaire was administered to 80 university students from the English Departments in North Cyprus. The quantitative questionnaires were analysed through application of Statistical Package for the Social Sciences (SPSS), Version 20. In addition, in order to obtain the participants’ qualitative insights, an interview was conducted with a group of seven volunteer students. The qualitative interview data were content analysed (Patton, 2002). The survey results were triangulated in order to obtain a more comprehensive picture of the phenomena under investigation in the context of the study. Overall, the findings seemed to indicate, in line with the research to date, that teachers’ professional practices play an important role in student motivation not only inside but also outside the classroom. It is hoped that the present study provided insights for the tertiary institutions whose students participated in the survey. Specifically, the students’ quantitative questionnaire responses as well as qualitative interview reports, in other words, their “voices” can inform all those concerned, educational managers, teacher trainers as well as language practitioners. Educational managers can benefit from the survey results in terms of provision of effective student support services. Teacher trainers can incorporate motivational classroom techniques to their agenda. Language practitioners can (re)consider their professional practice through implementation of the motivational content and interactive patterns in the classroom as well as promotion of student self-study outside the classroom through assignment of motivational tasks. Finally, prospective research can consider a more comprehensive survey involving teachers with their “voices” from the classroom.

Keywords: Students, teachers, (de)motivation, survey

ANNE EĞİTİMİ VE BABA EĞİTİMİ ÜZERİNE YAPILMIŞ ÇALIŞMALARA YÖNELİK İÇERİK ANALİZİ ÇALIŞMASI

Yasemin SORAKIN

Near East University, yasemin.sorakin@neu.edu.tr

Yağmur ÇERKEZ

Near East University, yagmur.cerkez@neu.edu.tr

ÖZET

Hızla büyüyen ve değişen yaşama uyum sağlayan bireylerin yetiştirilmesinde ailenin büyük bir önemi vardır. Çocuklar ilk eğitimlerini ailede aldıkları düşünüldüğünde aile eğitiminin önemi kendini göstermektedir. Anne ve babaların kendilerini ebeveynlik konusunda yetiştirmeye, geliştirmeye ve çocuk ile olan iletişimlerini güçlendirmeye gereksinimleri vardır. Özellikle, okul öncesi dönemde anne ve babası ile daha çok birlikte olan çocukların gelişimi açısından ebeveyn eğitimi oldukça önemlidir (Özel ve Zelyurt, 2016). 0-6 yaşlar arası kapsayan erken çocukluk dönemi, kişiliğin şekillenmesi, temel beceri ve birçok alışkanlığın kazanıldığı, ayrıca çocukların çevreden gelebilecek tüm uyaranlara karşı en açık olduğu yaşamın en kritik dönemlerinden biridir. Bu dönemde ailelere verilecek iyi bir eğitimle çocukların sağlıklı büyümeleri ve gelişmeleri için gerekli ortam sağlanabilir. Bu dönemde atılacak olan iyi temeller, yaşanılacak olan deneyimler çocuğun hayatının birçok alanında olumlu yönde etkili olacaktır (Erdiller, 2010). Son yıllarda çocuk gelişiminde, anne ve baba etkileşiminin ne kadar önemli olduğunun bilincinde olan toplumlarda anne baba eğitimleri yaygınlaşarak devam etmektedir. Programların adı her ne kadar Anne-Baba Eğitimi, Ana-Baba Okulu, Aile Eğitim Programı olsa da, bu programların katılımcıları çoğunlukla annelerdir (Ünüvar, 2008). Literatür taraması yapıldığı zaman, ülkemizde sadece babalara yönelik düzenlenen eğitim programlarının hiç olmadığı ve Türkiye'de ise bu programların yok denecek kadar az olduğu gözlenmektedir. Okulöncesi dönem, çocuğun gelecekteki yaşamını temsil ettiği için büyük bir öneme sahiptir. Baba eğitim programlarına ve buna benzer eğitimlere katılan babaların, çocukların gelişimsel ihtiyaçlarına cevap verebilecekleri düşünülmektedir. Okul öncesi dönemde baba ile çocuk arasında gelişen sağlıklı etkileşim, daha sağlıklı çocukların yetişmesini ve daha nitelikli toplumların oluşmasını da sağlayacaktır (Kandır ve Alpan, 2008). Bu çalışmanın amacı anne eğitimi ve baba eğitimi konularına yönelik gerçekleştirilen çalışmaların içerik analizine göre incelenmesidir. Bu çalışma, 2008- 2018 yılları arasında, anne eğitimi ve baba eğitimi konusunda gerçekleştirilmiş araştırmaların güncel eğilimlerini belirlemek amacıyla Web of Science, Scopus, EBSCO ve Ulakbim veri tabanlarında 2008-2018 yıllarında yayınlanmış olan makaleler incelenmiştir. Araştırmayı daraltmak için kitap ve incelemeler hariç tutularak sadece makaleler dikkatlice incelenmiştir. İçerik analizi çalışması yapılırken “anne eğitimi” ve “baba eğitimi” anahtar kelimesi ile sınırlandırma yapılmıştır. Konu ile olmayan araştırmalar çalışmadan çıkarılmıştır. Ayrıca, İngilizce ve Türkçedeki tüm diğer diller, araştırmacı anlayışının kısıtlanması nedeniyle çalışmaya alınmamıştır. Bu temel amaç doğrultusunda, makaleler yayımlandığı yıl, ülke, yöntemi ve örneklem grubu, açısından değerlendirilmiştir. Araştırmada, detaylı doküman analizlerinden elde edilen tüm veriler her bir makale için kaydedilmiş, veriler belirlenen kriterlere göre gruplandırılarak güncel SPSS programı kullanılarak bilgisayara aktarılmıştır ve yine aynı program kullanılıp istatistiksel analizler gerçekleştirilerek yüzdeler ve frekansları hesaplanmıştır. Gruplandırılmış ve çeşitli değişkenler açısından incelenerek son olarak Son aşamada ise elde edilen tüm bulgular yorumlanmıştır. Bu analiz sonucunda, anne eğitimi konusunda yapılan çalışmaların baba eğitimine kıyasla daha fazla olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, çalışmalarının en fazla 2017 yılında gerçekleştirildiği saptanmıştır. Yapılan analizler sonucunda bu çalışmalarda örneklem grubu olarak en çok anneler ile, ardından

baba ve anne baba çocuk grubunun yer aldığı görülmüştür. Yine çalışmaların daha çok nicel araştırma yöntemi olarak gerçekleştirildiği saptanmıştır. Ayrıca taranan veri tabanlarında anne eğitimi ve baba eğitimi konularına ilişkin çalışmaların daha çok Amerika’da gerçekleştirildiği de belirlenmiştir. Son olarak, sadece babalara yönelik gerçekleştirilen çalışmaların son yıllarda artmış olduğu da yapılan analizler sonrasında ortaya çıkmıştır. Toplumsal hayattaki değişimlerin babalık rolünü değiştirdiği görülmektedir. Geçmişteki toplumsal ve kültürel beklentiler babanın sadece çalışmasına ve evi geçindirmesine yönelik iken, bugün bu beklenti çocuğun yaşantısına katılmaya yönelik olmaya başlamıştır (Kuzucu, 2011). Bu bulgu baba eğitimi alanındaki çalışmaların çocuk gelişimi için önemli etkileri olduğuna işaret etmektedir

Anahtar Kelimeler: Anne eğitimi, Baba eğitimi, Anne ve Baba Eğitimi

HAZIRLIK OKULU ÖĞRENCİLERİNİN İNGİLİZCE ÖĞRENMEDE SOSYAL MEDYAYA YÖNELİK TUTUMLARININ FARKLI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Yeşim ÜSTÜN AKSOY

Near East University, yesim.ustunaksoy@neu.edu.tr

Murat TEZER

Near East University, murat.tezer@neu.edu.tr

ÖZET

Yeni iletişim teknolojileri, bireylere, duygu ve düşüncelerini paylaşabilecekleri ortamları oluşturan bir internet üzerinde medya imkanı sunmaktadır. Eğitim ve öğretime birçok olumlu katkısı olan sosyal medyayı hazırlık okulu öğrencilerinin sosyal medyayı İngilizce öğrenmek için kullanma durumları önemlidir. Bu çalışmanın amacı, hazırlık okulu öğrencilerinin İngilizce öğrenmede sosyal medyaya yönelik tutumları farklı değişkenler açısından incelemektir. Bu çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2017-2018 eğitim-öğretim yılında Yakın Doğu Üniversitesi Hazırlık Okulunda öğrenim gören başlangıç ve orta seviyedeki 220 öğrenci oluşturmaktadır. Bu çalışmada veri toplamak için araştırmacılar tarafından geliştirilen İngilizce öğrenmede sosyal medyaya yönelik tutum ölçeği kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, çalışmaya katılan öğrencilerin İngilizce TV programı, dizi, film, video izleyerek yabancı dilini geliştirmek ve İngilizcede bilmediği kelimeleri bulmak için sosyal medya sitelerini sıklıkla kullandıkları görülmüştür. Araştırmaya katılan öğrencilerin en sık kullandıkları sosyal medya uygulamasının “Facebook” olduğu belirtilmiştir. Öğrencilerin İngilizce öğrenmede sosyal medyaya yönelik tutumlarının cinsiyet, sosyal medya hesabı ve web sayfasının olma durumu, sosyal medya ortamlarını kullanma sıklıkları, internette geçirdikleri zaman, sosyal medya ortamlarını kullanım sıklığı ve internete girdiğinde geçirdikleri zamandan bağımsız olarak yine öğrencilerin İngilizce öğrenmede sosyal medyaya yönelik tutumlarının iyi olduğu anlaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: Sosyal Medya, İnternet, Sosyal Medya Platformları, Web Teknolojileri

ÖĞRETMEN ADAYLARININ ÖĞRETMENLİK UYGULAMASI SORUNLARI: DİN KÜLTÜRÜ VE AHLAK BİLGİSİ ÖĞRETMEN ADAYLARI ÖRNEĞİ

Hale ALİBABA ERDEN
KKTC Milli Eğitim Bakanlığı

Mehmet KARADAĞ
Yakın Doğu Üniversitesi, 63mkaradag@gmail.com

Ali ERDEN
KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, alierden14@msn.com

Ümit KALKAN
Yakın Doğu Üniversitesi

ÖZET

Öğretmen eğitiminin kalitesini etkileyen en etkili faktördür. Bu açıdan öğretmen yetiştirme her zaman bir eğitim sisteminin önemli konularından biri olmuştur. Öğretmen eğitimi programlarında öğretmen adaylarına gerekli mesleki formasyonu kazandıran öğretmenlik meslek bilgisi; kuramsal dersler ile uygulamalardan oluşmaktadır. Öğrenciler, program süresince kuramsal derslerde edindikleri bilgileri uygulamalar yoluyla davranışa dönüştürmektedirler. Böyle bir oluşumda öğrenciler bir yandan dersler yoluyla öğretim süreçlerine ilişkin bilgi edinmekte, diğer yandan uygulamalar yoluyla bu bilgileri davranışa dönüştürme olanağı bulmaktadır. Bu nedenle öğretmenliğin diğer branşlarında olduğu gibi, din öğretiminde de din eğitiminin bireysel, toplumsal ve evrensel amaçlarının gerçekleşmesi için DKAB öğretmenlerinin mesleki yeterliklere sahip bir şekilde yetiştirilmesi gereğidir. Eğitim için oluşturulmuş özel ve gerçek mekanın adı okuldur. Öğretmenlik uygulamasının yapıldığı gerçek ortam okuldur. Öğretmen adayının kendini gerçek ortamda geliştirmesi gerekmektedir. Öğretmen adayları okulda gerçek durumu görürler. Öğretmen adaylarının öğreticilik becerilerini geliştirebilmeleri ve mesleğin inceliklerini kavrayabilmeleri için gerçek okul ortamında bulunmaları gerekmektedir. Uygulamalar, öğretmen adaylarına, yetişmekte oldukları mesleği tanıma fırsatı vermekte gerçek dünya ile karşılaşma olanağı sağlamaktadır. Öğretmen yetiştirilen bölümlerde öğrenim gören öğretmen adayları öğretmenlik uygulaması ve okul deneyimi dersleri sürecinde pek çok sorunla karşılaşmaktadırlar. İlahiyat Fakülteleri doğrudan öğretmen yetiştiren kurumlar değildir. Ancak genel olarak öğretmenlik mesleğini ilgilendiren her durum, özelden Din Kültür ve Ahlak Bilgisi dersi öğretmenlerinin yetiştirilmesi konusunda da geçerlidir. Öğretmen yetiştiren kurumların karşılaştıkları sorunlar, uygulama etkinliklerinin yetersiz ve plansız düzenlenmesi, konuyla ilgili görevlilerin rehberlik çalışmalarındaki yetersizliği, öğretim araç ve gereçlerinin sayısal, işlevsel ve teknolojik olarak yetersizliği gibi faktörlerden kaynakladığı belirtmektedir. Hizmet öncesi eğitimde öğretmen adaylarına, kişisel ve mesleki bilgi ve becerilerini yansıtabilme ve geliştirebilme olanağı sağlandığı düşünülen öğretmenlik uygulamaları sürecinde hedeflenen başarıya ulaşılamaması, karşılaşılan problemlerin çözümüne yönelik araştırmaların yürütülmesinin gerekli olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, araştırmaya yön veren temel gerekçeler; öğretmen adaylarının hizmet öncesi eğitimlerinde yer alan konu alanı bilgisi, genel kültür ve öğretmenlik formasyonu derslerinde kazandıkları bilgi, beceri ve davranışları okul ortamında etkili ve verimli bir şekilde sergileyememeleridir. Araştırmanın amacı, Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat Fakültesi 4. Sınıf öğrencilerinin öğretmenlik staj uygulaması sırasında karşılaştıkları sorunları belirlemektir. Öğretmenlik uygulamalarında yaşanan sorunlara ilişkin görüşlerini değerlendirmek amacıyla

yapılan bu araştırma, tarama modelindedir. Araştırma verileri nitel araştırma yöntemi kullanılarak toplanmıştır. Nitel araştırma; gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, alguların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik bir sürecin izlendiği araştırma türüdür. Bu çalışmada katılımcıların görüşleri, doğal ortamda, bütüncül bir yaklaşımla, mevcut durumlar açısından ortaya konmaya çalışılmıştır. Nitel araştırma yöntemi olarak “durum çalışması” kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, 2017-2018 eğitim öğretim yılında Lefkoşa ilinde bulunan liselerden birinde toplam 30 Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmen adayı ile kişisel görüş raporları kullanarak nitel araştırma yürütülmüştür. Görüş raporunun hazırlanması sürecinde literatür taraması yapılmış, araştırmanın amacı, alt amaçları göz önünde bulundurularak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Bu araştırma sorularının genel içeriği Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat fakültesi son sınıf öğrencilerinin uygulama dersi kapsamında uygulama okulunda karşılaştıkları sorunları içermektedir. Uygulama yapan öğretmen adayları tespit edilip kısa bir ön görüşme ve açıklama sonucunda 5 sorudan oluşan form kendilerine verilmiştir. Araştırma sonucunda, haftada kaç saat uygulama yapıldığına dair aday öğretmen görüşleri yönergedeki altı saat uygulama dersi yerine iki-üç saat ile uygulama dersini gerçekleştirdikleri ortaya çıkmıştır. Ayrıca aday öğretmenlerin çoğunluğu haftalık uygulama dersinin yeterli olduğunu ifade etmişlerdir. Bu veriler aday öğretmenlerin uygulama dersine yeteri kadar önem vermediğini ortaya çıkarmaktadır. Öğretmenlik Uygulaması dersi çalışma çizelgesinde bulunan uygulamalardan sınıf içi gözlem, ders işleme, dönem ve ders planı hazırlama ve okul nöbeti tutma ve bilgi alma konusunda daha duyarlı davrandıkları görülmüştür. Fakat, zümre toplantı tutanağı inceleme, ölçme değerlendirme ile ilgili çalışma, okul içi etkinlik izleme ve hazırlama konusunda ise eksik uygulama yaptıkları sonucuna varılmıştır. Uygulama öğretmenlerinin bu konularda bilgilendirilmede bulunmadığı anlaşılmaktadır. Uygulama dersi sürecinde aday öğretmenler uygulama öğretim elemanının sadece teori dersinde yardımcı olduğunu ama uygulama derslerinde bulunmadığını öncelikli sorun olarak ifade etmiştir. Diğer taraftan ulaşım, evrak takibi ve planlaması, ders anlatırken heyecanlanma ve tecrübesizlik gibi sorunların olduğunu dile getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Uygulama Dersi, Öğretmen Adayı, Uygulama Öğretmeni

EĞİTİM-ÖĞRETİM HİZMETLERİ İLE EĞİTİM-ÖĞRETİM KALİTESİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN ARAŞTIRILMASI: YÖNETSEL BİR YAKLAŞIM

Mehmet SARIKAYA
Lefke Avrupa Üniversitesi

Mustafa DAŞKIN
Sinop Üniversitesi, daskinmus@hotmail.com

ÖZET

Bu çalışmanın amacı KKTC’de yükseköğretim alanında faaliyet gösteren üniversitelerin eğitim-öğretim hizmetleri kalite düzeyinin incelemesidir. KKTC üniversitelerinin eğitim-öğretim hizmetleri sürecinde öğretim elemanları (OGEL), eğitim-öğretim kaynakları (EGOK), yönetim, dekanlık ve bölüm ofislerindeki personel (YON) ve üniversite destek hizmetleri (UNDEH) ile bu hizmetleri alan öğrenciler arasındaki etkileşimi ölçmek ve değerlendirmektir. Evreni oluşturan KKTC üniversitelerinde eğitim-öğretim gören öğrencilerden tesadüfi örneklem olarak 400 adet anket toplanmıştır. Çalışmanın hipotezleri SPSS 23 paket program kullanılarak test edilmiştir. Çalışmada tanımlayıcı istatistik, güvenilirlik ve geçerlilik analizi, açıklayıcı faktör analizi, korelasyon ve regresyon analizleri yapılmıştır. Bu analizler sonucu; eğitim-öğretim, öğretim elemanlarının, yönetim ve destek hizmetlerinin eğitim-öğretim hizmetleri kalitesi üzerinde olumlu ve anlamlı yönde etki yaptığı anlaşılmıştır. Bu çalışmadan önce KKTC üniversiteleri eğitim-öğretim hizmetleri kalite incelemesi üzerine gerek teorik gerekse uygulamalı bir araştırmaya rastlanmamıştır. Bu sebepten bu çalışma ile üniversite hizmetleri ve öğrenci etki ve ilişkilerinin araştırılması yapılarak KKTC yükseköğretimine ve ilgili literatüre önemli katkılar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yükseköğretim, üniversiteler, eğitim-öğretim hizmetleri, hizmet kalitesi.

OTİZMLİ ÇOCUKLARA DUYGUSAL YÜZ İFADELERİNİ TANIMANIN ÖĞRETİMİNDE VIDEO MODELİN ETKİLİLİĞİ

Nurgül AKMANOĞLU

Anadolu Üniversitesi, nakmanoglu@anadolu.edu.tr

ÖZET

Amerikan Psikiyatri Birliği'ne göre sosyal yetersizlikler otizmin tanımlanmasında en belirleyici özelliklerden biridir. DSM-5'e göre otizm spektrum bozukluğu, sosyal iletişim ve etkileşim alanındaki kalıcı yetersizlikler yani; (i) kişilere sıra dışı yaklaşma, karşılıklı konuşmada sınırlılık, (ii) sözel ve sözel olmayan iletişimde yetersizlik (vücut dili, jestleri ve yüz ifadelerini anlama ve kullanmada yetersizlik), (iii) çeşitli sosyal bağlamlara uygun olan davranışlara uyum sağlamada zorluk; hayali oyun paylaşımında ya da arkadaş edinmede zorluk, akranlarına ilgi göstermeme, sosyal ilişki geliştirmede, sürdürmede ve ilişkileri anlamada yetersizlik olarak sıralanmıştır. Otizmlili bireyler yüz ifadelerini anlama ve kullanmada yetersizlik göstermelerine rağmen bu konuyla ilgili yayımlanmış araştırmaların çok büyük bir bölümünün otizmlili bireyleri normal gelişim gösteren çocuklarla karşılaştıran istatistiksel çalışmalardan oluştuğu öğretim için yürütülen yalnızca iki çalışmada da yüz ifadelerini tanımayla ilişkili önemli bir değişken olduğu vurgulanan duyguların oluştuğu bağlamlara yer verilmediği görülmektedir. Buradan hareketle de bu çalışmada otizmlili çocuklara duygusal yüz ifadelerinin öğretiminde video modelin etkililiği incelenmiştir. Araştırmaya katılan çocuklara duygusal yüz ifadesinin ortaya çıkmasına yol açan durumlar (bağlamlar) yaratılarak mutlu, üzgün, korkmuş, iğrenmiş, şaşırılmış, fiziksel acı, sıkılmış duygularının öğretimi yapılmıştır. Araştırmada tek-denekli araştırma modellerinden yoklama denemeli davranışlararası çoklu yoklama modeli kullanılmış ve denekler arasında yinelenmiştir. Araştırmaya, dört buçuk ve altı yaşları arasında otizm tanısı almış dört denek, video model görüntüleri için sekiz yetişkin model, öğretim ve genelleme oturumlarında ki duygusal yüz ifadelerini sergilenmek için iki kişi olmak üzere toplam 14 kişi katılmıştır. Araştırmanın bulguları, video model uygulamasının araştırmaya katılan tüm otizmlili çocuklara duygusal yüz ifadelerini tanımlarında etkili olduğunu ve deneklerin uygulama sona erdikten sonra da bu beceriyi sürdürdüklerini göstermiştir. Ayrıca, denekler edindikleri becerileri farklı araç-gereçler kullanılarak oluşturulan farklı benzeşim durumlarına, farklı ortamlar ayrıca hem uygulama sırasında model sunan hem de uygulamada yer almayan farklı kişiye de genelleyebilmişlerdir. Sosyal geçerlik bulguları, incelendiğinde deneklerin annelerinin tümü duygusal yüz ifadelerini tanıma becerisinin çocukları açısından önemli bir beceri olduğunu düşündüklerini; bu becerinin öğretiminde kısa film görüntülerinin izlettirilmesinden ve çocuklarının bu çalışmaya katılmalarından hoşnut olduklarını belirtmişlerdir. Ek olarak, deneklerin öğretmenleri ve yüksek lisans öğrencilerinin tümü duyguların isimlerini söyleme becerisinin öğretiminin otizmlili bireyler açısından önemli bir beceri olduğunu ve çocuklarla yaptıkları öğretim çalışmalarında video modelle öğretimi kullanabileceklerini ifade etmişlerdir. Ayrıca araştırmada, araştırma süresince düzenlenen oturumların en az %20'sinde gözlemciler arası güvenilirlik ve uygulama güvenilirliği verisi toplanmıştır. Tüm deneklerde yoklama, öğretim, günlük yoklama, izleme ve genelleme oturumlarına ilişkin gerçekleştirilen gözlemciler arası ve uygulama güvenilirliği katsayısı %100 olarak belirlenmiştir. Sonuç olarak, duygusal yüz ifadelerinin öğretiminde yüz ifadelerine neden olan bağlamların gözlenebildiği video kayıtlarının kullanıldığı öğretim sürecinin bu becerinin öğretiminde etkili bir süreç olduğu görülmüştür. Otizmlili bireylerle çalışan uygulamacıların ve araştırmacıların yüz ifadelerinin ve farklı sosyal becerilerin öğretiminde video modelle öğretimi kullanmaları önerilebilir. Videoların hazırlanmasının maliyetli olmaması ve video modelin kullanımının kolay olması nedeniyle bu öğretim yöntemi uygulamacılar ve aileler tarafından da tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Otizm, Video Model, Yüz İfadeleri, Tek Denekli Araştırma

İLKOKULLARDA SOSYAL BİLGİLER DERSİ VEREN ÖĞRETMENLERİN ÖLÇME DEĞERLENDİRME TEKNİKLERİNİ KULLANMA DÜZEYLERİ

İsmail Ertunç ÖZATENÇ

Atatürk Öğretmen Akademisi, ieozatenc@yahoo.com.tr

Derman PAÇA

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, Dermanpaca6@gmail.com

ÖZET

Ölçme değerlendirme etiklikleri eğitim süreçlerinin vazgeçilmez öğelerindedir. Bununla birlikte gerek öğrencilerin derslere odaklanmalarında motive olmaları gerekse öğretmenlerin hedeflere ne derecede ulaşıldığını ölçmede en etkili uygulamalardan biridir. Bu nedenle bu çalışmada, KKTC ilkokullarında 4. ve 5. sınıf öğrencilerine sosyal bilgiler dersi veren öğretmenlerin Geleneksel ve Alternatif ölçme değerlendirme yöntemlerine olan tutumlarının belirlemek amaçlanmıştır. Bu çalışmada Alternatif ve Geleneksel Ölçme değerlendirme yöntemlerini kullanmalarında cinsiyetlerinin öğrenim durumlarının hizmet yıllarının bir etkisinin olup olmadığı yanında Alternatif ve Geleneksel ölçme değerlendirme araçlarını uygulama oranlarının ne olduğu tespit edilmeye çalışılmıştır. Çalışma, KKTC’de görev yapan 108 öğretmene 5’li Likert tipi anket uygulanarak yapılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 20 paket programı kullanılarak çözümlenmiştir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin cinsiyet değişkenine göre görüşleri arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek için bağımsız gruplar t-testi uygulanmıştır. Bu değişkene göre, görüşler arasında anlamlı bir fark olup olmadığı, .05 manidarlık düzeyinde test edilmiştir. Öğretmenlerin hizmet yılları ve öğrenim durumları değişkenlerine göre, görüşleri arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek için ise iki karşılaştırma analizleri yürütülmüştür. Sınıf öğretmenlerinin cinsiyetleri ile geleneksel ve alternatif ölçme-değerlendirme yöntemlerine karşı tutumları arasındaki ilişki irdelendiğinde, genel ortalamalar arasındaki farkın anlamlı olmadığı, , ilköğretim 4. ve 5. Sınıf Sosyal Bilgiler dersi öğretmenlerinin Geleneksel ve Alternatif Ölçme - Değerlendirme Yöntemlerini kullanmaları açısından hizmet yıllarına ve öğrenim durumuna göre anlamlı bir farkın olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ölçme Değerlendirme, Sosyal Bilgiler Dersi, Sınıf Öğretmenleri

KUZET KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ İLKÖĞRETİM OKULLARINDA ÖĞRETMENLERİN HİZMET İÇİ EĞİTİM İHTİYAÇLARININ BELİRLENMESİ

İsmail Ertunç ÖZATENÇ

Atatürk Öğretmen Akademisi, ieozatenc@yahoo.com.tr

Peyman ZAIFOĞLU

KKTC, Milli Eğitim Bakanlığı, zaifoglupeyman@gmail.com

ÖZET

Bu çalışmada, KKTC devlet ilkokullarında görev yapmakta olan sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları tespit edilmiştir. MEB Atatürk Öğretmen Akademisi ve diğer üniversitelerin Hizmet içi eğitim birimleri ile iş birliği yaparak, her öğretim yılı boyunca öğretmenlere yönelik çeşitli konularda hizmet içi etkinlikler düzenlemekte ve duyurularla öğretmenlerin hizmet içi etkinliklere katılımı sağlanmaktadır. Bu çalışmada öğretmenlerin hizmet içi eğitim faaliyetlerinin gerekliliği ve yararlılığı ile ilgili düşünceleri, branşları/meslekleri ile ilgili hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının ne olduğu ve doğrudan meslekleri ile ilgili olmadığı halde, mesleklerini daha iyi icra etmelerine yardımcı olacak konularda hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının olup olmadığına cevap aranmıştır. Çalışma KKTC'deki altı ilçede görev yapan 212 öğretmene 5'li Likert tipi anket uygulanarak yapılmıştır. Toplanan verilerin çözümlenmesinde SPSS istatistiksel paket programı kullanılmış ve bilgisayar ortamında SPSS programı ile çözümlenmiştir. Tercihlerin yüzdeye dönüştürülmüş biçimlerinde manidar farklılıklar olup olmadığını saptamak amacıyla Ki-kare tekniği kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, öncelikli olarak eğitimde yeni yaklaşımlar, eğitimleri farklı gelişen çocukların oyun yoluyla eğitimi, yeni eğitim teknolojilerinin kullanımı, özel eğitime muhtaç çocukların ailelerinde gözlenen tepkiler ve çözüm yolları, özel öğrenme güçlüğü gösteren dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu olan otistik ve üstün yetenekli çocukların özellikleri, gelişen eğitim teknolojilerini kullanma, değişen programların tanıtımı, yeni öğretim yöntemleri gibi konularında hizmet içi eğitim faaliyeti düzenlenmesi sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sınıf Öğretmenleri, Hizmetiçi Eğitim, Devlet İlkokulları

ÖĞRETMEN ADAYLARININ KİTAP OKUMA TUTUMLARI VE KİTAP OKUMA ALIŞKANLIKLARI

İsmail Ertunç ÖZATENÇ

Atatürk Öğretmen Akademisi, iezatenc@yahoo.com.tr

Tuncel KOREL

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, tuncelkorad@outlook.com

ÖZET

Bu çalışmada, Atatürk Öğretmen Akademisi, Sınıf Öğretmenliği ve Okul Öncesi Öğretmenliği bölümlerinde öğrenim gören öğretmen adaylarının kitap okumaya karşı nasıl bir tutum içerisinde oldukları ve kitap okuma alışkanlıkları incelenmiştir. Çalışma, Atatürk Öğretmen Akademisi'nde öğrenim görmekte olan 108 öğretmen adayına 5'li Likert tipi anket uygulanarak yapılmıştır. Söz konusu ölçek ile öğretmen adaylarının kitap okumaya karşı tutumlarının ne olduğu, ne kadar sıklıkla kitap okudukları, hangi tür kitaplar okudukları, kitap okuma nedenlerinin ne olduğu tespit edilmeye çalışılmıştır. Araştırmada toplanan verilerin çözümlenmesinde SPSS istatistiksel paket programı kullanılmış ve manidar farklılıkların irdelenmesinde Ki-kare tekniği kullanılmıştır. Araştırmada Öğretmen adaylarının çoğunluğunun kitap okumaya karşı olumlu tutum içerisinde olduğu ancak kitap okumaya karşı tutumları bir yılda okunan kitap sayısına ve kitap okuma sıklıklarına yansımadağı yönündedir.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen Adayları, Kitap Okuma, Atatürk Öğretmen Akademisi

BİBLİYOTERAPİ TEKNİĞİNİN ÖĞRENCİLERİN SOSYAL DUYGUSAL BECERİLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Şengül BAŞARI

Yakın Doğu Üniversitesi, sengul.basari@neu.edu.tr

Gözde LATİFOĞLU

Yakın Doğu Üniversitesi

ÖZET

Bireyin çevresiyle olumlu ilişkiler kurabilmesi, duygularını uygun bir şekilde aktarabilmesi, kişisel haklarını savunabilmesi, diğer kişilerden yardım isteyebilmesi ve kendisine olumsuz gelen her isteği red edebilmesini kolaylaştıran öğrenilmiş davranışlar olarak tanımlanan sosyal becerilerin kazanılması önemlidir. Bireylerin sosyal-duygusal beceriye sahip olmaları; duygularını rahatlıkla ifade edebilmeleri, başkalarının duygularını ifade edebilmelerine yardımcı olmaları, uygun yer ve zamanda değerlendirme yapmaları olarak belirtilebilir. Bireyler birbirlerine isteklerini ilettiklerinde kullanılan kelimeler, ifadeler ve mimikler yer alır. Süreç olarak sosyal beceri ise; bireyin diğer kişilerden bazı kurallar ve amaçlara göre geri bildirim alması için kullandığı becerileridir. Böylelikle sosyal becerilerin hem gözlenebilen hem de doğrudan gözlenemeyen bilişsel yönlerinin olduğu görülmektedir. Bunlar bireyin istekleri, kararları, beklentileri ve düşünceleridir. Bireylerin sosyal-duygusal beceriler geliştirmeleri açısından kitapların ve masalların önemi büyüktür. Bireyin yaşamındaki en iyi deneyimlerinden birinin okuma yazmayı öğrendiği an olduğu belirtilmektedir. Bireyin dışa dönük öğrenmeden bir anda masallar dünyasına gidebilmeyi kendi isteğiyle keşfettiği ve bunun için önünde büyük bir dünya olduğu bilinmektedir. Bu dünya içerisinde seçimlerini özgürce yapabileceği, yeni maceralara doğru ilerleyebileceği ifade edilmektedir. Birey kitaplar aracılığı ile kendinden önce hayatta yaşanılabilen herşeyi öğrenebilecek; böylece insanları tanıyarak yaşama ve gerçeğe dair yeni değerler geliştirip deneyimler elde etmeye başlayacaktır. İnsanların temel ihtiyaçlarını tanımları, doyum sağlama ve iyileşmelerine yardımcı olabilmeleri için kitaplardan yararlanma sürecine 'bibliyoterapi' denir. Bibliyoterapi, doğru zamanda, doğru bireyle, doğru kitabı buluşturup kişinin sosyal duygusal sorunların anlaşılabilmesinde, yaşama uyum sorunlarının ele alınmasında ve kişinin içinde bulunduğu gelişim dönemlerine özgü gereksinimlerini tanıyabilmelerinde kullanılan bir yöntemdir (Öner, 2007). Bibliyoterapi yaklaşımında ilk olarak, bireyin yaşadığı soruna benzer bir konuda kitap bulunmakta birey o anda yaşamakta olduğu soruna benzer bir sorunu konu alan bir öyküyle buluşturulmakta ve bireyden duruma ilişkin tepkilerde bulunulması istenmektedir. Böylece kitap ile okuyucu arasında bir dinamik süreç oluşmaktadır. Bu dinamik süreçte iyileştirici ve geliştirici etkiler ortaya çıkartılmaya çalışılmaktadır. Bibliyoterapi sürecinde bu ilişki, bir psikolojik danışmanın denetiminde kurulabildiğinde, 'okuyucu' duygusal sorunlarıyla yüz yüze gelebilmekte ve olumlu değişimler yaşayabilmektedir. Bibliyoterapi çalışmalarıyla birey kendi yaşam öyküsünü yeniden yorumlayabilmekte, eksik bıraktığı yönlerini yakalayabilmekte, üzerinde değişiklikler yapma cesaretini gösterebilmekte ve okunan her öyküyle yeniliklere kendini daha yakın hissetmektedir. Nitekim gelişim ve değişim isteyen her bireyin, kendi öyküsünü yakalayıp yaratabildiği belirtilmektedir. Bibliyoterapi eğitiminin PDR öğrencilerinin kendilerini tanıyıp keşfetmelerinde, kendi sorunlarına benzer sorunları olan kişilerin de olduğunu farkedebilmelerine, daha olumlu benlik geliştirmelerine, sorunlarının çözümü için iç görü kazanabilmelerine, bir sorunun farklı çözüm yolları olduğunu görebilmelerine ve empati kurup olaylara

diğerlerinin gözü ile bakmalarını sağlamalarına yardımcı olacağı düşünülmektedir. Bu bağlamda, araştırmanın amacı, yapılandırılmış bibliyoterapi uygulamasının, psikolojik danışmanlık ve rehberlik öğrencilerinin sosyal duygusal becerileri üzerindeki etkileri hakkındaki görüşlerinin değerlendirilmesidir. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden biri olan “Durum çalışması” temel alınarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu 2016-17 eğitim öğretim yılında Kıbrıs’ta Yakın Doğu Üniversitesi Eğitim Fakültesinde öğrenim gören 3. sınıf psikolojik danışmanlık ve rehberlik öğrencilerinden 30 kişi oluşturmaktadır. Psikolojik danışmanlık ve rehberlik öğrencilerinin sosyal duygusal becerileri üzerindeki etkileri hakkındaki görüşlerinin değerlendirilmesi için araştırmacılar tarafından geliştirilen yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Araştırmada, veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre, psikolojik danışmanlık ve rehberlik bölümü öğrencileri bibliyoterapi destekli grup rehberliği etkinliklerinde kullanılan masaların ders verici, eğitici, etkileyici, öğretici ve farkındalığı artırıcı olduğu üzerinde yoğunlaşmaktadırlar. Bunun yanında psikolojik danışmanlık ve rehberlik bölümü öğrencileri bibliyoterapi destekli grup rehberliği etkinliklerinde sosyal duygusal kazanımlarımızın iletişimi güçlendirdiği, farklı bakış açıları ile bakmalarına, daha geniş düşünmelerine, önyargılardan kurtulmalarına ve empatik düşünme becerisine sahip olmalarına katkı sağladığı yönünde hemfikirdiler. Yine araştırmada katılımcıların, bibliyoterapi destekli grup rehberliği etkinliklerinin diğer test ve test dışı tekniklerle benzerliği ile ilgili görüşleri sorulduğunda tekniğin insan odaklı oluşu, kişileri anlama ve çözümlene yönünden benzerlik gösterdiği, kişilerin kendini açmalarını destekleyici ve bibliyoterapi tekniğinin diğer teknikler gibi çözüm odaklı olduğu bilgisi elde edilmiştir. Araştırma sonucunda öğrenciler bibliyoterapi destekli grup rehberliği etkinliklerinin diğer test ve test dışı tekniklere göre uygulandığı, tekniği, masal ve hikaye odaklı oluşu, duyguları yansıtırma özelliği yönünden daha zengin oluşu ve uygulanan etkinlikler yönünden farklılıklar olduğunu belirtmişlerdir. Araştırmada grup rehberliğini yürüten öğretim görevlisinin uygulamayı en iyi şekilde yaptığını ve hiç birşeyi değiştirmeden aynı şekilde bibliyoterapi yöntemini uygulamayı düşünen öğrencilerin çoğunlukta olduğu görülmüştür. Bunun yanı sıra uygulamalarda görselliği ve etkinliği artırmak isteyen, bireyleri ortak bir amaçla toplayıp masaları drama yolu ile canlandırma yönünde değişiklikler yapılması gerektiğini vurgulayan öğrencilerde yer almaktadır. Bu araştırmada öğrencilerin çoğunluğu ileride okul psikolojik danışmanı olduklarında bibliyoterapi tekniğini kullanmayı düşündüklerini ifade etmişlerdir. Ayrıca bibliyoterapi yönteminin etkili bir yöntem olduğunu, farklı görüşler ve bakış açıları kazandırdığını ve ilköğretim için etkili olduğunu belirten öğrencilere de rastlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: bibliyoterapi, bibliyoterapi tekniği, sosyal- duygusal beceriler, öğrenciler

ÖĞRETMEN ADAYLARININ MESLEKİ VİZYONLARINDA ÖZEL EĞİTİMİN YERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Ayten DÜZKANTAR

Anadolu Üniversitesi, auysal@anadolu.edu.tr

ÖZET

Farklı eğitim aşamalarında pek çok öğretmen özel gereksinimli çocuğun hayatıyla ilişkilendirir. Bu öğretmenlerin tümünün özel eğitim ile ilgili belli bir bilgi düzeyinde olmaları gerekir. Öğretmenlik eğitiminde kuram ve uygulama arasında denge kurulması, sürekli üzerinde tartışılan bir konu olmuştur. Farklı bir açıdan bakıldığında kuramsal bilginin tam olarak öğrenilememesi de uygulamaya dönüştürmeyi etkileyen bir etmendir. Kuramsal bilginin öğrenilmesi için edinilen bilginin gerekliliği ve işlevselliği konusunda öğretmen adaylarının ikna edilmiş olmaları önemlidir. Tüm öğretmenlik programlarında özel eğitim dersi okutulmaktadır. Ancak öğretmen adayları öğretmenlik mesleğine başladıklarında özel gereksinimli çocukların okullarında veya sınıflarında olmasını kolaylıkla kabul edememektedir. Özel eğitim dersindeki edinimlerini uygulamaya dönüştürememe sıkıntılarını dile getirmektedir. Yapılan araştırmalarda özel gereksinimli öğrencilerine yardımcı olabilmeyi istediklerini ancak yardıma gereksinim duyduklarını ifade ettikleri belirlenmektedir. Ülkemizde özel gereksinimli öğrencilerin eğitimden yararlanmasını sağlayan süreç tıbbi tanılama süreci ile başlamaktadır. Tanılama sürecinden sonraki aşamada uygun eğitim ortamlarına yerleştirilmeleri Rehberlik ve Psikolojik Danışma Öğretmenleri tarafından yapılan eğitsel değerlendirme sonucunda mümkün olmaktadır. Özel gereksinimli çocuğun uygun eğitim ortamına yerleşmesi ve uygun eğitimi alması Rehberlik ve Psikolojik Danışma Öğretmeni tarafından sağlanmaktadır. Özel gereksinimli çocuğun en az kısıtlayıcı ortamda eğitim alması için Rehberlik ve Psikolojik Danışma Öğretmeninin özel eğitime ilişkin tutumuyla ilişkili olacaktır. Yerleştirme sonrası iyi bir eğitim alması da Sınıf Öğretmenlerinin kaynaştırma konusundaki olumlu tutum geliştirmiş olmasına bağlıdır. Yapılan araştırmalar kaynaştırmanın en önemli ögesinin sınıf öğretmeni olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla Rehberlik ve Psikolojik Danışma Öğretmenleri ile Sınıf Öğretmenleri özel gereksinimli çocukların eğitim sürecinde kritik öneme sahiptir. Bu araştırma her iki öğretmen grubundaki öğretmen adaylarının sahip oldukları vizyonlarında bu önemin farkında olup olmadıklarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Bu çalışma Sınıf Öğretmenliği ile Rehberlik ve Psikolojik Danışma Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin 13 hafta boyunca alacakları Özel Eğitim dersindeki edinimlerinin kendilerine yararına ilişkin beklentileri hakkındaki görüşlerini belirlemektir. Özel Eğitim hakkında betimlemeler yaparken kullandıkları metaforları ve bu metaforları seçme nedenlerini ortaya koymaktır. Araştırmanın çalışma grubu 2018-2019 Öğretim Yılı Güz Yarıyılında Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesine devam eden 140 öğretmen adayından oluşturmaktadır. Araştırma verileri açık uçlu soru formu aracılığıyla toplanmıştır. Araştırmaya katılan öğretmen adaylarından “Özel Eğitim.....gibidir, öğrendiklerimişime yarayabilir” cümlesini tamamlamaları istenmiştir. Elde edilen veriler nitel araştırma yöntemlerinden içerik analiz tekniği kullanılarak çözümlenmiştir. Çalışma sonunda “özel eğitim” kavramı hakkında geliştirdikleri metaforlar belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının oluşturduğu metaforlar belli kategori altında sınıflandırılmıştır. Öğretmen adayları farklı gelişim gösteren özel gereksinimli öğrencileri için yapacakları çalışmalar konusunda edinme beklentisi içinde oldukları bilgileri detaylı olarak tanımlamışlardır. Özel eğitim dersinin ebeveynlik ve öğretmenlik rolleri açısından yararlı bulunmuş ve tüm öğretmenlerin bu dersi almaları gerektiği konusunda fikir birliğine varmışlardır. Verilerin detaylı analizi sürmektedir. Bu araştırma sonucunda farklı öğretmenlik branşlarında da özel eğitim dersinin önemini farkedilerek, işlenişinde daha duyarlı davranılmasını sağlamaktır. Bu araştırma bulgularının hem öğretmen adayları hem de dersi veren öğretim üyelerinin aynı bilinçle davranmasını sağlayacağı umulmaktadır.

Anahtar sözcükler: Özel eğitim, sınıf öğretmenliği, rehberlik ve psikolojik danışma.

REVISITING LANGUAGE TEACHERS' INDIVIDUAL CHARACTERISTICS: TEACHING STYLES

Özge ÇAKMAK İŞİTMEZ

Uluslararası Final Üniversitesi, ozge.isitmez@final.edu.tr

ABSTRACT

This study endeavored to review the research to date on language teachers' teaching styles. In the early 2000s, an appeal has been made in one of the Applied Linguistics journals (Peacock, 2001) for more research on EFL teachers' teaching styles- one of the under-researched aspects of the language classroom. However, to our knowledge, the appeal has not prompted applied linguists in general and language practitioners in particular to undertake a research on this language teacher individual characteristic. Over the past decades, the research to date on teaching styles has proposed various definitions as follows: "the overall traits and qualities that a teacher displays in the classroom and that are consistent for various situations" (Conti, 1989, p. 3); "a predilection toward teaching behavior and the congruence between educators' teaching behavior and teaching beliefs" (Heimlich & Norland, 1994, p. 34); "a particular pattern of needs, beliefs, and behaviors that teachers display in the classroom" (Grasha, 1996, p. 3). Teaching style was associated with a number of acquirable and identifiable sets of consistent classroom behaviors of teachers (Conti & Welborn, 1996). More recently, teaching style was defined as "the expression of the totality of one's philosophy, beliefs, values, and behaviors, comprising the implementation of this philosophy, it contains evidence of beliefs about, values related to, and attitudes toward all the elements of the teaching-learning exchange" (Jarvis, 2004, p. 40). In addition, in line with the most commonly used definition of learning styles (Reid, 1995, p. viii), a definition of teaching style was proposed as "natural, habitual, and preferred way(s) of teaching new information and skills in the classroom" (Peacock, 2001, p. 7). Teaching styles have also been categorized in different ways by the research to date. In this regard, Flanders (1970) classified teaching styles into 'direct style' (didactic) and 'indirect style' (student centered). In a similar vein, Bennett et al. (1976) identified 'informal' (student-centered) and 'formal' (teacher-centered) teaching styles. Campbell (1996) proposed another categorization of teaching styles into 'didactic', 'socratic' and 'facilitative' categories. Subsequently, Grasha (1996) proposed another classification of teaching styles comprising 'expert', 'personal', 'formal authority', 'facilitator', and 'delegator' models. Peacock (2001), in line with Reid (1987), introduced a related categorization into six types comprising visual, auditory, kinesthetic, tactile, group preference, and individual preference teaching styles. However, in the early 2000s Grasha cautioned that "Each style is not a box into which faculty members fit; rather, all of the dimensions shown are present in varying degrees within the attitudes and behaviors of teachers" (2002, p. 140).

It should be noted that only one teaching style cannot be conducive to creating an effective language learning environment. Learners differ in the way they approach the learning process and deal with various learning activities. In this regard, it was highlighted that teachers must modify their teaching styles and teach a wide repertoire of strategies (Callahan et al., 2002). Thus, for learning to take place, teachers need to use various teaching styles to handle various learning strategies or difficulties in the classroom, and help students develop their own learning strategies and use these effectively (Chang, 2010). Importantly, as hypothesized by Reid (1987, 1995), a lack of agreement between teaching and learning styles can potentially cause learners' frustration, demotivation, and even failure. One of the possible remedies in this regard would be to match learning and teaching styles; however, the research to date has not provided adequate empirical evidence to support Reid's hypotheses. Researchers also contended that catering to learners' learning styles requires modification of teaching styles and employment of a wide pedagogic repertoire (Gilakjani 2012). The

contemporary research on language pedagogy requires ‘understanding the reality of teaching’ from the ‘ecological perspective’ (Tudor, 2001, p. 9). Given the scarcity of studies on perceptual teaching styles in language classrooms, the research to date on teacher individual differences requires novel data on teacher preferences for different perceptual teaching styles, their beliefs about their styles, their learners’ preferences for teaching and learning styles, as well as the matched instructional design.

Keywords: Language teachers’ teaching styles, learning styles, matched instructional design

OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMENLERİNİN ÇOKKÜLTÜRLÜ EĞİTİM TUTUMLARI VE KÜLTÜREL ZEKÂLARININ İNCELENMESİ

Çağrı PEKÖZ

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, cpekoz72@gmail.com

Ayşe Işık GÜRŞİMŞEK

Doğu Akdeniz Üniversitesi

ÖZET

Çeşitli göç desenlerine bağlı olarak günümüzde göçler olmakta ve meydana gelen bu göçler ile ülkelerin toplum yapıları değişmektedir. Oluşan bu yeni toplum yapıları farklı etnik, dinsel, ırksal ve sosyal kimlikler içermekte, bu çeşitliliğin içerisinde toplumda cinsiyet, cinsel yönelim, dinsel inanç, engel durumu, ten rengi, alt kültürler gibi olgular kapsamında ayrımcılık ve ön yargı meydana gelebilmektedir. Bu durumun üstesinden gelip, uyum içinde yaşanması adına kültürel çeşitliliğin olduğu toplumlar çokkültürlülüğü politika düzeyinde benimsemiş ve eğitim sistemlerini çokkültürlü eğitime göre düzenlemişlerdir. Okul öncesi dönemde ise çocuklarda ayrımcılık ve ön yargı gelişmekte; farklı kültürden çocukların tek kültüre hitap eden eğitim sistemi içerisinde gelişimleri ise bu kapsamda olumsuz etkilenmektedir. Kıbrıs coğrafyasında ise kültürel çeşitliliğin göç ve adada bulunan etnik çeşitliliğin birbiri ile olan etkileşimleri olmak üzere iki boyutu olduğu söylenebilir. Bu boyutların meydana getirdiği kültürel çeşitlilik, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde (KKTC) son zamanlarda artmakta ve bu olgu eğitim ortamlarına da yansımaktadır. KKTC’deki bu kültürel çeşitliliğe rağmen, çokkültürlü eğitim ile ilgili herhangi bir düzenleme yapılmamıştır. Anılan bu bağlam, araştırmanın problem durumunu oluşturmaktadır. Kültürel çeşitliliğin artması ile birlikte toplumlar, uyum içinde yaşamak adına çokkültürlülüğü benimsemiştir. Çokkültürlülük kavramı, toplumda bulunan kültürel çeşitliliğin tanınmasını, buldukları toplum içerisinde asimile olmadan var olabilmelerini ve toplum içerisinde ayrımcılıktan uzak, uyum içinde yaşamayı anlatmaktadır. Bu durumun eğitim ortamlarına yansımaları çokkültürlü eğitim şeklinde olmuştur. Çokkültürlü eğitim kısaca etnik kökeninden dolayı azınlık olarak görülen, cinsiyetinden, dinsel inançlarından, cinsel yöneliminden veya engellerinden dolayı dışlanan öğrencilerinden eğitim deneyimlerini iyileştirmeyi ve ayrımcılık ile eşitsizliğin olmadığı eğitim ortamları yaratmayı hedefler. Araştırma kapsamında ele alınan bir başka olgu olan kültürel zekâ ise kültürel çeşitliliğin olduğu ortamlarda bireyin alışık olmadığı kültürel etkileşimlerde kendini etkileşimin gereklerine uygun bir şekilde uyarlayıp sorumluluk ve yönetsel süreçlerini yerine getirebilme kapasitesidir. Yürütülen araştırmada anılan problem durumunun öğretmen boyutu ele alınmış ve okul öncesi öğretmenlerinin kültürel zekâları ile çokkültürlü eğitime yönelik tutumları ile ilişkili değişkenlerin anlaşılması ve bu iki değişken arasında ilişki olup olmadığının ortaya konulması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda araştırmada veri toplanması amacıyla; Kültürel Zekâ Ölçeği, Öğretmenlerin Çokkültürlü Eğitim Tutum Ölçeği ve araştırmacı tarafından geliştirilen sosyo-demografik form kullanılmıştır. Araştırmaya KKTC Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı okul öncesi sınıflarında görev yapan toplam 203 okul öncesi öğretmeni ve okul öncesi branş öğretmeni katılmıştır. Araştırmanın verileri KKTC genelinde, ilkökul bünyesinde bulunan okulöncesi sınıflarında ve bağımsız okul öncesi okullarında görev yapan öğretmenlerden toplanmıştır. Araştırmanın sonuçlarında; kültürel zekâ ve çokkültürlü eğitime yönelik tutumların çokkültürlü eğitimin benimsendiği bir ülkede öğretmenlik yapma durumuna göre farklılaşmadığı bulunurken, kültürel zekâ üst biliş, motivasyon, davranış ve toplam puanlarının ve çokkültürlü eğitime yönelik tutumların, farklı kültürden arkadaşa

sahip olma durumuna göre farklılaştığı, kültürel zekâ biliş alt boyut puanlarının farklı kültürden gelip Türkçe konuşamayan öğrenciye sahip olma durumuna göre farklılaştığı, kültürel zekâ alt boyut ve toplam puanları ile çokkültürlü eğitime yönelik tutum puanlarının yabancı dil bilme durumuna göre farklılaştığı bulunmuştur. Ayrıca katılımcıların kültürel zekâ düzeyleri ile çokkültürlü eğitime yönelik tutum puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Çalışmadan elde edilen bulgular alan yazınla ilişkili olarak tartışılmış, öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kültürel zekâ, çokkültürlü eğitime yönelik tutum, çokkültürlü eğitim, okul öncesi eğitim

ÇOCUK RESİMLERİNDE TENEFFÜS

Nedime KARASEL AYDA

KKTC MEB, YDÜ Eğitim Yönetimi Doktora Öğrencisi, karaselnedime@hotmail.com

Osman VAİZ

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, osmanvaiz@gmail.com

Nazım KAŞOT

Yakın Doğu Üniversitesi, nazim.kasot@neu.edu.tr

ÖZET

Eğitim kurumlarının tek görevi, öğrencileri bilgilerle donatmak değildir. Eğitim kurumlarının; öğrencilere beceri kazandırmak, zamanı iyi kullanmayı öğretmek, sosyal sorumluluk bilincinin farkında olmasını sağlamak, sosyal bir varlık olarak gelişmesini sağlamak gibi görevleri de vardır. Bu görevlerin yerine getirilmesi için, eğitim kurumlarında boş zamanlara yani teneffüs saatlerine veya öğretmen gözetimindeki teneffüslere ihtiyaç vardır. Teneffüs, temiz hava almak veya dinlenmek için verilen ara olarak tanımlanır. Bu ara; dış mekânlarda, özel olarak hazırlanan oyun alanlarında, spor salonlarında veya gerekli düzeneğin oluşturulduğu sınıf ortamlarında gerçekleştirilebilir. Alanyazındaki araştırmalara bakıldığında, öğrencilerin teneffüs süresince hem beden olarak rahatladıkları hem de bilişsel olarak geliştikleri görülmekte ve bu nedenle de teneffüs saatlerinin çok gerekli olduğu üzerinde durulmaktadır. Teneffüs saatinin bu öneminden yola çıkılarak, öğrencilerin gözünde teneffüsün ne olduğunu belirlemek amacı ile öğrenci resimleri incelenmiştir. Resim yapma süreci çocuğun bir düşünceyi, duyguyu, olayı veya gözlemi iletebilmek için içerik, stil, biçim ve kompozisyon gibi birçok bileşeni sentezleyerek renkleri, biçimleri ve çizgileri seçip düzenlemesini gerektirir. Resim, çocukların kelimelerle ifade etmeye çalıştıkları bildirimlerden daha güçlü bir anlatım, ifade ve yansıtma aracıdır. Resim yapmak, çocuğun özgün ve yalın bir şekilde dile getirdiği duygusal ve düşünsel yaşamın en doğal imgelerinin bir görüntüsüdür. Resim çizdirme faaliyeti bu özelliklerinden dolayı, başta psikoloji olmak üzere farklı alanlarda birey hakkında bilgi edinmek amacı ile kullanılmaktadır. Çocuklara resim çizdirilerek, tutumları ile ilgili farklı alanlarda birçok araştırma yapılmasına rağmen, çocukların gözünde teneffüs saatlerinin nasıl görüldüğü ile ilgili herhangi bir çizim çalışması yapılmamıştır. Bu anlamda yapılan bu çalışma, metafor çalışmalarından ayrılmakta ve değişik bir doküman analizi olarak önem kazanmaktadır. Araştırmada, araştırılması hedeflenen olgu veya olaylar hakkında bilgi içeren yazılı ve görsel materyallerin analizini kapsayan nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi kullanılmıştır. Araştırmanın, çalışma grubunu 2017-2018 öğretim yıllarında Kuzey Kıbrıs Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı ilkökul 5. sınıf düzeyinde eğitim alan 151 tane öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada öğrencilerden veri toplamak için, önceden velilerinden ve resim öğretmenlerinden izin alınarak, öğrencilerden resim dersinde okuldaki teneffüs ve boş zamanlarını nasıl geçirdiklerini çizmeleri istenmiştir. Öğrencilerden gelen sorulara yönlendirici cevaplar verilmeden, kendi algılarını ve etkinliklerini kağıda çizmeleri istenmiştir. Araştırma verileri çözümlenirken ilk olarak tüm resimler incelenmiş ve uygun içerikli olmayanlar elenmiştir. Öğrenci resimlerinde, temalara ait olan imgeler her bir araştırmacı tarafından ayrı ayrı bulunarak karşılaştırılmış ve ortak temalar belirlenmiştir. Öğrenci resimlerinde kodlama yapılırken; resimler "R" harfi şeklinde kodlanmıştır. Resimlerle ilgili bulgular verilirken, katılımcılar bu kodlamalarla anılmış (Örneğin resim için; R-1) ve bulgulara ilişkin katılımcı resimlerinden örnekler verilmiştir. Resimlerden elde edilen veriler frekans ve yüzdelerle sunulmuştur. Araştırmanın sonucunda; öğrencilerin kendilerini teneffüs saatlerinde en fazla okulun park alanında çizdikleri, teneffüs saatlerinde çizilen öğrencilerin çok büyük bir kısmının serbest kıyafetli olarak

çizildiği, öğrenci resimlerinde cinsiyet dağılımının yaklaşık olarak eşit olduğu, öğrenci resimlerinde kullanılan araç-gereçlerde en fazla oyun parkında bulunan araç-gereçlerden salıncak ve kaydırağın çizilmiş olduğu, çizilen öğrenci resimlerinde yer alan çocukların yüz ifadelerinin neredeyse tamamının mutlu olduğu, öğrenci resimlerinde çok büyük oranda nöbetçi öğretmen yer almadığı ve öğrenci resimlerinde doğa ve çevre aracı olarak en fazla ağaçlarla bulutların kullanıldığı görülmüştür. Araştırmada öğrencilerden elde edilen resimler, ileriki aşamalarda “sağlık, güvenlik, çevre düzenlemesi” gibi kavramlar altında incelenip araştırma geliştirilebilir. Araştırma sonuçları, okul öğretmenleri ile paylaşılarak teneffüslerin daha verimli hale getirilmesi ile ilgili çalışmalar yapılabilir.

Anahtar kelimeler: Teneffüs, resimlerle teneffüs, çocuk, teneffüs, Kuzey Kıbrıs

HAYAT BİLGİSİ DERS KİTABININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Görem UĞURLU

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, goremugurlugu@gmail.com

Kemal Akkan BATMAN

Atatürk Öğretmen Akademisi, kemakbatman@kktc.net

ÖZET

Bu araştırma KKTC'deki ilkökul birinci sınıf Hayat Bilgisi ders kitabının, görsel ve dilsel unsurları, içerik ve öğretim-öğrenme süreci açısından yeterliğinin saptanması amacıyla yapılmıştır. Araştırmada nitel durum çalışması deseni (Dizayn) kullanılmıştır. Araştırmanın verileri döküman incelemesi (document analysis) ve görüşme ile toplanmıştır. Araştırmanın alt problemlerine yanıt bulmak için 2017-2018 öğretim yılında basılan KKTC'de yazılan Hayat Bilgisi 1. Sınıf ikinci kitabı ‘döküman’ olarak kullanılmıştır. Döküman incelemesi; araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar (Yıldırım ve Şimşek, 2008). Araştırmada 2017-2018 yılında ilkökul birinci sınıf öğretmeni olarak görev yapan toplam 7 öğretmen ile görüşme yapılmıştır. Bu amaçla araştırmacılar tarafından geliştirilen bir görüşme formu hazırlanmıştır. Görüşme formu hazırlanırken araştırmacılar tarafından literatür taraması sonucu, araştırma soruları dikkate alınarak ve öğretmenlerle yapılan görüşmeler sonucunda toplam 3 tane görüşme sorusu hazırlanmış ve amaç doğrultusunda yanıtlara ulaşabilmek için sonda sorular belirlenerek görüşmeler yapılmıştır. Toplanan veriler, başlıca örüntüleri belirleme, kodlama ve kategorilere ayırma işlemlerini kapsayan, “içerik analizi” tekniği ile analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda elde edilen sonuçlar şu şekilde özetlenebilir: Hayat Bilgisi 1. sınıf 2. ders kitabı (a) görsellik ve dil açısından ‘yeterli’, (b) içerik açısından ‘yetersiz’ ve (c) öğretim-öğrenme süreci açısından ‘kısmen yeterli’ olarak kabul edilebilir.

Anahtar sözcükler: Ders Kitabı, Hayat Bilgisi Ders Kitabı Değerlendirmesi, Kitap incelemesi.

ZİHİNSEL YETERSİZLİĞİ OLAN BİREYLERE ÖZBAKIM BECERİLERİNİN ÖĞRETİMİNDE ŞARKI İLE DESTEKLENEN VIDEO MODEL OLMA YÖNTEMİNİN ETKİLİLİĞİ

Seden İNECİ
Near East University, seden-89@hotmail.com

Gönül AKÇAMETE
Near East University

Hasan AVCIOĞLU
International Cyprus University

ÖZET

Özel gereksinimi olan bireyler, akranlarından belirgin olarak gelişimsel farklılıklara sahip olan, özel eğitim hizmetlerine ihtiyaç duyan ve bu destek eğitim hizmetlerinin sağlanması gereken bireylerdir. Özel gereksinimi olan bireyler büyük heterojen bir grup oluşturmaktadır. Zihinsel yetersizliği olan bireyler bu grupta yer almaktadır. Zihinsel yetersizliği olan bireyler, sosyal, kavramsal ve uyum becerilerde sınırlılıklara ve ya noksanlara sahip olup, zihinsel işlevler bakımından beklenen ortalama düzeyinin altında yer alan bireylerdir. Zihinsel yetersizliği olan bireyler, özel eğitimin en önemli amaçlarından biri olan toplumsal yaşama uyum becerilerini kazanmakta zorluklar yaşayabilmektedirler. Bu araştırmada, zihinsel yetersizliği olan bir öğrenciye şarkı ile desteklenen video model olma yöntemi aracılığıyla özbakım becerilerinin öğretilmesi planlanmıştır. Bu doğrultuda, şarkı ile desteklenen video model olma yönteminin zihinsel yetersizliği olan bireye özbakım becerilerinden çorap giyme, ayakkabı giyme ve kazak giyme becerilerini öğrenme üzerindeki etkililiğinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada, tek denekli araştırma modellerinden yoklama denemeli beceriler arası çoklu yoklama modeli kullanılmıştır. Birden fazla hedef davranışın kazandırılmasında, çorap giyme, ayakkabı giyme, kazak giyme becerilerinin, hedef öğrenciye uygulanan, şarkı ile desteklenen video model olma uygulaması öğretim etkinliği araştırılmıştır. Araştırmaya sekiz yaşında zihinsel yetersizliği olan bir kız öğrenci katılmıştır. Ayrıca video model olarak becerileri şarkılar eşliğinde gerçekleştiren, herhangi bir yetersizliği bulunmayan, hedef öğrenci ile aynı yaşta bulunan bir kız öğrenci de katılmıştır. Araştırmada uygulamacı, kamera kayıtlarının sistemli bir şekilde kayıt altına alıp, uygulamayı gerçekleştirmiştir. Araştırmanın geçerlilik ve güvenilirliği açısından gözlemciler de uygulamaya katkı koymuş ve uzman görüşlerinden yararlanılmıştır. Öğrenciye öncelikli olarak kazandırılması gereken beceriler, ailenin ve öğrencinin öncelikli ihtiyaçları doğrultusunda belirlenmiştir. Belirlenen becerilerin kazandırılması için, öğrencinin var olan önkoşul becerileri değerlendirilmiştir. Araştırmacı öğretilmesi planlanan üç beceri için, beceri basamaklarının sözel ifadelerinin yer aldığı şarkı sözü yazıp seslendirmiştir. Seslendirilen bu şarkı, beceri uygulanmasının yer aldığı videoya eklenmiştir. Alanında uzman kişilerin görüşleri de alınarak öncelikli olarak bir pilot uygulama yapılmıştır. Pilot uygulamada tüm gerekli uyarlamalar ve düzenlemeler yapılmıştır. Gerekli düzenlemeler eşliğinde ortam ve materyallerin hazırlanmasıyla uygulama aşamasına geçilmiştir. Sonrasında, yöntemin, beceri öğretimindeki etkililiğini değerlendirmek üzere başlama düzeyi, öğretim, izleme ve genelleme oturumları düzenlenmiştir. Uygulama süresince öğrenciye önceden belirlenen uygun pekiştireçler verilmiştir. Araştırma bulguları; hedef öğrencinin şarkı ile desteklenen video ile model olma öğretiminin sonucunda, çorap giyme, ayakkabı giyme ve kazak giyme özbakım becerilerinin %100 olarak kazanıldığını göstermektedir. Bunun yanında hedef öğrencinin, kazandığı becerilerin uygulama sona erdikten sonra 7, 21 ve 28 gün sonra da kalıcı olarak kullanılmaya devam

ettiğini ve farklı ortam ve araç-gerece genelleyebildiğini göstermiştir. Uygulama sonrası, öğrencinin annesi ve öğretmeni ile yapılan görüşmeler sonucunda, bu becerilerin öğretiminden memnun oldukları belirtilmiştir. Zihinsel yetersizliği olan öğrencilere beceri kazandırmada kullanılan şarkı ile desteklenen video model olma yönteminin kullanılmasının uygulayıcıya, öğrenciye ve öğrencinin ailesine kolaylık sağlayacağı düşünülmektedir. Alan yazında özbakım becerileri içerisinde yer alan çorap giyme, ayakkabı giyme ve kazak giyme becerilerinin öğretiminde, şarkı ile desteklenen video model olma yönteminin, zihinsel yetersizliği olan öğrenciler için etkililiğinin belirlenmesine yönelik herhangi bir çalışma bulunmadığından bu araştırmanın yapılmasına gereksinim duyulmuştur. Bu yöntem ile öğrencilere kazandırmak istedikleri becerileri daha kısa sürede ve daha az emek harcayarak kazandırabileceklerdir. Ayrıca öğrencilere uygun ortam koşulları sunarak, görsel ve işitsel uyarıları aynı anda sunma imkanı verdiği için alanyazına katkıda bulunduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Şarkı İle Desteklenen Video Model, Toplumsal Uyum Becerileri, Beceri Öğretimi, Zihinsel Yetersizlik, Akran Model.

YENİLENEN İLKOKUL VE ORTAOKUL GÖRSEL SANATLAR DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMLARINDA “GÖRSEL OKURYAZARLIK” KAVRAMININ İZLERİ

Ersin TÜRE

Erzincan Üniversitesi, ersinture@gmail.com

Ayşe BAYRAM

Erzincan Üniversitesi

ÖZET

Türkiye de öğretim programları merkezde hazırlanmaktadır ve öğretmenlerin de derslerde etkinliklerini hazırlanan bu programlar çerçevesinde gerçekleştirmeleri beklenmektedir. 2017-2018 eğitim öğretim yılından itibaren uygulamaya konulan yeni öğretim programlarında kazanımlara yer verilirken; içerik ve eğitim durumlarına daha az yer verildiği görülmektedir. Bu bağlamda öğretim programları öğretmenlere kendi içeriklerini ve eğitim durumlarını belirleme bağlamında esnek bir süreç sunduğu düşünülebilir. Fakat öğretmenler öğretim programlarında yer alan kazanımlar çerçevesinde uygulamalarını gerçekleştirecekleri beklenmektedir. Bu bağlamda görsel sanatlar dersi öğretim programlarında yer alan kazanımlar, derslerde gerçekleştirilen öğretim uygulamalarını yönlendirdiği söylenebilir. Görsel okuryazarlık kavramı araştırmacının alanda kendini konumlandığı yere göre anlamlandırılabilir. Görsel okuryazarlık bireylerin bireylerin yaşamlarında karşıladıkları görselleri ortak bir anlam çıkarma süreci olarak belirtilebildiği gibi anlamlandırmanın bireyselliği üzerinden de yorumlanabilmektedir. Bu durum görsel sanatlar öğretim programları hazırlanma sürecinde de dikkate alınmalıdır. Çünkü bireylerin ilkökula başladığı andan itibaren görsel sanatlar dersi almaktadır. Diğer bir ifade ile görsel sanatlar dersinde gerçekleştirdiği uygulamalar bireylerin sonraki hayatlarında görsel okuryazarlık oluşmasında önemli olduğu söylenebilir. Ayrıca görsel okuryazarlık yenilenen görsel sanatlar öğretim programının özel amaçlarından biridir. Bu bağlamda görsel sanatlar öğretim programlarında görsel okuryazarlığın kavramının incelenmesi önemlidir. Bu çalışmanın amacı yenilenen ilkökul ve ortaokul görsel sanatlar dersi öğretim programlarında yer alan kazanımların görsel okuryazarlık kavramının izlerini yorumlamaktır. Bu çalışmada nitel araştırma yaklaşımı kullanılmıştır. Bu bağlamda kullanılan yöntem doküman incelemesidir. Çalışmada kullanılan doküman yenilenen ilkökul ve ortaokul görsel sanatlar dersi öğretim programıdır. Yenilenen ilkökul ve ortaokul görsel sanatlar dersi öğretim programları üzerinde içerik analizi yapılmıştır. Öncelikle İlki öğretim programlarında yer alan kazanımlar görsel okuryazarlık kavramıyla ilişkili olanlar seçilmiştir. Daha sonra bu kazanımlar üzerinden ilgili öğretim programlarında görsel okuryazarlık kavramının nasıl yerleştirildiği belirlenmiştir. Bu nedenle bu çalışma yöntemsel bağlamda doküman analizi çalışması olmakla birlikte eğitim programı alanı bağlamında bir tür değerlendirme çalışması olarak belirtilebilir. Bu çalışmada araştırmacılar bir eğitimde program geliştirme alanında doktorasını yapmıştır. Ayrıca tezinde ve diğer çalışmalarında nitel yaklaşımlardan yararlanmış. Diğer bir ifade ile araştırmacı hem program değerlendirme konusunda hem de nitel araştırma gerçekleştirme sürecinde deneyim sahibidir. Diğer araştırmacı ise Görsel Sanatlar öğretim programını uygulamış deneyimli bir görsel sanatlar öğretmenidir. Ayrıca araştırmacının görsel sanatlar dersi bağlamında birçok okul dışı etkinlikler gerçekleştirmiş deneyimli bir uygulamacıdır. Çalışmada inanılabilirliği (*credibility*) sağlamak için araştırmaların

ulaştığı kodlamalar ulaştığı kaynaklar kayıt altında tutulacaktır. Farklı araştırmacıların kodlamaları ve ilişkilendirmeleri farklı gözlerle yeniden değerlendirilecektir. Bunun için çalışma toplantıları yapılacaktır ve ortak bir anlayış geliştirilecektir. Araştırmada aktarılabirliği (*transferability*) sağlamak için araştırma sürecine ilişkin ayrıntılı betimlemeler (*thick description*) yapılacaktır. Bu kapsamda; araştırmacıların rolü, kaynaklara ulaşma, kazanımlar ile görsel okuryazarlık kavramının ilişkilendirme süreçleri ayrıntılı olarak açıklanmaktadır. Güvenilir veriler (*dependability*) elde etmek için her araştırmacı yaptığı ilişkilendirmeleri, değerlendirmeleri ve yorumları diğer araştırmacıların denetimine sunulmaktadır. Onaylanabilirlik (*confirmability*) için çalışmanın her bir aşaması (kaynaklara ulaşma, kazanımları görsel okuryazarlık ile ilişkilendirme aşamaları, değerlendirme ve yorumlama süreci) şeffaf bir biçimde betimlenerek (*audit trail*) hem nitel hem de görsel sanatlar alanında uzman üçüncü bir öğretim üyesi tarafından incelenecektir. Çalışmanın sonucunda görsel okuyazarlık kavramının yenilenen ilkokul ve ortaokul görsel sanatlar dersi öğretim programlarında nasıl konumladığına ilişkin yorumlara ulaşılması beklenmektedir.

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ EĞİTİM SİSTEMİNİN SORUNLARI

Hale ALİBABA ERDEN

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı

Ali ERDEN

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı, alierden14@msn.com

ÖZET

Kıbrıs, Akdeniz'de üçüncü büyük adadır. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti eğitim sisteminde 2017-2018 eğitim istatistiklerine göre üniversiteler dahil 151.839 öğrenci yer almaktadır. Bu sayılara 13.900 yaygın eğitim nüfusunu eklediğimiz de 165.739 öğrencinin doğrudan eğitim hizmeti aldığını görmekteyiz. 2011 nüfus sayımına göre ülke nüfusu 286.257 olduğu düşünüldüğünde eğitim içerisindeki popülasyonun önemi görülmektedir. Bu sayısal veriler bile bu küçük ülkede eğitim sisteminin ne kadar geniş bir kapsamı olduğunu ve bir dizi sorunların yaşanılmasının kaçınılmaz olduğunu göstermektedir. Ayrıca politik ve ekonomik nedenler diğer alanların yanısıra KKTC eğitim sisteminin de önemli sorunların yaşanmasına neden olmaktadır. Bir eğitim sisteminde gündelik bir dizi problemlerin yanında eğitim sistemin bütününe ilgilendiren temel sorunlarla da karşı karşıya kalındığı görülmektedir. Bu bağlamda özellikle eğitim sistemi içerisinde hizmet veren öğretmenlerin eğitim sisteminin sorunlarına yönelik algıları ve onların çözüm önerilerinin dinlenerek; uygun görüş ve önerilerin de bu politikalara yön vermede dikkate alınması sistemin çarklarının uyumu açısından oldukça önemli olduğu düşünülmektedir. Çalışmada KKTC eğitim sistemi içerisinde yer alan ilkokul, genel ortaöğretim ve mesleki teknik eğitimde görev yapan yönetici ve öğretmenlerin KKTC eğitim sisteminin sorunlarına ilişkin görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Araştırmada nitel araştırma yönteminden yararlanılmıştır. Bu bağlamda araştırma genel tarama modelindedir. Genel tarama modelinde katılımcıların konuya ilişkin görüşleri olduğu gibi betimlenir. Betimlemeli çalışmalarda genellikle verilen bir durumun aydınlatılması, standartlar doğrultusunda değerlendirilmesi ve olaylar arasında olası ilişkilerin ortaya konulması amaçlanır. Araştırmanın çalışma grubunda 15 okul yöneticisi ve 15 öğretmen olmak üzere toplam 30 kişi yer almaktadır. Katılımcılar, 5 ilkokuldan bir yönetici ve bir öğretmen, 5 genel ortaöğretim okulundan 1 yönetici ve 1 öğretmen, 5 meslek lisesinden 1 yönetici ve 1 öğretmen olacak şekilde belirlenmiştir. Araştırma verileri öğretmenlere açık uçlu olarak sorulan iki soru ile elde edilmiştir. İlk olarak öğretmenlere “KKTC eğitim sisteminin size göre en önemli gördüğünüz 5 sorunu önem sırasına göre sıralayınız? Ardından “Neden bu şekilde düşündüğünüzü açıklayınız?” şeklindeki iki soru sorularak görüşleri yazılı olarak alınmıştır. Öğretmenlerin verdikleri yanıtlar araştırmanın verilerini oluşturmaktadır. Araştırmada elde edilen nitel veriler betimsel ve içerik analizine tabi tutulacaktır. Öncelikle öğretmenlerin Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Eğitim sistemi ile ilgili olarak sıraladıkları sorunlar betimsel olarak analiz edilecektir. Öğretmenlerin bu konuda verdikleri tepkilerin yüzde ve frekans değerleri bulunacak ve sıralanacaktır. Sonrasında öğretmenlerin en fazla tepki gösterdikleri görüşleri nitel olarak doğrudan alıntılarla desteklenecektir. Araştırma sonucunda KKTC eğitim sisteminin temel sorunları belirlenmiş olacaktır.

THE STRUCTURE OF CLASSROOM PARTICIPATION IN A RURAL VILLAGE CLASSROOM

Zekiye YAHSI

Gazi Üniversitesi, yahsi.1@osu.edu

ABSTRACT

This paper analyzes socially organized nature of modern classrooms, and focuses on village children's interactional competence for participation in co-production of their lessons in these settings. The data is collected as part of a larger ethnographic study of schooling in a small farming village located within a southern provincial district, school provides education to 22 students in first through third grades within the same classroom, by a single teacher in multi-grade format. The paper focuses on modernizing function of schooling in the context of participation in classroom interactional organizations. That is, forms of classroom participation are viewed as cultural forms which show modern nature, thus participation in these forms is viewed as providing for modernization of individuals and communities. In order to show how contemporary classrooms own modern forms, I will draw on historical analysis of scholars such as Foucault (i.e. 1975) and Hamilton (i.e. 1989). Both authors give an account of how contemporary schooling emerged from medieval schooling, reaching its final form in early 20th century in a centuries-long process. Both show how schooling and its instructional methods evolved in parallel to the transformations in larger social, economic and political structures, and how such transformations reflect a concern for a more effective social control. For example, Hamilton gives an account of how collective treatment of individual students as a 'class' and subjecting them to a formal 'curriculum' provides for constant supervision of individuals which has disciplinary power over individuals, thus in turn shapes the future society. I will further draw on more recent research on classroom participation (i.e. Mehan, 1979), which shows how participation in classrooms requires certain types of interactional competence from students. I will also draw on theoretical formulations offered by Lave and Wenger (2001), who shows how cultural competences are developed through participation in interactions of everyday activities, and although the nature of such participation is initially at the peripheries, it moves into centers via guidance received from more competent elders. In short, while historical accounts show how although we tend to take it for granted today, 'class teaching' method is a recent invention, thus is a social-historical construct, more current literature shows how development of any competence, including competence for classroom participation, becomes possible through cultural guidance. Given this literature, it is inevitable that the village children, whose upbringing reflect traditional orientations, enter classrooms without having the forms of competence expected in these settings. Consequently, as they come from culturally distant backgrounds, they need guidance, in order to develop competence for classroom participation. Further, the story of the development of their classroom competence is also a story of their modernization. Therefore, this paper focuses on how modernizing role of schooling becomes more vivid with traditional children, on the one hand, as they enter school with already owned forms of competence that is distant to classroom expectations. In these ways, it shows how classrooms in culturally distant communities becomes sites for cultural intersections. It shows how life in classrooms become confusing for traditional children, on the other hand, as they are expected to show competence to participate in cultural forms to which they are not being provided guidance. Therefore, an analysis of an actual classroom interaction will be presented, between the teacher and one of his first graders who is commonly defined by his teacher in

terms of his “inabilities”. The findings show that, in general, the teacher takes his own competence for granted. As a result, whenever children fail to show effective participation, he attributes their failures to their deeper or general “inabilities,” rather than seeing them in terms of their incompetence to a particular form of cultural organization. Thus, the classroom becomes a site for the village children where they are denied of their natural abilities, of their interactional competencies. Thus, their incompetence to a particular form of interaction ends up defining them in general. The paper provides a conclusion which argues that how teachers’ unquestioned attitudes towards cultural nature of interactional organizations doubles the challenges faced by children. And, this has serious consequences not only for the educational lives and achievement of the traditional children (and children who come similarly from distant backgrounds), but also for the cultural modernization project which has been the political agenda for the Turkish society since late Ottoman period. Last but not least, under these conditions, differential treatment of our students, according to their family backgrounds, is normalized, which poses further risks for actualization of more recent aspirations for establishment of a more just and democratic society.

Keywords: Schooling and modernization, social organizations of classroom life, interactional competence.

İLKOKUL SINIF ÖĞRETMENLERİNİN KAYNAŞTIRMA EĞİTİMİNDE YAŞADIKLARI ZORLUKLAR VE ÇÖZÜM SÜRECİNDEKİ ROLLERİNİN FARKINDALIK DÜZEYLERİ

THE LEVEL OF AWARENESS OF PRIMARY SCHOOL TEACHER’S DIFFICULTIES IN INCLUSIVE EDUCATION AND THEIR ROLE IN THE SOLUTION PROCESS

Osman VAİZ

Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, ovaiz@ciu.edu.tr

Özlem Dağlı GÖKBULUT

KKTC Milli Eğitim Bakanlığı

ÖZET

Özel gereksinimli öğrencilerin, eşit eğitim fırsatlarından yararlanarak yetersizliği olmayan akranları ile birlikte, aynı sınıfta eğitim görmesi temelinde uygulanan ve günümüzde özel gereksinimlilerin eğitimde en çağdaş eğitim ortamı olarak kabul edilen kaynaştırma eğitimidir. Kaynaştırma eğitimi ortamlarında başarıyı yakalamak için gerektiği hallerde öğrencilere, gerektiği hallerde ise sınıf öğretmenlerine destekler sağlanması elzemdir. Bahsi geçen desteklerin sağlanmadığı hallerde ise, elde edilecek olan başarıyı olumsuz etkileyen bir takım zorluklar yaşanabilmektedir. Kaynaştırma ortamlarında karşı karşıya kalınan birtakım sorunlara çözüm bulmak ise, okul yönetimi, öğretmen, aile ve uzmanların yoğun işbirliği içerisinde olmasını gerektirmektedir. Bu çalışmanın amacı, ilkokul sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitiminde yaşadıkları zorluklar ve çözüm sürecindeki rollerinin farkındalık düzeylerini ortaya koymaktır. Araştırmanın literatürü temelinde; özel eğitim, kaynaştırma eğitimi, özel eğitim öğretmeni ve sınıf öğretmeni kavramları ile özel eğitim öğretmeni ve sınıf öğretmenlerinin özel eğitim açısından görev ve sorumlulukları açıklanmıştır. Çalışmada nitel araştırma yaklaşımı temel alınmıştır. Sınıf öğretmenlerinin, “kaynaştırma eğitiminde yaşadıkları zorluklar” konusundaki görüşlerini tespit etmek amacı ile araştırmacılar tarafından geliştirilen açık uçlu 8 adet görüşme soruları sorulmuştur. Araştırmanın örneklemini, 2018-2019 öğretim yıllarında Kuzey Kıbrıs Milli Eğitim Bakanlığına bağlı ve kaynaştırma eğitim yürütülen ilkokullarda görev yapan 20 tane ilkokul sınıf öğretmeni oluşturmuştur.

Anahtar Kelimeler: Özel eğitim, kaynaştırma eğitimi, sınıf öğretmeni, özel eğitim öğretmeni

ABSTRACT

The inclusive education which is adopted as the most modern educational environment of special needs in the education which is applied on the basis of education of same students in the same class with their peers without

any deficiencies by benefiting from equal education opportunities. In order to achieve success in inclusive education environments, it is essential to provide support to the students and, if necessary, to the class teachers. In cases where the aforementioned supports cannot be provided, a number of difficulties may be experienced which may adversely affect the success achieved. Finding a solution to some of the problems that are faced in inclusion environments requires that the school management, teachers, family and experts cooperate extensively. The aim of this study is to reveal the level of awareness of primary school class teachers' difficulties in inclusive education and their role in the solution process. Based on the literature of the research; special education, inclusive education, special education teacher and classroom teacher concepts and duties and responsibilities of special education teachers and classroom teachers in terms of special education are explained. The study was based on qualitative research approach. 8 open-ended interview questions were asked by the researchers in order to determine the opinions of the classroom teachers on the difficulties of integration education. The sample of the study consisted of 20 primary school class teachers who work in primary schools under the Ministry of Education of the Turkish Republic of Northern Cyprus in 2018-2019 academic years.

Key words: special education, inclusive education, class teacher, special education teacher

SUBITIZING AND BEYOND: PERCEPTION OF SET CARDINALITY FROM DIFFERENT SPATIAL REPRESENTATIONS

Sinan OLKUN

Final International University, sinan.olkun@final.edu.tr

Elif KARSLI CALAMAK

University of South Carolina, karsli@mailbox.sc.edu

Sinem SÖZEN ÖZDOĞAN

TED University, sinem.sozen@tedu.edu.tr

Gizem SOLMAZ

TED University, gizem.solmaz@tedu.edu.tr

Tülin HAŞLAMAN

TED University tulin.haslaman@tedu.edu.tr

ABSTRACT

Subitizing, which is considered to be one of the fundamental skills for further mathematical learning, is the visual recognition of small sets of objects spatially represented in concrete or pictorial form. It is also considered to be one of the fundamental skills for further mathematical learning. There are many factors which influence the accuracy and latency of subitizing such as spatial arrangements of the objects/dots shown and the people's previous experience with subitizing. It is also known that perceptual factors influence enumeration processes such as subitizing range and conceptual subitizing. One of the factors that can affect the subitizing and other enumeration processes is the characteristics of objects or shapes used as visual quantities. In this study we analyzed if and how pictures with different contours and spatial arrangements affected the efficiency of children's subitizing and if grade level and gender have influences on children's subitizing and enumeration process. Our specific research question was: Is there a significant difference in efficiency (measured as percent accuracy / response time) of children, from Kindergarten through 2nd grade, in enumerating quantities presented in pictures with different perceptual complexities, which are determined by canonic and random arrangements of pictures and have increasing contour lines? In this study, we utilized an experimental design and collected eye tracking data from children in kindergarten through 2nd grade. The children were shown 80 visuals with different arrangement of objects (canonical vs random), different figures with varying contours (dots, unrealistic bird, semi-realistic bird, and realistic bird) and the different number of objects (between 1-10). The visuals were created with MATLAB™ code to design precisely the arrangement of the objects considering the calculations. Random and canonical visuals were designed on a 9X18 grid with 16mmX16mm per square. We analyzed the data statistically and discussed results in three different domains: (1) The accuracies are higher and latencies are lower on canonic tasks than that of the random tasks. In terms of time spent on enumerating the magnitudes, latencies are shorter for canonically patterned tasks than that of randomly arranged ones. (2) Accuracies are

higher and latencies are lower for the first 4 tasks for all the grade levels and there is a significant gap between kindergarteners and 1st graders but there is not much of a difference between 1st and 2nd graders in terms of both accuracy and latency. (3) Girls did better than boys in terms of accuracy in canonically arranged tasks. The better performance of girls over boys on the least complex tasks (i.e. canonically arranged dot patterns) gradually disappeared when the tasks gets more and more complex (i.e. realistic, flying birds). This research has implications for designing effective curriculum materials in teaching mathematics since different spatial representations of numerical magnitudes are widely used in teaching materials such as in books, activity sheets, and posters. Numerical magnitudes are sensed from such representations of quantities through vision, hearing, and touch. Therefore, the spatial arrangements and contour characteristics of pictures are important variables to pay attention because of their primary role in perceiving numerical aspects of spatial quantities and, overall, supporting children's arithmetic abilities.

ÖĞRENME STİLLERİ VE KÜLTÜR: KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ ÖRNEĞİ

Halil KAMIŞLI

Uluslararası Final Üniversitesi, halil.kamisli@final.edu.tr

ÖZET

Değişen dünya ile beraber, son yıllarda eğitim amaçlı yolculuklar, yaygınlaşmaya başlamıştır. Birçok ülkeden farklı öğrenciler eğitim amacı ile ülkelerinden başka ülkelere gitmektedirler. Bunun sonucu olarak, etnik köken, ırk, dil, sosyo-ekonomik statü açısından birbirlerinden farklı öğrencilerin oluşturduğu ortak sınıflar oluşmaktadır. Birçok açıdan farklı özelliklere ve kültüre sahip bu öğrencilerin tercih ettikleri öğrenme stilleride birbirinden farklılaşabilmektedir. Öğrenme stilleri en genel anlamda, bir öğrencinin öğrenme ortamını nasıl algıladığı, etkileştiği ve öğrenme ortamına nasıl tepki verdiğine ilişkin, bilişsel, duyuşsal ve fizyolojik karakteristik özellikleridir. Araştırmacıların öğrenme stillerine yönelik farklı boyutları ele aldığı pekçok öğrenme stili mevcuttur. Bu modellerden bazıları şunlardır; Dunn ve Dunn Öğrenme Stili Modeli, Grasha ve Riechmann Öğrenme Stili Modeli, Kolb Öğrenme Stili Modeli, Myers ve Briggs Psikolojik Tipler Kuramı , Jung Öğrenme Türü Kuramı , Gregorc Öğrenme Stili Modeli, Curry Öğrenme Stili Modeli, Honey ve Mumford Öğrenme Stili Modeli ve McCarthy Öğrenme Stili Modeli (4MAT Modeli). Bu çalışmanın kapsamına Grasha ve Riechmann Öğrenme Stili Modeli alınmıştır. Bu modelde altı adet öğrenme stili belirlenmiştir (Rekabetçi, İşbirlikçi, Çekingen, Katılımcı, Bağımlı, Bağımsız). Çok kültürlü sınıflara ait öğrenme-öğretme ortamları planlanırken öğrenme stillerine ait bu farklılık gözönünde bulundurulması arzu edilen eğitim sürecinin yaşanabilmesi için önemli görülmektedir. Çünkü farklı kültürlerden gelen öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesi, gerek öğrenme-öğretme ortamlarının etkili öğrenmeyi sağlayacak şekilde düzenlenmesine gerekse öğrencilerin kültürel ve akademik ortama uyum sağlamalarına olumlu etki yapması açısından gerekli görülmektedir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde bulunan üniversitelere gelen öğrencilerin gerek akademik gerekse sosyal ve kültürel uyum anlamında başarılı olmasının, ülke prestijinin artırması açısından önemli olması ile beraber eğitim almak için tercih edilen ülke olma sıklığının artması ile de ekonomik olarak katkısı olacaktır. Bu sürece katkı sağlamak maksadı ile yapılan bu çalışmada, üniversite hazırlık sınıfı öğrencilerinin öğrenme stillerinin belirlenmesi amaçlanmıştır ve bu doğrultuda aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır;

1. Üniversite hazırlık sınıfına kayıtlı Kıbrıs'lı Türk öğrencilerin öğrenme stili tercihleri nasıldır?
2. Üniversite hazırlık sınıfına kayıtlı Libya'lı öğrencilerin öğrenme stili tercihleri nasıldır?
3. Kıbrıs'lı Türk öğrencilerin öğrenme stillerine göre Libya'lı öğrencilerin öğrenme stilleri farklılaşmakta mıdır?

Araştırma, üniversite hazırlık sınıfı öğrencilerinin öğretim stillerini belirlemeyi amaçlayan betimsel yöntem tarama çalışmasıdır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2017-2018 öğretim yılı üniversite hazırlık sınıflarına devam eden 100'ü Libya'lı, 100'ü ise Kıbrıs'lı Türk öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında Grasha-Reichman

Öğrenme Stilleri Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek, 5'li likert şeklinde hazırlanmış olup 60 maddeden oluşmaktadır. Altı alt boyutu (Bağımsız, Bağımlı Katılımcı, Çekingen, İşbirlikçi, Rekabetçi) olan ölçekte, her alt boyutta 10 madde bulunmaktadır. Yapılan bu çalışmada ölçeğin tümü için Cronbach Alpha 0.813 olarak hesaplanmıştır. Grasha-Reichmann Öğrenme Stilleri Ölçeğine göre her öğrenme stili “düşük”, “orta” ve “yüksek” düzey olmak üzere üç düzeyde belirlenmektedir. Araştırma sonucu elde edilen verilerin analiz edilmesi sürecinde, öğrencilerin hangi öğrenme stiline ne derecede baskın olduklarını belirlemek amacıyla ölçekten elde edilen puanların ortalamaları kullanılarak kategoriler oluşturulmuştur. Libya'lı öğrencilerin öğrenme stili tercihlerinin, Kıbrıs'lı Türk öğrencilerin öğrenme stili tercihlerine göre anlamlı bir fark olup olmadığını tespit etmek için t-Testi yapılmıştır. Ortalamalar arası farkların anlamlılık dereceleri test edilirken tüm analizlerde hata payı $p < .05$ olarak kabul edilmiştir. Araştırma sonuçları doğrultusunda, Kıbrıs'lı Türk öğrencilerin yüksek düzeyde tercih ettikleri öğrenme stili, bağımsız ve rekabetçi öğrenme stili çıkarken, Libya'lı öğrencilerin yüksek düzeyde tercih ettikleri öğrenme stilleri, bağımlı ve çekingen olarak bulunmuştur. Kıbrıslı ve Libya'lı öğrencilerin tercih ettikleri öğrenme stilleri arasında bazı öğrenme stilleri açısından anlamlı fark bulunmuştur. Araştırma sonuçları doğrultusunda, farklı kültürlerden gelen öğrencilerin bulunduğu sınıflarda, öğrenme stillerinin belirlenmesi ve öğrenme-öğretme ortamlarının düzenlenirken öğrenme stilleri farklılığının dikkate alınması yönünde önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Öğrenme, öğrenme stilleri, kültür, Grasha-Reichman öğrenme stilleri ölçeği.

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ÜNİVERSİTEYE UYUM SÜRECİNDE PSİKOLOJİ VE REHBERLİK DESTEĞE İHTİYAÇLARININ İNCELENMESİ

Serdal IŞIKTAŞ

Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, serdal.isiktas@kstu.edu.tr

ÖZET

Araştırmacının amacı üniversiteye yeni başlayan öğrencilerin üniversiteye başladıklarında en çok sorun yaşadıkları alanların belirlenmesi, öğrencilerin üniversite bünyesinde verilecek psikolojik hizmetlerinden öncelikli olarak hangilerine ihtiyaç duyduklarının tespit edilmesidir. Araştırmaya katılan öğrencilerden, üniversiteye başladıklarında en çok sorun yaşadıkları alanları sıralamaları istendiğinde, ilk sırada ekonomik sorunları belirtilmiştir. Katılımcılar, üniversite bünyesinde öğrencilere yönelik yürütülecek psikolojik destek hizmetlerinden yardım almak istedikleri öncelikli konuları sırasıyla akademik başarı, kariyer planlama - iş bulma, iletişim becerileri, sosyal kaygı-girişkenlik, stresle başa çıkma, motivasyon, sorun çözme, zaman yönetimi, öfke kontrolü ve çatışma çözme olarak belirtmişlerdir. Öğrencilerin akademik genel not ortalamaları ile üniversiteye uyum, akademik uyum ve sosyal uyum düzeyleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Sosyo-ekonomik düzey açısından incelendiğinde üst gelir gruplarının çeşitli boyutlardaki uyum puanlarının alt gelir grubundan anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmektedir. Araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda yükseköğretimde yürütülecek psikolojik destek çalışmalarına ilişkin öneriler sunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Üniversiteye Uyum, Üniversite Öğrencileri, Psikoloji.

SOSYAL BİLİMLER EĞİTİMİ LİSANSÜSTÜ TEZ ÖZETLERİNİN ÖZET YAZIM KRİTERLERİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

İsmail Hakkı DEMİRCİOĞLU

Trabzon Üniversitesi, demircioglu61@yahoo.com

ÖZET

Eğitim bilimleri alanında lisansüstü düzeyde tez yazımında temel unsurlardan bir tanesi tezin özet kısmıdır. Tezlerin özet kısımları akademik çalışmaların içeriğini sınırlı sayıda kelimeyle tanıtmaya ve açıklamaya çalışmaktadır. Bunun yanında akademik çalışmalarda özetler yapılan çalışmanın araştırmacılar tarafından okunup okunmamasında da önemli rol oynamaktadır. Bu çerçevede akademik çalışma yapan lisansüstü öğrencilere akademik çalışmalarda ve özellikle lisansüstü tezlerde özet kısımlarının nasıl yazılması gerektiği konusunda eğitim verilmelidir. Eğitim bilimleri alanında yapılan akademik çalışmalarla ilgili bir özette, asgari düzeyde çalışmanın amacı, problem durumu, metodoloji, evren, örneklem, araştırma ile elde edilen temel bulgular ve öneriler yer almalıdır. Son yıllarda ülkemizde alan eğitimi alanında yapılan akademik çalışmaların sayısından bir artış meydana gelmiştir. Bu alandaki akademik çalışmalarda bir artış meydana gelmesine karşın bu çalışmaların bir kısmında metodolojik hatalar ve eksiklikler bulunmaktadır. Özellikle sosyal bilimler eğitimi alanındaki lisansüstü çalışmaların özet kısımları incelendiği zaman, bazı tezlerde özetlerin baştan savma ve eksiklikler içerdiği görülmektedir. Çalışmaların bir kısmında araştırmacının amacı ve yönteminden bahsedilmezken, araştırmaların bazılarında ise sonuç ve önerilerin yer almadığı görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, ülkemizde sosyal bilimler ağırlıklı eğitim veren ve kurumsallaşmış iki üniversitenin eğitim bilimleri enstitülerinde sosyal bilimler eğitimi alanında yapılmış toplam 100 tezin (50 mastır ve 50 doktora) özet kısımlarının eğitim bilimleri alanındaki akademik çalışmalarda bulunması gereken asgari özet yazım kriterlerini taşıyıp taşımadığını tespit etmektir. Çalışmanın evrenini Türkiye’de ağırlık olarak sosyal bilimler alanında eğitim veren iki kurumsal üniversitenin eğitim bilimleri üniversitelerinde sosyal bilimler eğitimi alanında yapılan lisansüstü tezler oluşturmaktadır. Bu tezler arasında her bir üniversiteden 2010-2018 yılları arasında yapılan 50 tez (25 yüksek lisans-25 doktora) rastgele seçilmiştir. Araştırma nitel bir anlayışla gerçekleştirilmiş olup, çalışma doküman analizine göre yürütülmüştür. İlk aşamada eğitim bilimleri alanındaki akademik çalışmalarda özetlerde bulunması gereken özelliklerle ilgili olarak bir kontrol listesi geliştirilmiştir. Bu kontrol listesi aracılığıyla araştırmaya konu olan sosyal bilimler tezlerinin özet kısımları incelenmiş ve veriler elde edilmiştir. Elde edilen verilerden kategoriler oluşturulmuştur. Araştırmadan elde edilen verilerin ışığında inceleme yapılan sosyal bilimler eğitimi alanında yapılmış tezlerin incelenmesi neticesinde aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır. Tezlerin bir kısmında çalışmanın amacı, evren, örneklem, veri toplama araçları ve verilerin nasıl incelendiğiyle ilgili bilgiler yer almamaktadır. Elde edilen veriler ışığında inceleme yapılan tezlerin hazırlayanların bir kısmının eğitim bilimleri alanında özet yazım kriterlerinden haberi olmadıkları anlaşılmaktadır. Bu çerçevede özellikle lisansüstü düzeyde verilen araştırma yöntemleri derslerinde etkili özet yazım kurullarının öğrencileri öğretilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim Araştırmaları, Özet, Sosyal Bilimler Eğitimi.

ÇOKLU ZEKA BAZLI DİL EĞİTİMİ PROGRAMI

Senem ŞANAL ERGİNEL

Uluslararası Final Üniversitesi, senem.erginel@final.edu.tr

ÖZET

Bu çalışmanın amacı çoklu zeka kuramını baz alarak öğrenci motivasyonunu arttırmak, öğrenmeye katılımı sağlamak ve etkili öğrenmeyi güdülemek amacıyla İlkokul çağı çocukları için uygulamalı yabancı dil programı geliştirmek üzerine detaylı bir çalışma yapmaktır. Dolayısıyla bu çalışma program geliştirme uzmanları, öğretmenler ve ilkokul çağındaki çocuklarla çalışma fırsatı bulan tüm meslekler için bilgilendirme ve farkındalık yaratmak için bir fırsat yaratmaktır. Çoklu zeka teorisi hakkında çok tartışma olan ‘zeka’ kavramı hakkında geliştirilmiş nispeten yeni görüşlerden birisi olarak kabul edilmektedir. Çoklu zeka teorisi bir öğretim tekniği olmaktan çok bir eğitim felsefesi ve eğitime bir yaklaşım tarzı olarak ele alınabilir (Cason, 2001). Çoklu zeka teorisinin en önemli prensiplerden birisi zeka tanımının ölçülebilir tek bir tanımıyla kısıtlı olmamasıdır. Tam tersi bu teorisinin ana temasında verilen mesajın ‘her öğrenci değerlidir ve her öğrenci öğrenebilir’ olmasıdır (Gardner, 2002). Bu aynı zamanda ‘Hümanistik öğrenme’ yaklaşımının da ana temelini oluşturur. Çoklu zeka teorisinin gelişmesiyle birlikte, zeka kavramına olan geleneksel bakışın, ki bu çoğunlukla zeka testleri ağırlıklıydı, bir ölçüde değişmiş olduğu gözlenmektedir. Çoklu zeka kavramını ve teorisini geliştiren Gardner zekayı şöyle tanımlıyor: zeka günlük hayatta problem çözme becerileri, çözülecek yeni problemler oluşturma becerisi, yeni bir şey üretme veya bir kültürde değer bulacak yeni bir hizmet üretme ile alakalıdır. Gardner’a göre her insanın birden fazla çeşit zekası yani çoklu zekası vardır. Bu farklı zeka çeşitleri ya desteklenip geliştirilebilir ya da görmezden gelinip zayıflayabilir (Campbell and Dickinson, 1996). Gardner’a göre her bireyin kendine özgü farklı bir entellektül yapısı vardır ve herbir zeka türü beynin farklı bölgelerinde faaliyet göstermektedir; ve her bir zeka ya bağımsız ya da beraber hareket eder. Gardner bir adım öteye giderek öğrencilerin farklı zeka türlerine hitap edildiği takdirde öğrenimin artacağını altını çizmektedir (Gardner, 2002). Çoklu zekanın aynı zamanda farklı öğrenme stilleriyle de bağlantılı olduğu görülmektedir. Buna göre örneğin sözel zekası baskın olan bir öğrenci ile tartışma, kelime oyunları, hikaye anlatma, okuma veya günlük tutarak öğrenme yöntemlerinin etkin olabileceği gözlenmektedir (Armstrong, 1194; Sezginer, 2000). Dolayısıyla sınıf ortamında şu öğretim stratejilerinin önerilebilir: hikaye okuma, konuşmaya yönelik çalışmalar, araştırma, yazma, sunum yapma, drama ve sesli okuma. Çoklu zeka kuramını kullanarak program geliştirme alanında dört farklı modeli kullanabiliriz. Bunlar çoklu zeka kavramı kullanarak program geliştirme (multimodal), gelişim-bazlı çoklu zeka programı, sanat-bazlı çoklu zeka programı, ve zeka-bazlı program olarak sıralanabilir. Bunların yanında eğitime yardımcı olmak için çoklu zeka kuramını temel alarak varolan eğitim programını uyarlayabilir ve kuramın prensiplerini programlarına entegre edebilirler. Bu tip bir uyarlamayı sağlama yöntemlerinden bazıları şunlar sayılabilir: ders planlaması aşamasında öğretmenin çoklu zeka kuramını değerlendirip öğrenci profiline göre ders planına katması; temel programın yanında öğrencilerin çoklu zekasına uygun alternatif kurs seçimleri sunulması; problem-temelli öğretim modeli ile öğrenci merkezli projeler

uygulamak; öğrenci merkezli değerlendirme yöntemleri uygulamak; ve çıraklık yöntemi kullanarak öğrencilerin belli becerilerinin geliştirilmesi ve güçlendirilmesi. Artan globalleşmenin getirdiği ihtiyaçlar doğrultusunda yabancı dil öğrenme yaşı çok erken yaşlara çekilmiş ve rağbet artmıştır. Yapılan araştırmalara göre ilköğretim çağındaki öğrencilere yabancı dil öğretirken bazı etkili öğretim yöntemleri öne çıkıyor. Örneğin, öğretim yöntemlerinin çeşitlendirilmesi, dili bir oyun malzemesi olarak kullanmak, ve dili kullanırken farkındalık yaratmak bunlardan bazıları. Dolayısıyla ilköğretim çağındaki çocuklara yabancı dil programı hazırlarken yukarıda belirtilen çoklu zeka ve çeşitli öğrenme stillerinin kullanımı öğrenci motivasyonunu artırıcı ve aynı zamanda öğrenci öğrenme başarısını artırıcı olumlu etkilere sahip olduğu görülmektedir.

Anahtar kelimeler: Çoklu zeka, öğrenme stilleri, öğrenci-merkezli, program geliştirme, program uyarlama, motivasyon, ilköğretim çağı, yabancı dil öğrenme.

KKTC'DE YAPILAN MİLLİ EĞİTİM ŞURALARININ HÜKÜMETLERE ETKİSİ VE İLKÖĞRETİM ŞURA KARARLARININ UYGULAMA DÜZEYİNİN İNCELENMESİ

ANALYSING THE EFFECT OF THE NATIONAL EDUCATION COUNCILS IMPLEMENTED IN THE TRNC ON GOVERNMENTS AND THE IMPLEMENTATION LEVELS OF THE DECISIONS OF THE PRIMARY EDUCATION INSTITUTIONS

Şengül TÜMKAN

Yakın Doğu Üniversitesi

Fahri TÜMKAN

Yakın Doğu Üniversitesi, ftumkan@yahoo.com.tr

ÖZET

Bir milletin geleceğe güvenle bakabilmesi ve toplumu ileriye taşıyabilmesi için çağdaş yaklaşımlarla şekillendirdiği, öğrenci merkezli bir eğitim sistemi oluşturması gerekmektedir. Oluşturulan bu eğitim sisteminin sürekli olarak geliştirilmesi için belirli aralıklarla düzenlenecek dönemin eğitim ile ilgili tüm paydaşlarının içinde bulunduğu şura komisyonlarının oluşturularak eğitim sistemi sürekli ileriye taşınmalıdır. Yapılan bu çalışmada 1975'ten günümüze kadar oluşturulan şura komisyonlarının ilköğretim boyutunda ele aldığı kararlar ve bu kararların hangilerinin yürürlüğe konulduğu konulduğu belgesel tarama modeli kullanılarak araştırılmıştır. Araştırmada çıkan sonuç I. Milli Eğitim Şurası'nda alınan kararların ülke eğitim sisteminin temelini oluşturduğu için neredeyse tümünün uygulandığı, II., III., IV ve V. Milli Eğitim Şuralarında alınan kararlar incelendiğinde bu kararlar arasında eğitim sistemimize katkı koymayacak birçok kararın olmaması ve bunun yanında alınan tüm kararların tavsiye nitelikli olup dönemin hükümet politikalarına uygun olanların yürürlüğe konulduğu görülmüştür. Ayrıca oluşturulan şura komisyonlarında eğitim alanında uzman akademisyenlere ve eğitimle ilgili yabancı ülke temsilcilerine yer verilmemesi de alınan kararların kısır bir döngü içerisinde alınmasına neden olduğu söylenebilir. Tüm bunlarından da anlaşılacağı gibi şura kararlarının yaptırım gücünün olmaması şuralardan beklenen verimin alınmadığı sonucunu ortaya çıkardığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Milli Eğitim Şurası, Eğitim, Eğitim Sistemi, Komisyon.

ABSTRACT

It is necessary for a nation to form a student-centred education system shaped by contemporary approaches in order to be able to look ahead safely and to carry the society forward. In order to progressively develop this educational system, the education system should be continuously moved forward by establishing council committees within specific intervals including all the stakeholders related to the education. In this study, the decisions of the committees which were taken from 1975 to the daytime in the primary educational aspects and the decisions which were put into effect were researched using the documentary screening model. The results obtained from the research was that, having analysed the decisions taken in the 2nd, 3rd, 4th and 5th National Education Councils where almost all of the decisions taken in the 1st National Education Council based on the education system of the country, it has been observed that there were not many decisions that would not contribute to our educational system among these decisions and that all the decisions were qualified to be taken as recommendation and the ones that were appropriate for the government policies of the period were put into effect. In addition, it can be said that the fact that the lack of including specialist lecturers in the field of education and representatives of foreign countries related to education at the committees also prevents the decisions taken from being taken into a vicious circle. As made clear, it can be stated that the lack of the sanction power of the Council decisions reveals the result that the expected efficiency could not be achieved.

Keywords: National Education Council, Education, Education System, Commission.

4-6 YAŞ GRUBUNDA ÇOCUĞU OLAN EBEVEYNLERİN SOSYAL MEDYA BAĞIMLILIĞI VE İSTİSMAR POTANSİYELLERİNİN İNCELENMESİ

INVESTIGATING THE SOCIAL MEDIA ADDICTION AND EXPLORATION OF ABUSE POTENTIAL OF PARENTS WITH CHILDREN IN THE 4-6 AGE GROUP

Tuba HİM KARABIYIKLI

Girne Amerikan Üniversitesi, tubahim@gau.edu.tr

F. Sülen ŞAHİN KIRALP

Lefke Avrupa Üniversitesi, fkiralp@eul.edu.tr

ÖZET

Aileleri etkisini altına alan medya iletileri, yaşamının ilk evrelerinde daha önemli bir konumdadır. Araştırma, KKTC’de 4-6 yaş dönemini kapsayan çocukların, sosyal medyayı kullanan ebeveynlerinin çocuk istismarına yönelik farkındalıklarına yönelik yapılan ilk çalışma olması açısından önemlidir. Araştırmada 4-6 yaş okul öncesi dönemde çocuğu olan ve sosyal medyayı kullanan ebeveynlerin çocuk istismarına yönelik farkındalıklarını incelemek adına betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini 2016-2017 eğitim öğretim yılında KKTC’de öğrenim gören 4-6 yaş grubu çocuğun sosyal medya kullanan ebeveynleri oluşturmaktadır. Araştırma evreninde bulunan 1200 ebeveynden 312’si gönderilen anketlere geri dönüş vermiştir. Ulaşılan 312 ebeveynden 20 tanesinin sosyal medya hesabı olmadığından dolayı çalışma dışında bırakılmıştır. Buna göre 1200 öğrencinin ebeveynlerinden oluşan çalışma evreninden %95 güven düzeyi ve %5 örnekleme hatası ile 292 ebeveyn araştırma kapsamına dahil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan Kişisel bilgi formu, Sosyal Medya Bağımlılığı ölçeği ve İstismar Potansiyeli- Ebeveyn Formu kullanılmıştır. Sosyal Medya Bağımlılığı ölçeği 41 maddeden oluşmaktadır. 5’li likert tipindeki bir ölçüm aracıdır. İstismar Potansiyeli- Ebeveyn Formu 5’li likert tipi olup, ebeveynlerin günlük rutinlerde çocuklarına yönelik istismar potansiyellerini ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Formlar KKTC’deki en büyük 6 bölge olan Lefkoşa, Girne, Gazimağusa, Güzelyurt, İskele ve Lefke’deki devlete bağlı okullarında görev yapan okul öncesi öğretmenleri aracılığıyla ailelere ulaştırılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS 24,0 paket programı ile analiz edilmiştir. Araştırma kapsamına alınan ebeveynlerin sosyal medya bağımlılığı ölçeğinde ve istismar farkındalık ölçeğinde yer alan maddelere verdikleri yanıtların dağılımı frekans analizi ile saptanmış ve her bir maddeden alınan ortalama puan belirlenmiştir. Ebeveynlerin sosyal medya bağımlılığı ve istismar potansiyeli ebeveyn formundan aldıkları puanlara ait ortalama, standart sapma, alt ve üst puanlar verilmiştir. Ebeveynlerin tanıtıcı özelliklerine, sosyal medya kullanma durumlarına ve çocuk ihmali ve istismarına yönelik eğitim alma durumlarına göre sosyal medya bağımlılığı ve istismar potansiyeli ebeveyn formundan aldıkları puanların

karşılaştırılmasında kullanılacak olan testlerin belirlenmesinde verilerin normal dağılıma uyumu Kolmogorov-Smirnov testi ile incelenmiş ve normal dağılıma uymadığı saptanmıştır. Bu sonuç doğrultusunda hipotezler parametrik olmayan (nonparametrik) hipotez testleri olan, bağımsız değişkenin iki kategoriden oluşması durumunda Mann-Whitney U testi, ikiden fazla değişkenden oluşması durumunda ise Kruskal-Wallis testi kullanılmıştır. Ebeveynlerin sosyal medya bağımlılığı ve istismar potansiyeli ebeveyn formundan aldıkları puanlar arasındaki korelasyonlar Spearman korelasyon analizi ile belirlenmiştir. Araştırmaya katılan ebeveynlerin %20,55'inin 20-28 yaş, %60,62'sinin 29-37 yaş ve %18,84'ünün 38-45 yaş grubunda olduğu, %71,23'ünün kadın, %28,77'sinin erkek olduğu, %49,66'sının KKTC uyruklu, %31,85'inin TC ve %16,78'sinin hem KKTC hem TC uyruklu olduğu görülmüştür. Ebeveynlerin eğitim durumlarına göre dağılımı incelendiğinde, %22,95'inin ilköğretim ve altı, %32,19'unun lise ve %44,86'sının lisans/lisansüstü düzeyinde eğitime sahip olduğu tespit edilmiştir. Ebeveynlerin %30,48'inin Girne, %18,49'unun Lefkoşa, %12,67'sinin Gazimağusa, %18,84'ünün Güzelyurt, %9,59'unun İskele ve %9,93'ünün Lefke ilçesinden ikamet ettiği saptanmıştır. Araştırmaya dahil edilen ebeveynlerin %29,45'nin bir çocuk sahibi olduğu, %57,53'ünün iki ve %13,01'inin üç ve üzeri çocuk sahibi olduğu, %43,84'ünün kız ve %56,16'sının erkek çocuğa sahip olduğu, %19,86'sının çocuğunun 4 yaşında, %38,70'inin 5 yaşında ve %41,44'ünün 6 yaşında olduğu tespit edilmiştir. Araştırma kapsamına alınan ebeveynlerin %37,0'sinin meşguliyet alt boyutu açısından az bağımlı, %14,4'ünün orta bağımlı ve %1,1'inin yüksek düzeyde bağımlı olduğu, %19,5'inin duygu durum düzenleme açısından az bağımlı, %9,9'unun orta bağımlı ve %3,8'nin yüksek düzeyde bağımlı olduğu, tekrarlama alt boyutu açısından %10,3'ünün az ve %8,9'unun orta düzeyde bağımlı olduğu, çatışma alt boyutu açısından ebeveynlerin %7,9'ının az bağımlı olduğu saptanmıştır. Ebeveynlerin %1,0'inin düşük, %77,0'sinin orta ve %22,0'sinin çocuk ihmali ve istismarına ilişkin yüksek istismar potansiyel düzeyine sahip oldukları görülmüştür. Bu doğrultuda Ebeveynlerin %22'si çocuk istismarı ve ihmaline yönelik farkındalık düzeylerinin düşük olduğu ve ebeveynlerin çocuklarını günlük rutinlerde istismar ettiği sonucuna varılmıştır. Benzer şekilde %77'sinin orta düzeyde çocuk istismarı ve ihmaline yönelik farkındalıklarının olduğu, çocuklarını orta düzeyde günlük rutinlerde istismar ettiği, sadece %1'inin çocuk istismarı ve ihmaline yönelik farkındalıklarının yüksek olduğu ve günlük rutinlerde çocuklarını istismar etmedikleri sonucuna varılmıştır. Ebeveynlerin sosyal medya bağımlılığı ölçeğinde yer alan alt boyutlardan aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyonlar olduğu saptanmıştır ($p < 0,05$). Bu korelasyonlar pozitif yönlü olup, ebeveynlerin ölçekte yer alan herhangi bir alt boyuttan aldıkları puanlar arttıkça, diğer alt boyutlardan aldıkları puanlar da artmaktadır. Elde edilen veriler doğrultusunda önerilere yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Medya, Sosyal Medya Bağımlılığı, Çocuk İstismarı, İstismar Potansiyeli.

ABSTRACT

The purpose of this study is to examine the social media addiction status and exploitation potential of parents who use social media. In the study, a descriptive screening model was used. The study population consisted of 1200 parents with children aged 4-6 years. 292 parents were included in the study with a 95% confidence level and 5% sampling error from the study universe of 1,200 parents. Personal information, Social Media Dependency Scale and Abuse Potential - Parent Form were used as data collection tools. The Social Media Addiction scale consists of 41 items. It is a measuring tool of the likert type of 5. Abuse Potential - Parent Form is a likert type and was developed to measure the exploitation potential of parents for their children in their daily routines. Forms were delivered to the families through pre-school teachers working in the state-affiliated schools in Nicosia, Girne, Famagusta, Guzelyurt, Iskele and Lefke, which are the 6 largest regions in the TRNC. The data obtained in the study were analyzed by SPSS 24.0 package program. The distribution of answers given by parents to social media dependency scale and abuse awareness scale was determined by frequency analysis and mean score from each item was determined. The mean, standard deviation, subscale, and subscore of the scores the parents have received from the social media addiction and abusive potential parental form are given. The normal distribution fit of the data was examined by the Kolmogorov-Smirnov test and it was determined that the normal distribution did not match. For this result, Mann-Whitney U test was used when the hypothesis was nonparametric (nonparametric) hypothesis test, if the independent variable was composed of two categories, Kruskal-Wallis test was used if the variable was changed from one to another. The correlations between parents' social media addiction and the points they got from the potential parental form of abuse were determined by Spearman correlation analysis. When the distribution of parents according to their educational status was examined, it was determined that 22,95% of them had education at primary and lower education, 32,19% of high school and 44,86% of them had education at the level of undergraduate / graduate level. 30,48% of the parents are residing in Girne, 18,49% in Lefkoşa, 12,67% in Famagusta, 18,84% in Güzelyurt, 9,59% in İskele and

9,93% in Lefke county respectively. It was found that 37.0% of the parents included in the study were low dependent on the occupational subscale, 14.4% were moderately dependent and 1% were highly dependent, 19.5% were less dependent on emotional regulation, 9.9% were moderately addicted and 3.8% were highly addicted, 10.3% less and 8.9% moderately dependent on repetition sub-dimension, 7% 9 were found to be less dependent. It was seen that 1.0% of the parents had a low level, middle of 77.0% and 22.0% had high abuse potential level for child neglect and abuse. In this direction, 22% of parents had a low level of awareness of child abuse and neglect, and their parents exploited their children on daily routines. Similarly, 77% had moderate awareness of child abuse and neglect, abused their children in moderate daily routines, only 1% had a high awareness of child abuse and neglect, and did not abuse their children in their daily routines. There were statistically significant correlations between the scores of the parents on the social media addiction scale ($p < 0,05$). These correlations are positive, and as parents get scores from any subset in the scale, the scores they get from the other subset increase as well. Suggestions are given in the direction of the obtained data.

Keywords: Social Media, Social Media Addiction, Child Abuse, Abuse Potential

ANNENİN EĞİTİM DÜZEYİNİN ÇOCUKLARININ AĞIZ HİJYENİ ÜZERİNE ETKİSİ

Ali Altuğ BIÇAKÇI

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, altugbicakci@gmail.com

Fatih ÇELEBİ

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, fatihcelebi@gop.edu.tr

ÖZET

Ülkemizde ve dünyada diş kaybının en önemli sebepleri olarak, diş çürüğü ve diş destek dokularının rahatsızlığı gösterilmektedir. Periodontal problem olarak adlandırdığımız destek doku hastalıkları ve diş çürükleri, zahmetli ve masraflı tedaviler gerektirmektedir. Halbuki, günde sadece 4 dakika harcanarak sabah ve akşam olmak üzere 2 defa diş fırçalama ile bu problemlerin ortaya çıkması çok çok büyük oranda engellenebilir. Senede 2 adet fırça ve birkaç tüp diş macununun maliyeti ile tedavi maliyetleri karşılaştırıldığında, birey ve ülke ekonomisine katkının ne denli olacağı ortadadır. Diş fırçalama, kazanılması çok istenilen bir alışkanlık olsa da, maalesef kolay kazanılmayan bir alışkanlıktır. Alışkanlığın kazanılması 3 yaşından sonra olmakta ve bu konuda ebeveynlere önemli görevler düşmektedir. Bu çalışmada anne eğitim durumunun çocukların oral hijyen durumlarına etkisi incelenmiş olup, bu amaçla 588 çocuğun oral hijyen durumu ile anne eğitim seviyesi incelenmiştir. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda, annenin eğitim durumunun çocukların ağız bakımları üzerinde etkili bir husus olmadığı görülmüş, çocukların ağız bakımı alışkanlığı kazanması hususunda her eğitim seviyesindeki annelerin bilinçlendirilmesi gerekliliği ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Oral hijyen eğitimi, ebeveyn eğitim seviyesi, diş fırçalama alışkanlığı

ÇOK KÜLTÜRLÜ ÖĞRENCİ YAPISININ YAŞAMSAL, KÜLTÜREL YANSIMALARI: YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

Mustafa Ufuk ÇELİK

Yakın Doğu Üniversitesi, mustafaufuk.celik@neu.edu.tr

Sinem KASIMOĞLU

Yakın Doğu Üniversitesi , sinem.kasimoglu@neu.edu.tr

ÖZET

Günümüzde çok kültürlülüğün etkisinin hissedilmediği bir coğrafyanın neredeyse kalmadığını söylemek çok da yanlış olmayacaktır. Yaşanan coğrafyada, yaşam şartlarının iyileştirilmesi, savaş ve benzeri felaketlerden kaçış yada daha iyi bir eğitim alabilme amacıyla yer değiştiren topluluklar yada bireysel hareketliliğin sıklıkla görüldüğü söylenebilir. Yer değiştiren birey ve/veya kitlelerin kültürel yapılarını taşımaları, bazen de yerleşilen toplumun kültürel hayatından etkilenmeleri bireysel uyumlar kadar kişisel ve grupsal çatışmaları da beraberinde getirmektedir. Bu araştırmada, kültürel etkileşimlerin yaşandığı coğrafyalarda büyük ve küçük ölçekli yaşam alanlarının sorunlarının ortak yada en azından büyük benzerlikler göstermesinden hareketle, 100'den fazla ülke ve dolayısıyla kültürüyle harmanlanan Yakın Doğu Üniversitesi'nin çok kültürlü yaşam alanındaki kültürel yapısı incelenmiştir. Bir eğitim adası misyonunu taşıyan Kuzey Kıbrıs'ta yükseköğretim önemli bir gelişim süreci içindedir. Resmi nüfusun neredeyse üçte biri oranında öğrencinin geldiği Kuzey Kıbrıs, çok kültürlü bir yaşamın etkisini de üzerinde taşımaktadır. Buradan hareketle ülkeye eğitim amacıyla dünyanın farklı ülkelerinden gelen öğrencilerin yaşadığı kültürel hareketliliğin yaşamsal yansımaları nelerdir? Bu konu araştırmanın amacını oluştururken, katılımcılara sorulan bazı sorular şu şekildedir:

- 1) Kendi kültürünüzün ve buradaki kültürel yapıların değerlendirmesi yapar mısınız?
- 2) Her iki kültürdeki ayrışma ve benzerlikleri değerlendirir misiniz ?
- 3) Başat kültürün etkilerini öz kültürünüze hiç yansıttınız mı? Yada başat kültürden etkilendiğiniz oluyor mu ?
- 4) Değiştiğini farkettiğiniz (Olumlu yada olumsuz olarak değerlendirebileceğiniz) ve üniversite yaşamından edindiğiniz davranış biçiminiz oluştu mu ?

Problem Durumu: KKTC yüksek öğretiminde çok kültürlü öğrenci yapısının yaşamsal ve kültürel yansımaları nasıl olmaktadır.?

Alt Problemler: Araştırmanın alt problemleri de aşağıdaki başlıklar altında belirlenmiştir:

Alt Problem 1: Baskın kültürün karşısı olmadan, öz kültürün (azınlık-alt kültür) yaşatılmasında sorun yaşanıyor mu?

Alt Problem 2: Alt kültürün yaşatılmasında, baskın kültürün negatif yansımaları nelerdir?

Alt Problem 3: Kültürel çatışmalar mı ? Yeni bir kültür anlayışı mı ?

Bu araştırmada, Nitel Araştırma Yöntemleri'nden görüşme metodu kullanılmıştır. Stewart ve Cash (1985) görüşmeyi, "önceden belirlenmiş ve ciddi bir amaç için yapılan, soru sorma ve yanıtlama tarzına dayalı karşılıklı ve etkileşimli bir iletişim süreci" olarak tanımlamıştır. Araştırmaya Yakın Doğu Üniversitesi'nde öğrenci olan Nijerya, Zimbabve, Türkiye, Ürdün, Mısır, Irak, İran gibi farklı ülkelerden gelen 20 öğrenci katılmıştır. Öğrencilere açık uçlu sorular sorulmuş ve yanıtları kendilerini özgürce ifade edebilecekleri bir ortamda alınarak, nitel araştırma yöntemiyle analiz edilmiştir. Çok kültürlü yaşamın günümüzde kaçınılmaz bir hayat döngüsü haline gelmesiyle, zaman zaman karşıtlıkların aynı potada eridiği ve sivri görüşlerin de uçlarının törpülediği görülmektedir. Görünen büyük resmin, neredeyse bire bir küçültülmüş durumu olarak betimlenebilen Yakın Doğu Üniversitesi ve çok kültürlü yaşam formu, değişiklikler ve farklılıkların kabullenildiği yada zıtlıkların en asgari düzeye çekilebildiği bir platform olarak görülebilir. Araştırma katılan farklı inanç ve kültürlerdeki öğrenciler, ayrıntılı ve açık uçlu sorulara verdikleri yanıtlarla, kültürel farklılıkların aynı yaşam ortamında nasıl karşılandığı, zıtlıkların, ayrılıkların ve uyuşması imkansız diye görülebilen inançların birarada nasıl yaşayabildiğini ifade etmişlerdir. Araştırmaya göre, bir arada yaşayabilmelerinin imkansız gibi görüldüğü inançların, çoğu zaman kendi aralarında yazılı olmayan bir anlaşmayla tolerans gerçeğiyle bağdaşık, barışçıl bir biçimde süregeldiği düşünülebilir. Sonuç olarak, kültürel farklılıkların görülmediği yada "yok" farz edildiği bir anlayışın aksine, kültür ve inanç merkezli farklı yaşam tarzlarının, birbirine müdahalesini yok denilebilecek bir düzeye indiren bir anlayışın hakim olması çatışma ve zıtlıkların önüne geçen en önemli unsur olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çok kültürlülük, yüksek öğretim, kültür, çatışma

KKTC'DE GELENEKSEL SANAT ALANLARINDA EĞİTİM SÜREÇLERİ: MÜZİK VE HALK DANSLARI ÖRNEKLEMESİ

Bülent KURTIŞOĞLU

İstanbul Teknik Üniversitesi, kurtisoglu@gmail.com

Ezgi Dilem ERALP

Yıldız Teknik Üniversitesi Doktora Öğrencisi

ÖZET

Ulus olmanın en temel şartlarından birisi bir toplumun sahip olduğu kültürel değerleridir ve bu değerler insan topluluklarının bir arada olmasını sağlayan en önemli öğelerden birisidir. Kültürel değerler toplumların yaşadıkları coğrafyalarda insan - insan ilişkisi ve insan - doğa ilişkisi sonucunda yarattıkları ürünlerden oluşmaktadır. Toplumlar geleneksel kültürel değerler, çağlar boyunca bir sonraki kuşağa farklı yollar izlenerek aktarılmaya çalışılmıştır. Geçmiş dönemlerde daha çok sözlü aktarıma dayanan kültürel değerler, teknolojinin gelişimi ile daha kalıcı ve güvenilir bir aktarımın gerçekleşmesine neden olmuştur. Özellikle eğitim süreçleri içerisinde yer almaya başlayan geleneksel kültürel değerler toplum içerisinde kabul görmüş ve bu alanda eğitim kurumlarında da yeniden yapılanma süreçlerine neden olmuştur. Dünya geneline bakıldığında başlangıçta genel sanat eğitim alanında başlayan akademik çalışmaların daha sonra içerisine geleneksel sanatları da almış olduğu görülmektedir. Daha sonralarında ise eğitim programları, geleneksel sanatlar alanında kendi yapılandırmalarını oluşturarak akademik kurumlarda yer almaya başlamışlardır. Eğitim kurumlarındaki akademik programlar, yalnızca icracı yetiştirmekle kalmayıp bilimsel anlamda araştırma, inceleme, değerlendirme ve arşivleme alanında da önemli katkılar sağlamıştır. Ayrıca bu programlar, güvenilirlik açısından başvurulabilen, kaynak olarak yararlanılabilen ve eğitim kurumlarındaki geleneksel sanatların yaygınlaşmasına olanak sağlayan programlardır. Halk tarafından yaşadıkları değerler üzerinden yaratılmış, benimsenmiş ve sürdürülebilmiş geleneksel müzikler ve danslar, kültürel değerler içerisinde önemli bir yer tutmaktadır. Bu alanda eğitim veren kurumların varlığı son derece önemlidir. Fakat, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Devleti içerisinde yer alan eğitim birimlerine bakıldığında, oluşumların KTTC bünyesinde böylesi bir yapılanmanın yeterli olmadığı görülmektedir. Eğitim Fakülteleri içinde açılan Müzik programlarının da genelde öğretmenlik ile ilgili olan konuları içermesi nedeni ile sanatsal konulara yeterli düzeyde yer verilememektedir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Devletinin eski üniversitelerinden olan Doğu Akdeniz Üniversitesi bünyesinde kurulan ve bir süre Müzik Bölümü olarak devam eden ancak daha sonra Eğitim Fakültesinde Müzik Öğretmenliği programı olarak

döndürülmesi kaçırılmış bir fırsat olarak görülmektedir. Ayrıca İstanbul Teknik Üniversitesi'nin Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Kıbrıs Kampüsü bünyesinde kurulmuş olan Türk Müziği Devlet Konservatuarı gelecekte bu konular için bir çözüm yolu olabilir. Ancak halen yalnızca evrak üzerinde kuruluşu gerçekleşen Konservatuar gerekli fiziki şartlar oluşturulmadığından öğrenci alımı gerçekleşmemiştir. Bununla beraber Yakın Doğu üniversitesinde kurulan Müzik öğretmenliği programı ve Girne Amerikan Üniversitesinde kurulan Sahne Sanatları Fakültesi Dans Bölümü Programı Geleneksel Sanatlar ile ilgili eğitim planlarında yeterli derecede önem verilmediği görülmektedir. Bu nedenle bu çalışma ile Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Devleti içerisinde geleneksel sanatlardan olan müzik ve dans eğitiminin önemi noktasında vurgu yaparak, farkındalığın yaratılması amaçlanmıştır. Ayrıca, yetkili kurumlarda eğitim programların açılmasına ve açık olan sanat eğitim programlarında da geleneksel sanatlara yer verilmesine katkı sağlanması hedeflenmiştir. Bu araştırmadan elde edilen veriler, nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yoluyla analiz edilerek, incelenmiştir. Elde edilen bulgulara göre; Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Devleti içerisinde kurulan üniversitelerin az sayıdaki bölümünde sanat eğitim programlarına yer verildiği ve aynı programlara müzik alanında da genellikle eğitim fakültelerinin içerisinde yer verildiği tespit edilmiştir. Ancak geleneksel müziklerin bu bölümlerde yok denecek kadar az derecede yer aldığı, dans alanında ise geleneksel danslardan ziyade modern danslara yer verildiği görülmüştür. Geleneksel müzik ve dans alanında akademik programların olmaması nedeni ile gereken akademik çalışmalar yapılamamaktadır. Dolayısıyla bu durum, geleneksel kültürel değerlerin zaman içerisinde kaybolmasına neden olacaktır. Yapılan çalışmalardan da görüldüğü üzere bazı kültürel değerlerin yalnızca isimlerine ulaşılmış ancak müzik ve danslarına ulaşılamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Kültür, Eğitim, Müzik, Dans.

EDUCATION PROCESSES IN TRADITIONAL ART AREAS IN TRNC: MUSIC AND FOLK DANCES SAMPLING

Bülent KURTIŞOĞLU

İstanbul Teknik Üniversitesi, kurtisoglu@gmail.com

Ezgi Dilem ERALP

Yıldız Teknik Üniversitesi Doktora Öğrencisi

ABSTRACT

One of the most fundamental requirements of being a nation is the cultural values of a society, and these values are one of the most important elements that enable human communities to be together. Cultural values consist of products created by human - human relations and human - nature relations in the regions where societies live. Traditional cultural values in societies have been tried to be conveyed to the next generation through different ways throughout the ages. In the past, cultural values based on more verbal communication have led to a more lasting and reliable transfer with the development of technology. In particular, traditional cultural values that have started to take part in the educational processes have been accepted within the society and this has led to restructuring processes in educational institutions. In general, it is seen that the academic studies that started in the field of general art education initially took the traditional arts. Later on, educational programs started to take part in academic institutions by creating their own structures in the field of traditional arts. The academic programs in educational institutions not only educated performers but also made significant contributions to scientific research, examination, evaluation and archiving. In addition, these programs are programs that can be used in terms of reliability, which can be utilized as resources and enable the dissemination of traditional arts in educational institutions. Traditional music and dances that have been created, adopted and sustained by the people they live in have an important place within the cultural values. The presence of institutions providing education in this area is extremely important. However, when we look at the education units in the Turkish Republic of Northern Cyprus, it is seen that such a structure is not sufficient in the TRNC. Since music programs opened in the faculties of education include subjects that are generally related to teaching, artistic subjects cannot be included in an adequate level. It is seen as a missed opportunity to return to the Faculty of Education as a Music Education program, which was established within the Eastern Mediterranean University which is one of

the oldest universities of the Turkish Republic of Northern Cyprus and then continued as Music Department in the Faculty of Education. In addition, the Turkish Music State Conservatory, which was established within the, Turkish Republic of Northern Cyprus Cyprus Campus of İstanbul Technical University could be a solution for these issues in the future. However, the conservatory, which was established only on paperwork, could not take students because the required physical conditions were not established. In addition, the Music Teacher Program established in the Near East University and the Dance Department Program of the Faculty of Performing Arts, established in Girne American University, are not given enough importance in the education plans related to Traditional Arts. For this reason, this study aims to create awareness by emphasizing the importance of music and dance education from the traditional arts in the Turkish Republic of Northern Cyprus. In addition, it is aimed to contribute to the opening of educational programs in the competent institutions and to include traditional arts in the open arts education programs. The data obtained from this study were analyzed by document analysis from qualitative research methods. According to the findings; It has been determined that in the few sections of the universities established within the Turkish Republic of Northern Cyprus, art education programs are included and the same programs are generally included in the education faculties in the field of music. However, it is seen that traditional music is in such a way that it is almost nonexistent in these sections, and in the dance area, modern dances are used instead of traditional dances. Due to the lack of academic programs in traditional music and dance, academic studies cannot be done. Therefore, this will cause the loss of traditional cultural values over time. As can be seen from the studies, some of the cultural values have been reached but their music and dances have not been reached.

Keywords: Culture, Education, Music, Dance.

ÖZEL OKUL ÖNCESİ EĞİTİM KURUMLARINDA MÜZİK EĞİTİMİNİN DONANIM VE UYGULAMALAR AÇISINDAN İNCELENMESİ

Heran MİRİLLO

Uluslararası Final Üniversitesi, heran.mirillo@final.edu.tr

ÖZET

Müzik okul öncesi dönemde çocukların gelişimleri üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Bu önemli etkinin görülebilmesi için okul öncesi eğitim kurumlarındaki müzik eğitimi uygulamalarının nitelikli olması gerekmektedir. Okul öncesi eğitimde müzik etkinliklerinin dikkat, ritim duygusunun, ses ve kulak gelişimi, arkadaşlık kurma becerisinin kazandırılması, ilgi ve yeteneklerin ortaya çıkarılması ve daha birçok alanda çocuklara fayda sağlaması amacı ile yapılması gerektiği bilinmektedir. Ayrıca, tüm gelişim özellikleri ile müzik gelişimi arasındaki ilişkiyi iyi kurabilen öğretmenlerin, çocukların bütüncül sanat eğitimlerine ve gelişimlerine doğrudan katkıda bulunabilmelerinin unsurlarını inceleyen çeşitli çalışmalarla da karşılaşılmaktadır. Özel okul öncesi eğitim kurumlarında müzik eğitiminin donanım ve uygulamalar açısından incelenmesi konulu bu araştırma, KKTC’de yer alan özel okul öncesi eğitim kurumlarının müzik eğitiminin uygulanabilirliği ve kurumlardaki müzik sınıflarının ve merkezlerinin donanımlarının değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. Bu bağlamda Özel Okul Öncesi kurumlarında müzik eğitimi veren öğretmenlere ulaşılmıştır. Araştırmanın evrenini KKTC’deki özel okul öncesi eğitim kurumları, örneklemini ise KKTC’nin beş ilçesinden seçilen ikişer okul oluşturmuştur. KKTC’de yer alan söz konusu özel okul öncesi kurumları Mağusa, Lefkoşa, Girne, Güzelyurt ve Lefke ilçelerinde yer almaktadır. Araştırmada özel okul öncesi eğitim kurumlarında müzik eğitimi veren eğitimcilerin kişisel bilgilerinin belirlenmesi amacıyla; kişisel bilgi formu, müzik sınıflarının ve/veya merkezlerinin müzik eğitimine uygun olup olmadığının belirlenebilmesi için ise araştırmacı tarafından geliştirilen müzik etkinliği gözlem formu kullanılmıştır. Özel okul öncesi eğitim kurumlarında uygulanan müzik eğitiminin nasıl bir niteliğe sahip olduğunu belirlemek amacıyla da eğitimcilere yarı yapılandırılmış sorular hazırlanmıştır. Bu araştırmada nicel ve nitel verilerin birlikte kullanıldığı karma araştırma desenlerinden biri olan sıralı desene başvurulmuştur. Araştırma iki aşamalı olup, birinci aşamasında araştırma sorusuna öncelikle cevap veren nicel verilerin toplanması ve çözümlenmesi hemen ardından ise ikinci aşamayı oluşturacak nitel verilerin toplanmasına yer verilmiştir. İlk aşamayı oluşturan veriler her bir öğretmen üç kez gözlemlenerek elde

edilmiştir. İkinci aşamada veriler öğretmenlerle yüz yüze yapılan görüşme kayıtları yoluyla toplanmıştır. Nicel ve nitel verileri oluşturan araştırma grubu KKTC'deki özel okul öncesi kurumlarda müzik etkinlikleri gerçekleştiren okul öncesi öğretmenleri ile müzik öğretmenlerinden oluşmaktadır. Araştırmanın bulguları sonucunda özel okul öncesi kurumlarında görev yapmakta olan öğretmenlerin müzik eğitimi ile ilgili nasıl bir yeterliliğe sahip olduğu tespit edilmiştir. Gözlem formundan elde edilen verilere göre özel okul öncesi eğitim kurumlarında müzik eğitimi veren öğretmenlerin çoğunluğunun müzik etkinlik uygulamalarındaki ölçütleri yeteri kadar karşılamadıkları sonucuna varılmıştır. Özel okul öncesi eğitim kurumlarında müzik eğitiminin uygulanabilirliği, müzik sınıfları ve merkezlerinin donanımları incelendiğinde öğretmenlerin; mekan, donanım, sınıf düzeni, etkinliğe ayrılan süre ve öğrenci profili etmenlerinin göz önünde bulundurularak müzik etkinliklerini planladıkları görülmüştür. Ayrıca yukarıda sıralanan etmenlere ilişkin çeşitli sorunlarla karşılaştıkları belirlenmiştir. Araştırmada, öğretmenlerin müzik eğitim uygulamalarında mesleki deneyim ve mezun oldukları okul türüne göre bir fark görülmemiştir. Bu araştırma ile özel okul öncesi eğitim kurumlarındaki müzik eğitiminin uygulanabilirliğine ilişkin var olan durum ortaya konmuş ve sonuçlar ışığında araştırmacılara okul öncesi kurumlarına yönelik müzik etkinlik nitelikleri ile öğretmen motivasyonlarını artırıcı hizmet içi eğitim verilmesi ve ilgili deneysel çalışmaların artırılması önerisi getirilmiştir. Çalışmada ayrıca okul öncesi öğretmenliği ve müzik öğretmenliği lisans programlarında yer alan müzik dersinde okul öncesi ile müzik yöntemlerine daha fazla yer verilmesi ve ders içeriğine daha fazla uygulama eklenmesi önerisi üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Müzik Eğitimi, Okul Öncesi Eğitimi, Okul Öncesi Dönemde Müzik Eğitimi, Müzik Eğitimi Ortamı, Uygulamalar.

OKUL YÖNETİCİLERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİNİN ÇALIŞANLARIN MOTİVASYONLARINA ETKİSİNE DAİR ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ

Oğuzhan CEBECİ

TC Lefkoşa Büyükelçiliği, oguzhancebeci78@gmail.com

Çağda KIVANÇ ÇAĞANAĞA

Lefke Avrupa Üniversitesi, ckivanc@eul.edu.tr

ÖZET

Eğitim sisteminin stratejik öğelerinden biri de okul çalışanlarıdır. Okul çalışanlarının çalışma isteklerinin yani motivasyonlarının eğitim sektöründe kaliteli ve sürdürülebilir başarı açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Bu kaliteli ve sürdürülebilir başarının gerçekleştirilebilmesi için de yürütülen eğitim politikalarını tayin eden üst yöneticilerin olduğu kadar bu politikaların sahada uygulanmasını ve denetimini gerçekleştiren okul yöneticilerinin de görevleri ve sorumlulukları olduğu görülmektedir. Okul yöneticileri bu sorumluluklar çerçevesinde görevlerini yerine getirirken örgütün diğer üyelerinin yani okul çalışanlarının motivasyonlarını ve çalışma şartlarını, onların işlerini severek yapabilmelerini sağlayabilecek şekilde gerek psikolojik ve sosyolojik gerekse fiziksel açıdan dizayn etmeleri gerektiği düşünülmektedir. Bu düşünceden hareketle yapılan bu araştırmanın amacı; okul yöneticilerinin iletişim becerilerinin kendilerinin yürütmekte oldukları görevleri esnasında çalışanların motivasyonlarına etkisine dair öğretmen görüşlerinin analiz edilmesi, okul yöneticilerinin sahip olup uyguladığı ya da uygulayamadığı iletişim becerileri bağlamında öğretmenlerin motivasyonlarını artıran ve azaltan durumların açığa çıkarılması böylece bu konuda ileride yapılacak araştırmalara ve eğitim politikalarını uygulayan otoritelere katkı sağlamaktır. Araştırmada okul yöneticisi, iletişim, iletişim becerileri ve motivasyon kavramları kuramsal olarak incelenmiştir. Araştırma konusu ile ilgili yurt içi ve yurt dışında gerçekleştirilen araştırmalar da incelenerek elde edilen veriler araştırmanın kuramsal çerçevesi ve sonuçları ile

karşılaştırılmıştır. Araştırmada elde edilen bulguların gerek alan yazın gerek ulusal eğitim politikaları açısından okul çalışanlarının meslek hayatlarına dikkat çekeceği, iş doyumu ve çalışma koşulları konularında anlayışı artırabileceği, yöneticilerin kullandıkları iletişim becerilerinin yönetimleri altında bulunan okul çalışanlarının verimli ve istekli bir şekilde işe koşulması anlamında ışık tutacağı için önemli olduğu düşünülmektedir. Araştırma nitel araştırma yöntemi ile kurgulanmış, uygulama ve analiz aşamasında olgu bilim deseni tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırma süresince bireylerin görüşlerinin ele alınması yoluyla durum temelli bir yaklaşım benimsenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu KKTC (Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti) Milli Eğitim Bakanlığı-İlköğretim Dairesi ve Ortaöğretim Dairesi'ne bağlı okullarda görev yapan ve araştırmaya uygun olabilecek örnekleme yöntemlerinden Maksimum Çeşitlilik Örnekleme yöntemine göre seçilen 14 öğretmen oluşturmaktadır. Araştırmanın sahada uygulanması aşamasında veri toplama yöntemi olarak yarı yapılandırılmış görüşme tekniğinden yararlanılmış ve toplanan verilerin analizi aşamasında içerik analizi yapılmıştır. İçerik analizinde, dokümanlardan elde edilen nitel araştırma verilerinin işlenmesi, verilerin kodlanması, temaların bulunması, kodların ve temaların düzenlenmesi, bulguların tanımlanması ve yorumlanması şeklinde dört aşama bulunmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2006). Araştırmada okul yöneticilerinin sahip olduğu iletişim becerileri ile beraber bu iletişim becerilerin ne şekilde ve nasıl kullanıldığının ya da kullanılmadığının okul çalışanlarının motivasyonlarına olumlu ve olumsuz etkilerinin neler olduğu ve frekansları da incelenmiştir. Okul yöneticilerinin iletişim becerileri kullanımının insan kaynakları bağlamında yönetim-personel iletişimi, çalışma ortamı huzuru, personel çalışma isteği-iş verimi gibi temalarda olumlu etkisi olduğu; yanlış kullanımının ya da kullanılmamasının ise aynı durumun zıttı olarak yönetim-personel sorunları, çalışanlara karşı adaletsiz yaklaşım, personel çalışma isteği-iş verimi, güler yüzlü yaklaşım gibi temalarda olumsuz etkisi olduğu görülmüştür. Eğitim sisteminin en temel ve vazgeçilemez üyeleri olan okul çalışanlarının görevleri esnasında verimli ve başarılı olması, onların bir üyesi olduğu eğitim sisteminin belirlenen hedeflerine ulaşmasını ve başarısını etkilediği görüşünden yola çıkarak, okul çalışanlarının görevlerine yönelik motivasyon kaynakları ve yöneticilerin kullandığı iletişim becerilerinin olumlu ve olumsuz etkilerinin araştırmacılar tarafından incelenmesi gereken önemli bir konu olarak görülmektedir. Gerek bu ve benzer konularda çalışma ve araştırmaların yapılması gerekse yapılan bu araştırmalar ve sonuçlarının eğitim sisteminin planlayıcısı ve uygulayıcısı olan ilgili otoritelerce dikkate alınarak yararlanması, geleceğimiz ve toplumsal refahımız için önemli bir konu olan eğitimin daha iyi noktalara gelmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Okul yöneticisi, İletişim, İletişim Becerileri, Motivasyon

ÇOCUK, OYUN VE OYUNCAKLAR ÜZERİNE YAZILMIŞ OSMANLICA KİTAPLARIN İNCELENMESİ

Azize UMMANEL

Lefke Avrupa Üniversitesi, aummanel@eul.edu.tr

ÖZET

Bilgiyi aktarma araçlarından birisi de şüphesiz kitaplardır. Yetişkinlerin olduğu kadar çocukların yaşamında da önemli bir yere sahip olan kitaplarla erken yıllarda tanışmak, erken okuryazarlık becerilerinin kazanılmasında önemli bir rol oynamaktadır. Dünyada çocuk edebiyatı ile ilgili akla gelen ilk eserler La Fontaine'in masalları, Güliiver'in Gezileri, Grimm Kardeşler'in Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler, Rapunzel, Parmak Çocuk, Bremen Mızıkacıları ve Kırmızı Başlıklı Kız gibi birçok eseri, Oliver Twist, Üç Silahşörler, Lewis Carroll'un kaleme aldığı Alice Harikalar Diyarında, Mark Twain'den Tom Sawyer ve Huckleberry Finn, Jules Verne'den Dünyanın Merkezine Yolculuk, Denizler Altında Yirmi Bin Fersah ve 80 Günde Devr-i Alem olarak sıralanabilir. Bu eserlerin birçoğunun 19. yüzyılda ortaya çıktığı görülmektedir. Batı edebiyatı bu tür eserler üretirken Türk dünyasında da Batılılaşmanın ilk adımları göze çarpmaktadır. Tanzimat Fermanı'nın ilanı ile makale, tiyatro, roman, eleştiri gibi yeni edebiyat türleri geliştirilmiş, Batı edebiyatında var olan eserler Osmanlı Türkçesi'ne çevrilmeye başlanmıştır. Osmanlı Türkçesi'ne çevirisi yapılan eserler arasında çocuklar için yazılmış hikaye kitapları ve masalların yanı sıra, eğitim alanında çığır açan eğitim ve bilim insanlarından Jean Jacques Rousseau'nun çocuk doğası ve çocuğun yetiştirilmesini anlatan Emile adlı eseri, anaokullarının babası sayılan Fredrich Fröbel'in eğitim kitapları ve devamında okul öncesi eğitim ve eğitim materyallerinin geliştirilmesi alanında önemli bir role sahip olan Maria Montessori'nin eserleri yer almaktadır. Osmanlı'da yenilenme sadece çeviri eserlerle değil, Osmanlı aydınlarınca üretilmiş eserlerle de kendini göstermektedir. Batılılaşmanın da etkisi ile çocuk, çocukluk ve eğitim üzerine daha modern bir anlayış ortaya konmaya başlanmıştır. Dönemin dikkat çeken eserleri arasında Ali Ulvi Elöve ve Ali Ekrem Bolayır tarafından yayınlanan çocuk şiir kitapları, Ahmet Mithat Efendi'nin Anne Babanın Evlat Üzerindeki Hukuk ve Vezaifi, İbrahim Edhem Paşa'nın Terbiye ve Talim-i Âdâp ve Nesâiyühü'l-Etfâl, devam eden yıllarda Mustafa Rahmi'nin Çocuklar Cenneti ve Vasvi Raşit'in Çocuğun Vaziyet-i Hukukiyesi ile Eğitim Bakanlığı onayı ile basılmış kitaplar yer almaktadır. Bu çalışmanın amacı çocuk, oyun ve oyuncaklar üzerine yazılmış Osmanlıca kitapların incelenmesi ve o günün koşulları

kapsamında değerlendirilmesidir. Çalışma kapsamında incelenen kitaplar amaçlı, benzeşik örnekleme yöntemi ile belirlenmiş; 1880 ve 1928 yılları arasında basılmış çeviri ve özgün olmak üzere toplamda beş kitap incelenmiştir. Çalışmanın materyalini oluşturan kitaplar Çocuklara Hediye (Eğitim Bakanlığı, 1880), Çocuklara İlk Bilgiler (çev. Ali Nazima, 1890), Oyun ve Oyuncaklar (çev. Belkıs Hanım, Sabiha Zekeriya Sertel ve Mehmet Zekeriya Sertel, 1927), Kumlarda Çocuk Oyunları (çev. Ahmet Hilmi Bey, 1928) ve Çocuğun Vaziyet-i Hukukiyesi (Vasvi Raşit, 1928) adlı eserlerdir. Nitel bir yaklaşımla yapılandırılmış olan bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Kitapların Osmanlı Türkçesi'ne hakim bir uzman tarafından çevirisi yapılmış, elde edilen veri içerik analizi ile çözümlenerek kategoriler oluşturulmuştur. Çalışma kapsamında incelenen kitaplar Çocuğa Bakış, Eğitim, Oyun Alanları ve Oyuncaklar olmak üzere toplamda dört kategori altında irdelenmiştir. Osmanlı İmparatorluğu, yaşadığı çöküşün önüne geçebilmek ve değişime ayak uydurabilmek için eğitime daha fazla önem vermesi gerektiğini anlamış bu noktada da ilerici adımlar atma yoluna gitmiştir. Bununla beraber sağlıklı nesiller yetiştirmek adına çocuğun eğitimi, sağlıklı büyümesi ve ihtiyaçları doğrultusunda da çalışmalar yürütülmüştür. İncelenen kitaplar dönemin ilerici kitapları arasında olup, çocuğun eğitimi ve yetiştirilmesi ile ilgili devletin nasıl bir değişim içerisine girdiğini özetler niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı, çocuk, oyun, oyuncak, kitap.

SOCIAL POSITIONING IN TEACHER-STUDENTS' INTERACTION: A LINGUISTIC ETHNOGRAPHIC INVESTIGATION

Christopher Longji GONSUM

Near East University, chrisgonsum.longji@neu.edu.tr

Çise ÇAVUŞOĞLU

Near East University

ABSTRACT

From a social constructivist perspective and using social positioning theory, this study examines the discourse strategies that interactants use at an examination office, where English is used as a lingua franca. Naturally occurring interactions of 30 participants in a Registration Office in a Nigerian university located in North-Central Nigeria were collected through audio-recordings, which added up to 177 minutes in total. Stimulated recall interviews were also conducted with some of the interactants to refute or validate the results of preliminary analyses. Micro-discourse analysis was adopted for the analysis of both the ethnographic and discourse data in order to account for the influence of context and other nonverbal behaviours on the interactants and the discourse data. The study found that sociocultural expectations and perceptions significantly impact the negotiation and construction of social positions in teacher-student interactions. The results also showed that discursive variables of gender, power and age of the interactants impacted the shaping of the interaction as well as the social positions taken up by the interactants. The study concludes that interactants' pragmatic awareness of context is crucial in establishing their negotiated positions in meaningful and cordial interactions.

Keywords: Social positioning, Linguistic ethnography, Gender, interactants, power.

İLKÖĞRETİM İKİNCİ KADEME ÖĞRENCİLERİNİN ÇÖP KAVRAMINA İLİŞKİN ZİHİNSEL İMGELERİNİN BELİRLENMESİ

Nazım KAŞOT

Yakın Doğu Üniversitesi, nazim.kasot@neu.edu.tr

Ayten AKTOPRAK

KKTC MEB

ÖZET

İnsanın dünyaya hükmetme çabasının sonucunda; uzun yıllar doğal kaynaklar insanın kendi çıkarları doğrultusunda kullanılmış ve buna bağlı olarak ortaya çıkan çevre kirliliği de çevre sorunlarını yaratmıştır. “Çevre Kirliliği, bütün canlıların sağlığını olumsuz yönde etkileyen, cansız çevre varlıkları üzerinde maddi zararlar meydana getiren ve onların niteliklerini bozan yabancı maddelerin, hava, su ve toprağa yoğun bir şekilde karışması olayıdır.” Çevre kirliliği en genel şekliyle üç ana başlık altında sınıflandırılabilir. Bunlar; Fiziksel, kimyasal ve biyolojik kirlenme şeklinde değerlendirilmektedir. Su hava ve toprağın fiziksel özelliklerinin çevre sağlığını tehdit edecek şekilde bozulması ve değişmesinin fiziksel kirlenme olduğu; su, hava ve toprağın kimyasal yapısının çevre sağlığını tehdit edecek şekilde bozulması ve değişmesinin kimyasal kirlenme olduğu; su, hava ve toprağın biyolojik yapısının patojenlerle (hastalık yapan mikroorganizmalar) kirlenmesinin de biyolojik kirlenme olduğu belirtilmektedir. Günümüz dünyasını tehdit eden çevre sorunlarının başında çöpler bulunmaktadır. Özellikle okyanusları tehdit edecek düzeye gelen plastik çöpler birçok canlıyı tehdit edecek düzeye gelmiş ve ekosistemler açısından ciddi bir tehdit unsuru olarak değerlendirilmektedir. Birey algıları, tutumların şekillenmesinde önemli etkenlerden birisidir. Hiç şüphesiz tutumlar da bireylerin davranışlarına yön vermektedirler. Bu noktadan yola çıkarak öğrencilerinin tutumlarının şekillendiği ilköğretim dönemi eğitim için önemli bir kademedir. Bu dönemdeki öğrencilerin çöpler konusundaki zihinsel imgelerinin

belirlenmesi bu konuda yapılacak çevre eğitimi etkinliklerini şekillendirmek açısından önem taşımaktadır. Çalışmada ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin çöp kavramına yönelik zihinsel imgelerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda hazırlanan çalışma kağıdı yardımı ile öğrencilere “çöp” denildiği zaman akıllarında ne canlandığı sorulmuştur. Araştırmanın kuramsal yapısını; çevre kirliliği, kirlilik çeşitleri, çevre sorunları ve bu konularla ilgili yapılan araştırmalar oluşturmaktadır. Nitel araştırma yaklaşımı temel alınarak yürütülen araştırmada, öğrencilere “çöp benzer; çünkü” şeklinde bir ifadenin yer aldığı çalışma kağıtları dağıtılmış ve öğrencilerden iyi düşünerek bu kağıdı doldurmaları istenmiştir. Konu ile ilgili çalışma grubunu, 2016-2017 eğitim- öğretim yıllarında farklı sınıflarda öğrenim gören 150 kişilik ilköğretim ikinci kademe öğrenci grubu oluşturmuştur. Zihinsel İmge çalışma sorusu uygulanırken; gönüllük ilkesine bağlı olarak, çalışmaya katılmayı kabul eden öğrencilere dağıtılmış, 10 dakika süre verilmiş ve ardında da kağıtlar toplanmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen verilerin çözümlenmesi sırasında, “içerik analizi” yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemle birlikte araştırmacılar sırasıyla; verilerin kodlanması, temaların bulunması, kodların ve temaların düzenlenmesi, bulguların tanımlanması ve yorumlanması aşamalarını uygulamışlardır. Araştırmanın her aşamasında ortak karar verilmiş, fikir ayrılığı yaşanan bölümler tekrar gözden geçirilerek, fikir birliği sağlanmıştır. Araştırmadan elde edilen bulguların, ilköğretim çevre eğitimine yönelik yapılan veya yapılması planlanan çalışmalara katkı koyacağı ayrıca öğrencilerin algılarını belirleyip bu yönde iyileştirici adımlar atılmasına ve konu ile ilgili araştırma yapan araştırmacılara yardımcı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Çöp, çevre kirliliği, çevre sorunları, zihinsel imge, metafor

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ENGELSİZ ÇEVREYE YÖNELİK ZİHİNSEL İMGELERİNİN BELİRLENMESİ

Nazım KAŞOT

Yakın Doğu Üniversitesi, nazim.kasot@neu.edu.tr

Emrah SOYKAN

Yakın Doğu Üniversitesi

ÖZET

Çevre, engelli bireylere, farklı kısıtlamalar koyuyorsa; evden çıkmakla birlikte başlayan “bugün ne tür farklı engellerle mücadele edeceğim” tedirginliğini yaşıyorsa; tek başına bu mücadeleyi verememe kaygısıyla yanında bir yakını bulundurma mecburiyetine sokuyorsa; yalnız ya da değil, sadece en acil işlerini yaparak bir an önce eve dönme endişesini hissettiriyorsa çevrenin kendisi bir engeldir. Bir tanıdığın düğününe, cenazesine katılmadan, kahvehanede sohbet edemeden, sevdiklerine hediye almak için gezinmeden, stadyumda maç izleyemeden, sinemaya giden arkadaşlara katılmadan, kısacası sosyal hayatın güzelliklerini yaşatamayan bir kent, engellilere sürekli ev merkezli bir rutini dayatıyorsa yaşam kalitesinde tehdit altındadır. Engelli, kazaya uğrama korkusu duymadan kaldırımdan gidebilmeli, karşıdan kaşıya geçebilmeli, toplu taşımayı kullanabilmeli, bir parkta dinlenebilmeli, işi gerektirdikçe istediği binaya girebilmelidir. Birey algıları, tutumların şekillenmesinde önemli etkenlerden birisidir. Hiç şüphesiz tutumlar da bireylerin davranışlarına yön vermektedirler. Toplumun engelsiz bir çevreyi nasıl algıladığı toplumdaki engellilere yönelik davranışların temelini teşkil etmektedir. Günümüz dünyasında engellilere yönelik sergilenen tutum ve davranışların istenilen

düzye de olmadığına ilişkin birçok gazete haberine rastlanmaktadır. Bunun yanında sosyal medyada engelli park yerlerini gasp eden bireylerin sayısının da oldukça fazla olduğu görülmektedir. Bu noktadan yola çıkarak toplumsal yaşama hazırlık sürecinde olan üniversite öğrencilerinin ‘engelsiz çevre’ denildiğinde hangi tip zihinsel imgelere sahip olduklarının araştırılması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda hazırlanan çalışma kağıdı yardımı ile öğrencilere “sınıf dışı ders” denildiği zaman akıllarında ne canlandığı sorulmuştur. Araştırmanın kuramsal yapısını; çevre, engelliler, engelli hakları, engelsiz çevrede dikkat edilmesi gereken hususlar ve bu konularla ilgili yapılan araştırmalar oluşturmaktadır. Nitel araştırma yaklaşımı temel alınarak yürütülen araştırmada, öğrencilere “engelsiz çevre benzer; çünkü” şeklinde bir ifadenin yer aldığı çalışma kağıtları dağıtılmış ve öğrencilerden iyi düşünerek bu kağıdı doldurmaları istenmiştir. Konu ile ilgili çalışma grubunu, 2016-2017 Eğitim-Öğretim yıllarında Yakın Doğu Üniversitesi’nin farklı bölümlerinde öğrenim gören 200 kişilik öğrenci grubu oluşturmuştur. Zihinsel İmge çalışma sorusu uygulanırken; gönüllük ilkesine bağlı olarak, çalışmaya katılmayı kabul eden öğrencilere dağıtılmış, 5 dakika süre verilmiş ve ardında da kağıtlar toplanmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen verilerin çözümlenmesi sırasında, “içerik analizi” yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemle birlikte araştırmacılar sırasıyla; verilerin kodlanması, temaların bulunması, kodların ve temaların düzenlenmesi, bulguların tanımlanması ve yorumlanması aşamalarını uygulamışlardır. Araştırmanın her aşamasında ortak karar verilmiş, fikir ayrılığı yaşanan bölümler tekrar gözden geçirilerek, fikir birliği sağlanmıştır. Araştırmadan elde edilen bulguların, öğretmen eğitimi sırasında engellilere yönelik yapılan veya yapılması planlanan eğitimlere katkı koyacağı ayrıca toplumun algılarını belirleyip bu yönde iyileştirici adımlar atılmasına ve konu ile ilgili araştırma yapan araştırmacılara yardımcı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Çevre, engelli, engelsiz çevre, zihinsel imge, metafor

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN ÖĞRENME STİLLERİNİN BELİRLENMESİ: YAKIN DOĞU KOLEJİ ÖRNEĞİ

Serap ÖZBAŞ

Yakın Doğu Üniversitesi, serap.ozbas@neu.edu.tr

Nazım KAŞOT

Yakın Doğu Üniversitesi

ÖZET

Öğrenmeyi etkileyen faktörlerden biri de öğrenme stilleridir. Öğrenme ortamları düzenlenirken öğrenme stilleri dikkate alınarak düzenlenilmesi, öğrenenin öğrenmesi ve başarısı açısından önemlidir. Öğrenme stilleri de bunlardan biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Literatür incelendiğinde yazarların konu kapsamında farklı kavramları benimseyerek farklı tanımlar yaptıkları görülmektedir. Genel olarak değerlendirildiğinde öğrenme stilleri, “bireylerin bilgiyi alma, tutma ve ileme sürecindeki karakteristik güçlülük ve tercihler olarak tanımlanmaktadır. Özellikle 1900’lü yılların ortasından sonra etkisini yoğun bir şekilde göstermeye başlayan eğitimsel ve psikolojik anlayışlar, bireylerin sahip oldukları farklı özelliklerle birbirlerinden ayrıldıklarını ve bu farklı özellikler nedeniyle öğretim süreçlerinin tek tipte şekillenmemesi gerektiğini vurgulamaya başlamışlardır. Özellikle ilk başlarda davranışçı öğrenme-öğretme yaklaşımının etkisinde kalan eğitim bilimleri, insan zihninin öğrenme sürecinde önemini dikkate almayan bir yaklaşım sergilemekteydi. Davranışçı yaklaşımların etkisinden kurtularak bilişsel anlayışların söylediklerini dikkate almaya başlayan eğitim bilimleri, bu sayede bireysel farklılıklara ve öğretim sürecinde bireysel farklılıkların da önemsenmesi gerektiğini daha çok önemseyen bir anlayış geliştirmiştir. Öğrenmenin aktif bir zihinsel süreç olduğunu belirten bu anlayışa göre; insanların kavramları nasıl öğrendikleri ve nasıl problem çözdükleri; bilgilerin akılda nasıl tutulduğu, nasıl hatırlanıp unutulduğu araştırmaların temel konusunu oluşturmaktadır. Bu araştırmada Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde

Yakın Doğu Koleji lise öğrencilerinin Maggie McVay Lynch Öğrenme Stili Envanteri'ne göre öğrenme stillerini belirlemek ve bazı değişkenler (cinsiyet ve sınıf düzeyi) açısından karşılaştırmak amaçlanmıştır. Araştırmanın verileri, 2012-2013 öğretim yılında Yakın Doğu Koleji'ne devam eden 314 gönüllü öğrenciden elde edilmiştir. Araştırmada veriler; lise öğrencilerinden, Dağhan ve Akkoyunlu (2011) tarafından Türkçeye adapte edilen Maggie McVay Lynch Öğrenme Stili Envanteri ile toplanılmıştır. Araştırmanın sonucunda öğrencilerin en fazla benimsedikleri öğrenme stili görsel öğrenme stili olarak belirlenmiştir. Kız ve erkek öğrencilerin en fazla benimsedikleri öğrenme stili de görsel öğrenme stili olarak tespit edilmiştir. Sınıf düzeyine göre dokuzuncu ve onikinci sınıf öğrencilerinin en fazla kinestetik öğrenme stilini benimsedikleri; onuncu ve onbirinci sınıf öğrencilerinin ise görsel öğrenme stilini benimsedikleri belirlenmiştir. Araştırmada kız ve erkek öğrencilerin benimsedikleri görme ve işitme öğrenme stilleri arasında fark ortaya çıkarken; kinestetik öğrenme stili arasında fark bulunmamıştır. Son olarak, öğrencilerin benimsedikleri öğrenme stillerinin sınıf düzeyine göre farklılık göstermediği tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Öğrenme Stilleri, Lise Öğrencileri, Maggie McVay Lynch Öğrenme Stili Envanteri.

GENDER STEREOTYPE REPRESENTATIONS IN PRIMARY SCHOOL TEXTBOOKS ON CHILDREN'S COGNITIVE DEVELOPMENT

İpek DANJU

Near East University, ipek.danju@neu.edu.tr

ABSTRACT

This study investigates the impact of gender stererotype representations in primary school textbooks on childrens' learning with particular reference to Northern Cyprus. It reviews theoretical perspectives and empirical studies on the links between gender representations and childrens' cognitive development process. A combination of qualittative and quantitative research method was used in this research. Using content analysis and questionnaire results, the paper found out that representations of females and males are generally stereotypical in the sampled school textbooks. Males are portrayed as more active and the distribution and representation of their activities are relatively higher than female representations. The findings also reveal gender roles in social life with regard to activities students are exposed to in the primary 1st and 5th level school textbooks. This result strongly supports the theory that socialization with regards to gender role differentiation starts at an early age and develops with age as one socializes at home, at school and in community.

Keywords: Cognitive development; gender representations; gender stereotype roles; primary school textbooks

AN INVESTIGATION OF TURKISH EFL LEARNERS' DIFFICULTIES REGARDING PRONUNCIATION

Halil ERCAN

Uluslararası Final Üniversitesi, halil.ercan@final.edu.tr

ABSTRACT

Turkish EFL learners reportedly experience pronunciation problems with the target language because English and Turkish have different phonemic repertoires. In this regard, Yule (1987) observed that producing the correct English sounds is not easy due to the complexity of and the mismatch with the English spelling conventions. Therefore, mastery of both the English pronunciation and written English for Turkish EFL learners is challenging (Katz & Frost, 1992). According to Lewis (2002), the Turkish orthography matches the related pronunciation, therefore Turkish EFL learners have difficulties with the target language in this regard. In light of the above-mentioned problem, this study investigated the pronunciation difficulties of Turkish EFL learners in state schools in Girne, the Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC). The study involved thirty (30) learners from different high-schools, the age of the 16 male and 14 female participants ranged between 16 and 19 years. The duration of the English language education at the high-schools in question was 9 years. The learners received six hours of instruction in English per week but they reportedly experienced communication and production problems in the target language. Importantly, the participants' level of English was supposed to be A2, but their performance, especially speaking was inadequate. The data for the present study were collected through administration of a pronunciation test, an interview and school visitations. The purpose of the pronunciation test was to elicit pronunciation problems of the EFL learners. Prior to the data collection, the researcher secured permission from the Ministry of National Education and school principals to attend the English classes, observe and audio record the participants' performance. In addition to this, the researcher carried out interviews with both the participants and their teachers. In accordance with the research ethics, all participants were informed about the study aim. The interviews were video-recorded, the related data coded and subsequently analysed by the researcher and two independent native English-speaking professionals. Specifically, Microsoft Excel was used to calculate the coded and analysed data, and SPSS version 20 was used

to find the percentages and the frequencies of the correct/incorrect instances in the pronunciation data. In order to increase the validity of the results, the researcher and the associated ensured the inter-rater reliability of the analysis. The study findings indicated that the Turkish EFL learners had serious problems with pronunciation of certain English consonants (i.e., /θ/, /ð/, /w/, /v/, /ŋ/) and some English vowels and diphthongs (i.e., /ɪ/, /ʊ/, /ɔ:/, /əʊ/, /aʊ/). The L1 influence on their performance in English seemed to be the main cause of these errors since Turkish does not have these sounds in its repertoire. Moreover, a lack of sufficient exposure to the target language and insufficient practice could also be potential causes of these errors as most of the participants reportedly have never heard or practiced the correct pronunciation of these sounds. In addition, the complexity of the English spelling conventions may have played an important role in the Turkish learners' mispronunciation. The results of the study are thought to be useful for EFL teachers of Turkish learners in that it provided insights to their communication problems. The researcher also provided recommendations regarding effective English pronunciation instruction.

Keywords: Pronunciation difficulties, Turkish EFL learners, L1 influence

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ ORTA DERECELİ OKULLARDA ÖRGÜTSEL DEĞİŞİME YÖNELİK ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ

Çağla Cemaliye SERGİL
cemaliye20@hotmail.com

Çağda Kıvanç ÇAĞANAĞA
Lefke Avrupa Üniversitesi, ckivanç@eul.edu.tr

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, orta dereceli okullarda görev yapan öğretmenlerin görüşlerine göre örgütsel değişimi incelemektir. Bu çalışmanın evrenini, 2016-2017 eğitim-öğretim yılında görevli 1625 öğretmen oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise 100 öğretmen oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan öğretmenlere 'Örgütsel Değişim Anketi uygulanmıştır. Örgütsel değişim anketi örgütsel değişimin belirlenmesi, planlanması, uygulanması, değerlendirilmesi ve felsefesi olmak üzere 5 boyuttan oluşmaktadır. Araştırmada elde edilen verilerin yorumlanmasında frekans, yüzde aritmetik ortalama, standart sapma, t-test, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Çalışma sonuçlarına bakıldığında, elde edilen bulgular, "değişme ihtiyacı belirlenirken çalışanların şikayetleri dikkate alınmalıdır." olarak gerçekleşmiştir. En az cevaplandırılmış soru ise "Örgütsel değişim, sistemi yaşatmak için yapılmalıdır." olarak gerçekleşmiştir. Bu araştırma bulgularının benzer konuda çalışmalar yapacak araştırmacılar için bir kaynak olacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Değişim, Örgüt, Örgütsel Değişim

ABSTRACT

This study aims to investigate the views of teachers who work at secondary schools. The population of the study is 1625 teachers who were in charge in 2016-2017 academic year. The questionnaire called 'Organisational

Change' was employed to the teachers who took place in the study. The questionnaire which is called 'Organisational Change' is composed of five dimensions; to determine, to plan, to apply, to evaluate, and to understand the philosophy of organisational change. frequency, arithmetic mean, standard deviation, t-test, one way variance analysis (ANOVA) were used to evaluate the obtained data in the study. The overall result of the study indicated that when determining the need of the change, the complaints of workers are to take into consideration. The least answered question was 'organisational change should be done to survive the system. It is anticipated that this research findings will be a source for researchers who will work on similar topics.

Key words: Change, Organisation, Organisational Change

USING THE ADDIE MODEL TO DESIGN BASIC LIFE SUPPORT TRAINING FOR HEALTHCARE PROFESSIONALS

Ebru Heyberi TENEKECI

Final International University, tenekeciebru@gmail.com

ABSTRACT

Healthcare professionals working in a clinical role need to train with the Basic Life Support (BLS) knowledge and skills that require to measure the need for and deliver basic life support until expert help arrives. BLS comprises of several medical procedures provided to patients with life threatening conditions. All these procedures are concentrated on aiding patients or sustain life till more accurate medical treatment can commence.

The continued enhancement of quality in healthcare services indicates the need to implement systematic training plans for hospital staff. It is consequently essential to establish a training team to guarantee that application of the training does not affect the hospital's provision of healthcare services, bearing in mind the number of staffs to train and the departments to which they belong, the time essential to train the staff on a topic, and the size of the clinical staff working group. Therefore, full BLS face-to-face training were challenging in terms of the clinical staff's time as they need to attend whole day training where it can affect the healthcare services they provide. A best solution for this was the E-learning , that proven to improve both the knowledge and the competence of clinical staff and blending it with face-to-face practical assessment.

After analysing the clinical staff' and SMEs' comments and the course feedback, I determined several areas where we could improve our delivery of instruction to satisfy the needs of our learners where time of the staff and trainer was the most mentioned element.

Therefore, I used a tool to guarantee that I take a systematic method when generating a training program to offer BLS training without affect the hospital's provision of healthcare services. Using an instructional design model assisted the achieve this task by giving me a guide I can follow to ensure that the training programme meets the needs of the staff. Using the creation of a training programme to teach BLS as an example, this paper demonstrates how training teams/educators/trainer/course-designer can use the ADDIE model, an acronym for Analysis, Design, Development, Implementation, and Evaluation, of instructional design to help develop their own programmes.

Using ADDIE model helped me to understand the needs of the staff and hospital then I designed the BLS training with the help of SME where the training divided into two psrts:

- On the E-learning part, the films of each BLS procedures in real life scenarios are provided and staff asked to answer the questions after each film/simulation to be able to move next section on the Virtual Learning Environment.
- On the Face-to-face parts, staff who passed the E-learning part of the BLS training asked to book for 10 minutes assessment session to be tested on the practical application of the BLS.

This study demonstrates how the ADDIE instructional model can assist design a training programme to teach BLS. This model can apply by any trainers/educators in any training/course design. The advantage of the ADDIE model is that it is easy to use and can be applied to training programme/curriculum that teaches knowledge, skills, or behaviours. But irrespective of the model being applied, a structured, comprehensive method to training programme/curriculum development will aid trainers/educators in meeting the needs of their learners.

KATILIMCI LİSTESİ

Sıra No	Katılımcı	Kurumu	E-Posta
1	Abbas Hadizadeh	Uluslararası Final Üniversitesi	abbas.hadizadeh@final.edu.tr
2	Ali Altuğ Bıçakçı	Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi	altugbicakci@gmail.com
3	Ali Erden	MEB	-
4	Asuman BOLKAN	Kıbrıs İlim Üniversitesi	asucan2013@gmail.com
5	Ayhan Çakıcı EŞ	Yakın Doğu Üniversitesi	-
6	Ayşe Bayram	Erzincan Üniversitesi	-
7	Ayşe Işık Gürşimşek	Doğu Akdeniz Üniversitesi	-
8	Ayten Düzkantar	Anadolu Üniversitesi	auysal@anadolu.edu.tr
9	Ayten Toprak	MEB	nazim.kasot@neu.edu.tr
10	Azize Ummanel	Lefke Avrupa Üniversitesi	aummanel@eul.edu.tr
11	Benan Ağdelen	MEB	benan_agdelen@yahoo.com.tr
12	Bülent Kurtisoğlu	İstanbul Teknik Üniversitesi	kurtisoglu@gmail.com

13	Ceren Su KAKALIÇOĞLU	Göztepe Özel Eğitim Mesleki Eğitim M.	cerensukakalicoğlu@gmail.com
14	Christopher Longji Gonsum	Yakın Doğu Üniversitesi	chrisgonsum.longji@neu.edu.tr
15	Çağda Kıvanç Çağanağa	Lefke Avrupa Üniversitesi	-
16	Çağrı Peköz	MEB	cpekoz72@gmail.com
17	Çimen Özburak	Yakın Doğu Üniversitesi	cimen.ozburak@neu.edu.tr
18	Çise Çavuşoğlu	Yakın Doğu Üniversitesi	-
19	Derman Paça	MEB	ieozatenc@yahoo.com.tr
20	Duygu Hatipoğlu	Uluslararası Final Üniversitesi	duygu.hatipoglu@gmail.com
21	Ebru Heyberi TENEKECİ	Final International University,	tenekeciebru@gmail.com
22	Elif KARSLI CALAMAK	University of South Carolina	
23	Emrah Soykan	Yakın Doğu Üniversitesi	nazim.kasot@neu.edu.tr
24	Ersin Türe	Erzincan Üniversitesi	ersinture@gmail.com
25	Ezgi Dilem Eralp	Yıldız Teknik Üniversitesi	-
26	F. Sülen Şahin Kırarp	Lefke Avrupa Üniversitesi	-
27	Fahri Tümkan	Yakın Doğu Üniversitesi	-
28	Fatih Çelebi	Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi	-
29	Fatma Burçin HOCAOĞLU	Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi	burcinhocaoglu90@gmail.com
30	Filiz YALÇIN TILFARLIOĞLU	Gaziantep Üniversitesi	fyalcin@gantep.edu.tr
31	Fulya Oduncu	Altınbaş Üniversitesi	fulya.oduncu@altinbas.edu.tr
32	Gizem Öneri Uzun	Yakın Doğu Üniversitesi	gizem.oneri.uzun@neu.edu.tr
33	Gizem SOLMAZ	TED Üniversitesi	
34	Gökçe Gülen	Altınbaş Üniversitesi	-
35	Gönül Akçamete	Yakın Doğu Üniversitesi	-
36	Görem Uğurlu	MEB	goremugurlugu@gmail.com
37	Gözde Latifoğlu	Yakın Doğu Üniversitesi	-
38	Hale Alibaba Erden	MEB	63mkaradag@gmail.com
39	Halil Ercan	Uluslararası Final Üniversitesi	halil.ercan@final.edu.tr
40	Halil Kamışlı	Uluslararası Final Üniversitesi	halil.kamisli@final.edu.tr
41	Hasan Avcıoğlu	Uluslararası Final Üniversitesi	-
42	Heran Mirillo	Uluslararası Final Üniversitesi	heran.mirillo@final.edu.tr
43	İpek DANJU	Yakın Doğu Üniversitesi	ipek.danju@neu.edu.tr
44	İsmail Ertunç	MEB	ieozatenc@yahoo.com.tr

	Özatenç		
45	İsmail Hakkı Demircioğlu	Trabzon Üniversitesi	demircioglu61@yahoo.com
46	Kazım KÜÇÜKALKAN	Girne Üniversitesi	kazim.kucukalkan@gmail.com
47	Kemal Akkan Batman	Atatürk Öğretmen Akademisi	kemakbatman@kktc.net
48	Mehmet BEYAZSAÇLI	Girne Üniversitesi	beyazsacli34@gmail.com
49	Mehmet Karadağ	Yakın Doğu Üniversitesi	-
50	Mehmet Sarıkaya	Lefke Avrupa Üniversitesi	daskinmus@hotmail.com
51	Miray OGUZGİRAY YILDIZ	MEB	mirayoguzgiray@gmail.com
52	Murat Tezer	Yakın Doğu Üniversitesi	
53	Mustafa Daskın	Sinop Üniversitesi	-
54	Mustafa Ufuk Çelik	Yakın Doğu Üniversitesi	sinem.kasimoglu@neu.edu.tr
55	Münevver YALÇINKAYA	Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi	-
56	Nazal BARDAK	Lefke Avrupa Üniversitesi	nbardak@eul.edu.tr
57	Nazım Kaşot	Yakın Doğu Üniversitesi	nazim.kasot@neu.edu.tr
58	Necla IŞIKDOĞAN UĞURLU	Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi	-
59	Nedime KARASEL AYDA	MEB/UKÜ/YDÜ	karaselnedime@hotmail.com
60	Nesrin Hürriyetoğlu	Hatay Bahçeşehir Koleji	akrannesrin19@gmail.com
61	Nurgül Akmanoğlu	Anadolu Üniversitesi	nakmanoglu@anadolu.edu.tr
62	Oğuzhan Cebeci	TC Lefkoşa Büyükelçiliği	oguzhancebeci_78@gmail.com
63	Osman Vaiz	Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi	ovaiz@ciu.edu.tr
64	Özge Çakmak İşitmez	Uluslararası Final Üniversitesi	ozge.isitmez@final.edu.tr
65	Özgür Batur	Girne Amerikan Üniversitesi	-
66	Özlem Dağlı Gökbulut	Milli Eğitim Bakanlığı	-
67	Peyman Zaifoğlu	MEB	ieozatenc@yahoo.com.tr
68	Reema Rao	Uluslararası Final Üniversitesi	reema.rao@final.edu.tr
69	Seden İnci	Yakın Doğu Üniversitesi	seden-89@hotmail.com
70	Senem Şanal Erginel	Uluslararası Final Üniversitesi	senem.erginel@final.edu.tr
71	Serap Özbaş	Yakın Doğu Üniversitesi	serap.ozbas@neu.edu.tr
72	Serdal Işıktaş	Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi	serdal.isiktas@kstu.edu.tr
73	Sinan Olkun	Uluslararası Final Üniversitesi	Sinan.olkun@final.edu.tr

74	Sinem Kasımoğlu	Yakın Doğu Üniversitesi	-
75	Sinem SÖZEN ÖZDOĞAN	TED Üniversitesi	
76	Şebnem Güldal KAN	Yakın Doğu Üniversitesi	-
77	Şengül Başarı	Yakın Doğu Üniversitesi	sengul.basari@neu.edu.tr
78	Şengül Tümkan	Yakın Doğu Üniversitesi	ftumkan@yahoo.com.tr
79	Tuba Him Karabıyıklı	Girne Amerikan Üniversitesi	tubahim@gau.edu.tr
80	Tuncel Korel	MEB	
81	Tülin HAŞLAMAN	TED Üniversitesi	
82	Ümit Kalkan	Yakın Doğu Üniversitesi	-
83	Vasfiye KARABIYIK	Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi	vkarabiyik@ciu.edu.tr
84	Vasıf KARAGÜCÜK	Münire Kemal Kınoğlu Middle School	vasf_krgck@hotmail.com
85	Yağmur ÇERKEZ	Yakın Doğu Üniversitesi	yagmur.cerkez@neu.edu.tr
86	Yasemin Akkar	Yakın Doğu Üniversitesi	yasemin.akkar@neu.edu.tr
87	Yasemin Sorakin	Yakın Doğu Üniversitesi	yasemin.sorakin@neu.edu.tr
88	Yeşim Üstün Aksoy	Yakın Doğu Üniversitesi	yesim.ustunaksoy@neu.edu.tr
89	Zekiye Yahsi	Gazi Üniversitesi	yahsi.1@osu.edu